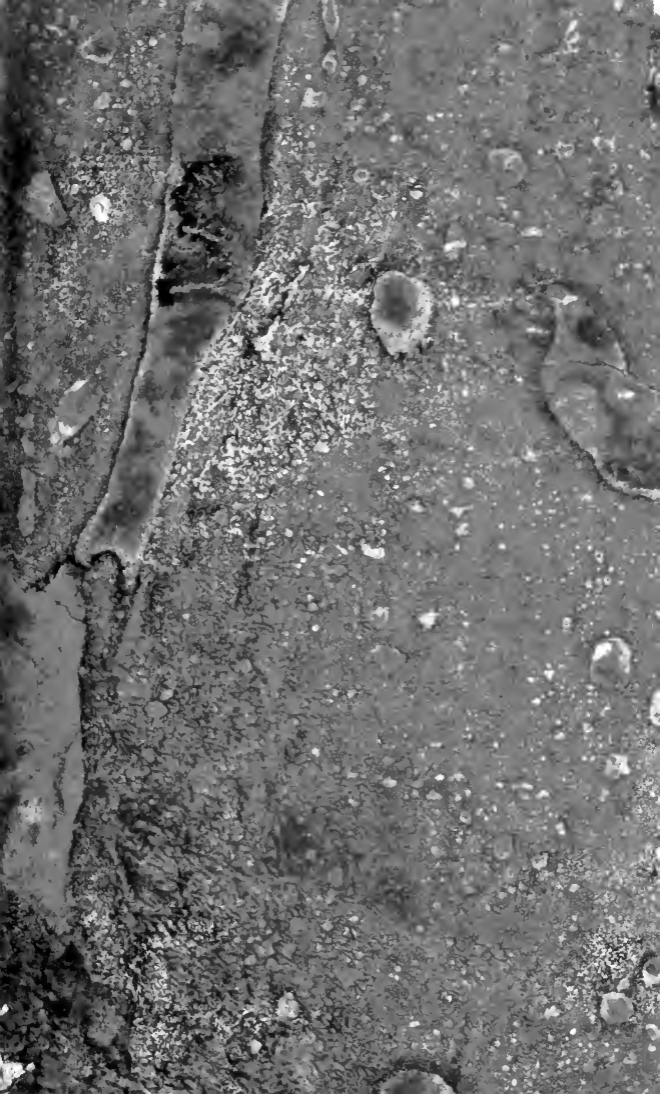

DUKE
UNIVERSITY
LIBRARY

Treasure Room

10/2

A 33

3500

2 of the

3100

APOLLODORI

ATHENIENSIS

BIBLIOTHECÆ,

SIVE DE DEORVM ORIGINE

LIBRI TRES.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Que in priori editione corrupta & mutila fuerat
hac posterior sedulo castigavit &
restituit.*

CVM INDICE NOMINVM AC
RERVM PLENISSIMO.

SCRVTA

MINI.

ANTVERPIÆ,

Ex officina Gulielmi Silvij, Regij Ty-
pographi. ANNO

M. D. LXV.

Cum Priuilegio ad sexennium.

Ioan. dominici de Sinibaldis.

SVMMA PRIVILEGII.

CAutū est regijs litteris, ne quis in suæ ditionis partibus, hosce tres *Appollodori Bibliothecas, siue de Deorum origine libros ex interpretatione Bened. Aegij*, suis aut alienis typis excusos, venum exponat, aut ab alio proximis sex annis exponendos curet, præter Gulielmum Silvium suę Ma^o Typographū. Qui secus fecerit poenam in privilegio expressam incurret. Datæ Bruxelæ, Anno 1564.

Facuvvez.

DUm forte fortuna in hunc auctorem,
 non ita pridem Roma satis mendose
 excusum incidi amice lector, visus sum
 mihi insignem quendam thesaurum na-
 ctus, itaque communicato hominibus doctis libro,
 hortati è vestigio sunt ut probè castigatum formu-
 lis nostris euulgarem, allaturum haud dubiè hoc o-
 pus incredibilem politioris litteraturæ studiosis fru-
 gem, quorum consilio libenter ut quoquo modo re-
 ctis vestris studiis commodare possem acquievi.
 Atqui utinam ita ex nostrâ officina ut opto pro-
 deat, tantùmque fructum ex eius lectione capiat stu-
 diofa cohors, quantum & animus hic (ipso-
 rum conatibus addictissimus) & res
 ipsa requirere videtur.

Vale.

Αδύλου εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου
βιβλιοθήκην.

Ἀϊώνων ἀπειρήματα ἀφυσσάμενος ἀπ' ἐμεῖο
Παιδείης μύθους γνῶθι παλαιγενέας
Μηδ' ἔσ' ὀμηρεῖν σελίδ' ἐμβλεπε, μηδ' ἐλεγείην,
Μὴ τραγικὴν μοῦσαν, μηδ' ἐμελογραφίην,
Μὴ κηκλιῶν ζήτει πολύδρου σίχον, εἰς με γὰρ ἀδρῶν,
Εὐρήσεις ἐν' ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

Quod B. Aegius sic vertebat.

Sacrorum spiram licet hic cognoscere paucis.

Si veterem hanc nostram perlegis historiam:

Maonida ne volue volumina, neue Elegiam,

Ne Tragicam musam, ne melicos numeros,

Multifonos Cyclicum versus ne quare, quod in me

Inuenies, quidquid maximus orbis habet.

BENEDICTVS AEGIVS

SPOLETINVS IANO ME-
TELLIO SEQVANO

S. P. D.

Eterrimum animi vitium
Iane Metellivir sapientissi-
me, quod ἀχαρισίαν Græ-
ci vocant, vt omni diritate,
& immanitate acerbissi-

imum damnatum, exterminatúque sem-
per fuisse inuenio, in quo M. Cicero ni-
hil non mali non esse testatur. Quin &
Menander Comoediæ nouæ scriptor, in-
grato, inquit, homine Terra peius nihil
creat, cuius exemplum, omni supplicio-
rum genere dignum de Popilio Lænate
Piceno homine, in Ciceronem habetur.
Hic enim capite anquisitus, illius eloquē-
tia, caussa admodum dubia fluctuans, sal-
uus ad suos remissus, eloquentiæ postea
patrem occidere non erubuit: & illud
Cn. Magni, in Cn. Carbonem, quo ingra-
to factó, plus L. Sullæ viribus, quàm suæ
ipsius indulsit verecundiæ. Contrà verò

A 3 insigni

inſigni animi virtute, quàm gratitudinē
vocant recentiores, nihil eſſe iucundius
nihil ſalutarius, ac magis frugiferum ni-
hil, optimi cuiuſque ſententia ſancitū eſ-
ſe cōperio. Hinc Minucij in Fabiū Ma-
ximū, & Culeonis in Africanū priorem
céleberrimas grati animi ſignificationes
uſque adeo commendari nemo ignorat.
Proinde ego memoria repetens, cum mi-
hi Apollodori tui Athenienſis Gramma-
tici græcum exemplar latinitate donan-
dum quàm libentiſſimè conſeſſiſti, qua-
lem, quātamque de Aegij ſtudijs opinio-
nem animo tuo iam dudum percepiffes,
apertiſſimè indicavi, nec non tuo quali-
iudicio, me omnibus tanto labori velut
ſuſcepturum declaravi, omnium quidem
ingratiſſimus eſſe cenſerer, ſi cui potiuſ
alteri, quàm tibi hunc à me tuo iudicio
ſuſceptum laborem, ac demum ad finem
Dei Opt. Max. benignitate perductum,
nūcupādū exiſtimē. Nō deſuere ingenuè
fateor, & grauiſſimi quidē viri, vtriuſque no-
ſtrū cū amatiſſimi, tū etiā ſtudioſiſſimi,
qui ſuaderent vt abſolutam hanc, & à te
mihi

4
mihi iniunctā olim prouinciā, amplissi
morū patrū cuipiā, aut Reulorū nonnul
li dedicarē; vt inde mihi, aut gratiā planè
immortalē conciliarē, aut pecuniolā cer
te aliquā æruscarem. Ego verò, qui ambi
tionem semper effugi, ac vt ineptissimus
æruscator à pecuniæ studio semper ab
horruī, ijsce Lænatis, ac Pōpei ingratif
ctis explosis, Minucij, & Culeonis gratū,
piumque opus imitatus, ijsce inquam a
micis; τῆς ἀχαριστίας vitium, quod à me
alienissimū esse nemo ignorat, vitādum
censeo; neque hac cōtumelia, iniuriaque
Appollodorū nostrū affecturus sum. Is
enī ad eū, à quo iā pridē ad me venit, redi
re maiore in modū desiderat; cur igitur,
inquā tāto eius desiderio satis ego mini
me faciā? Veniat igitur ad te, ac iā tandē
sub tuo noīe, qui per tot sæcula, delituit,
Appollodorus emergat in lucē. At, si per
Aegiū, serius, quā volebas, ad te redit, ni
hil est, q̄ illi succenseas. atq; eo secū noīe
expostules, q̄doquidē in eo vertēdo, ex
poliēdo, exornādoq; atq; illustrando, lō
giore tēporis cursu opus fuit. Incredibile

est mi Metelli, quantum ille mihi negotij facefferit: erat enim, vt te minimè latet, sic mutilus, sic mactus, sic lacer, sic inuersus erat, vt in eo restituendo longa, ac diuturna cum Latinorum, tum Græcorum auctorum volumina, nocturna, ac diurna manu versare necesse fuerit. Quam rem ex nostris annotationibus cū Apollodoro editis abs te facillimè cognitum iri spero. Illud interim audacter (absit arrogancia verbis) de me in Apollodoro interpretando, dici posse arbitror, ita me elaborasse, ac profecisse in communem studioforum vtilitatem; vt, quod antea per eius quasi pelagus ne Delius quidē natator enatasset incolumis: nunc sanè, quiuis vel mediocriter natandi peritus, citra vllum suffocandi, mergēdiq̄ue discrimen, tranabit in tutum. Vale. Meque illi tuo Antonio Augustinio duodecim uiro litibus iudicandis & doctrina, & animi Sanctitate eminentissimo commenda.

APOLLODORI ATHE-
NIENSIS GRAMMATICI

BIBLIOTHECES SIVE DE

DEOR. ORIGINE,

Liber primus.

Benedicto AEGIO Spoletino Interprete.

COELVS primus orbis vniuersi imperio praeuit, qui que ducta uxore Tellure, priores ex ea filios sustulit, quos Centimanos appellarunt, Briareum, Gyan, ac Coeum: Qui, quod singuli centum manus, & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tum robore ceteris mortalibus antecelluerunt.

Post hosce autem à Caelo Tellus, Cyclopas, Harpen, Steropem, & Brontem, singulos singulis & his quidem in media fronte locatis oculis peperit. Sed hos Caelus vincetos deiecit in tartarum, is locus est ad inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à caelo terram abesse ferunt.

Caelus item ex eadem coniuge procreauit Oceanum, Coeum, Hyperionem, Crium, Lapetumque, cognomino Titanas, & nouissimum omnium Saturnum suscepit. Praeterea filias Tethyn, Rheam, Themis, Mnemosinem, Phoebem, Dionemque, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox vero Terra indignissime ferens,

A s filiorum

A P O L L O D O R I

filiorum in tartara deiectorū internecionem, Titanas, ut patrē dolo aggrederētur, inducit. Saturnoq; adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes praeter unum Oceanum in patrem impetum faciunt, & Saturnus praesecta Coeli genitalia deiecit in pelagus, deq; virilium sanguinis profluentibus guttis, Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megara enatae sunt. Caelo demum è Regno expulso, & renocatis ab ima Tartari profunditate germanis fratribus, Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in tartarum, Rheā inde sororem sibi in matrimonium copulavit. Post ubi Calus, ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri praedixerunt, singulos, ut quisque in lucē prodibat, atque nascebatur, ita denorabat. Et Vestā prius, Cererē deinde, & Junonē: post has Plutonē & Neptunū deglutiuit. Quāobrem irata cōiux Rheā in Cretā, quo tēpore Iouē in utero ferebat proficiscitur, ubi in antro Dibeo illū parit, & Curetibus, Adrasteaque, ac 7da nymphis Melissarum filijs alendum dedit: Ha vero Amalthea lacte puerum educunt. At Curetes in antro armati infantem asseruantes hastilibus scuta, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret, concutiebant. Rheā vero inuolutum fascijs lapidem pro nato patri filio devorandum dedit.

Mox, ubi Iupiter iusta, atque integra fuit atavis, Metin Oceani filiam sociam capit, qua Saturno Pharmacum bibendum propinat: cuius ille vi
coactus

coactus lapidē prius, deinde, quos antea filios, deuorarat, euomit: quorum adiumento supiter aduersus patrem Saturnum, ac Titanas bellum gessit. Verum decimo post huiusce inter eos belli anno, Tellus victoriā foui, si in Tartarum deiectos sibi in societatem adsciuerit, vaticinata est. Tum is, Campe custode interfecta, illos è vinculis liberauit. Iā tum etiam Cyclopes Iouem tonitru, fulgetraque, & fulmine, Plutonem autem Galea, & Neptunum tridente condonarunt. His illi telis armati Titanas subigunt, & coniectos in vincula, atque in Tartarum detrusos, centimanis custodiendos dederunt. Quo facto iidem rerum imperiū sorte inter se partiuntur: ac Ioui quidem cali regnum, Neptuno maris, & Plutoni inferorum loca obtigerunt.

Ceterum Titanibus procreantur, Oceano quidem, & Tethye, Oceanidum terna millia. Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. Cæo autem ex Phœbe, Asteria, & Latona: ex Hyperione, ac Thea, Aurora, Sol, Luna; Crio ad hæc & Eurybœa Pluti filia nati sunt Astræus, Pallas, Perses.

Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris calum sustinet, Prometheus item, & Epimetheus, ac Menœtius, quē in Titanico bello fulminatū Iupiter in Tartarum detrusit.

Sed è Saturno, ac Philyra geniti sunt Chirō geminus cētaurus: ex Aurora vero, & Astræo nati sunt Vēti, & Astra. Perses ex Asteria Hecatē genuit.

Pallanti

A P O L L O D O R I

Pallanti, & stygi ex Oceano procreati sunt Nice, Cratus, Zelus, Bia.

Iupiter Stygis aquam de scopulo per inferorum loca fluentem, iurisurādi religione decoravit: quod ipsi contra Titanas, una cum filiis operi tulerit.

Ponti vero & Terra hi sunt filij, Phorcus, Thaumatas, Nereus, Eurybœa, Ceto.

Ex Thaumante autem, & Electra Oceani filijs nata sunt, fris, Harpyia, Aëllō, & Ocypete.

Ex Phorco & Cetone gignuntur Phorcyades, Gorgones, de quibus dicendum erit: ubi de Persei rebus conscribemus.

Nerei, & Doridis, quos Oceanus genuit, Nereides filia fuerunt: quæ hisce nominibus appellantur, Cymothoë, Spiò, Glaucothoë, Nausithoë, Halia, Eratò, Saò, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agaue, Eudora, Dorò, Pherusa, Galatea, Actæa, Protomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cymò, Pione, Halimede, Plesoure, Eucrate, Proto, Ploto, Calypsò, Panope, Crantò, Neomeris, Hipponoe, Deianira, Polynoe, Autonoe, Melic, Dione, Isæa, Derò, Euagore, Psamathe, Eumolpe, Ione, Dynamene, Cetò, Limnorea.

Iupiter autem Iunonem sibi conubio iunxit, ex eaq; Heben, Ilithyian, & Argen procreavit. ad hæc multis cum mortalibus, tum immortalibus mulieribus admiscetur. Ex Themide igitur Cœli filia, Horas creat, frenen, Eunomiam, Dicen. Parcas Clothò, Lachefin, Atropon. Ex Dione Venerem: ex Eury-

Eurynome, Oceani filia, Gratiarum, Aglaidam, Euphrosynen, & Thalamiam: De Styge Proserpinā: è Mnemosyne, Musas, quarum Princeps omnium est Calliope, deinde Cliò, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia.

Atqui Calliopes, & Oeagri Linus, dictus Apollinis, filius fuit, quem Hercules interemit, & Orpheus, qui citharædicā exercuit: cuius cantu lapides, arboresq; promouebat. Hic, post Euridicē cōiugem serpentis morsu è medio sublata, ad Plutonis reuocaturus ipsam descendit, ab eaq; persuasus, ei reducendæ uxoris potestatem facit, ea lege, ac pacto ut inter redcundum Orpheus coniugis conspicienda gratia antea nunquam respiceret, quam, cum iã domum peruenisset suam. Ille autem haudquaquã fidens, conuersus Eurydicen uxorem insequentem spectauit, Quæ tum ad Plutonis remeauit. Post hæc Orpheus, Dionisij mysterijs, inuentis, discerptus à Menadibus ad pieriam sepultus fuisse proditur.

Cliò Pierum Magnetis filium, Veneris ira, quòd ei Adonidis amorem exprobrasset, deperiuit, cuius compressu Hyacinthum filium concepit.

Huius amore Thamyris Philammonis, & Argiopes nymphæ filius inflammatus fuit. Hic masculam Venerem primus incepisse dicitur: Sed Hyacinthum amasium disco percussum Apollo inuitus occidit.

Thamyris cum forma corporis præstans, tum
fidibus

fidibus clarus, de cantu Musas prouocauit, omniūq;
concubitum victor, victus autē illarum arbitratus
se multatum iri paciscitur. Musa itaque superatū
Thamyrim oculorum luce, & citharædica priuāt.

Ceterum Rhesus fuit Euterpes, ac Strymonis
annis filius, quem in bello Troiano Diomedes ob-
truncavit. Nec desunt, qui hunc Calliope natum
esse scribunt.

Corybantes ex Apolline, & Thalia geniti sunt.
At Melpomene, & Acheloo, Syrenes, de quibus
ubi de Ulyssæ agetur, dicemus.

Iuno citra cuiusquam concubitum peperit Vol-
canum. Sed Homeri testimonio, & hunc Ioue na-
tum esse confirmatur: Quem Iupiter matri in vin-
cula coniectæ opem ferentem de celo præcipitē de-
dit. Nam coniugem, quod Herculi ad Ilium deua-
stādum nauigāti tempestatē intulisset, ex Olympo
suspenderat, Vulcanum verò in Lēno insula deie-
ctum, & eo casu claudum factum Thetis seruauit
incolumem.

Iupiter ad hæc Thetidi varias alternanti for-
mas, quo illius vitaret amplexus, immiscetur: Quā
cūm grauidam esse persensisset absorbere occupat,
quoniā post natam ex ea puellam, filium se paritu-
rā dicebat, qui cali dominatione potiturus esset. Id
futurū veritus eam absorbit. Vbi vero pariendi tē-
pus aduenit, Prometheus sine, ut alij tradunt, Vol-
canus eius caput securi percussit. deque illius verti-
ce secus Tritonem amnem armata Pallas exilinit.

Cete-

Ceterum de Cœi filiabus *Asteria* fugiens *Iouis* complexum in coturnicem mutata seipsam demisit in pontum, & ab ea, quæ *Asteria* urbs prius appellata fuit, postea *Delos* nomē accepit: Siquidem *Latonā* ab *Ioue* cōpressam per vniuersum terrarū orbem *Iuno* infectata est, donec *Delum* peruenit, atque ibi *Dianā* prius peperit, qua obstetrice adiuta mater *Apollinem* deinceps edidit. Enimvero *Diana* venationis studio delectata, virgo permansit, *Apollo* autem diuinandi facultatem edoctus à *Pane* *Iouis* & *Contumeliæ* filio *Delphos*, (quo tēpore *Themis* illic oracula dabat) se contulit. At cū templi cūstos *Pytho* serpens ab hiatus aditu prohiberet *Apollinem*, hoc perempto *Deus* tēplum occupat, neque longo post tēpore *Tityum* quoque *Iouis* ex *Elara* *Orchomeni* filia natum interemit, quā *Iupiter* ubi impleuit, *Iunonis* metu sub terram occulit, conceptumq; filium *Tityum* inusitata magnitudinis in lucem edidit: Hic igitur in *Pythonem* contendens, *Latonam* conspiciatus, eiūsque desiderio detentus abripit. Hæc filiorum opem implorat, ij *Tityum* sagittis conficiūt, qui vel mortuus cruciatur. *Vultures* enim apud inferos eius cor depascere nunquam desistunt.

Apollo etiam *Marsyam* *Olympi* filium occidit. Hic enim, cū tibias inuenisset, quas *Minerva*, quòd informē vultū efficerēt, abiicit: *Apollinē* de musica prouocare nō dubitauit, Hoc de cōpacto in certamē descendūt, ut victor arbitrato suo deuictū afficiat

Init

Inito igitur certamine conuersa cithara certabat Apollo, idemque ut Marsyas faceret, imperauit, quod cum ille tibijs nequiret, Apollo præstator est inuentus. Quare suspensum Marsyam è proxima ac patula pini ramo detracta pelle ita confecit.

Sed, & Diana Orionem in Delo necauit, hunc Terra natum vastissima corporis magnitudine fuisse memorant: eum Neptuni ex Euryale filium Pherecydes esse refert. Huic à Neptuno patre in summo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Sidè uxorem habuit, quam Iuno secum de forma certare ausam ad inferos detrusit: Quiq; cum remeasset in Chium, Meropen Oenopionis filiam in conubium postulauit: Hunc Oenopion per ebrietatem somno sepultum excacauit, & secus littora eiecit. Hic autem officinam arariam ingressus, puerum abripuit, ac suis humeris imposuit, seq; versus orientem Solem ut duçtaret, imperauit, quò cum venisset, Solis radijs excalectus pristinam oculorum lucem recuperauit, inde confestim aduersus Oenopionem contendit. Sed & Neptuno quidem Volcani artificio subterraneum domicilium fecit. Adhæc Aurora eius amore capta Orionem rapit ac secum in Delum transtulit: Nam Venus, quòd cum Marte concubuerat, perpetuo illam ardore cruciabat. Nec desunt, qui scribant Orionem, quòd Dianam, ut secum disco luderet, inuitasset, occisum fuisse. Sed alijs proditur, inferentem vim Opi uni è virginibus, quæ ab Hyperboreis venerunt, à Diana sa-

na sagittis confixum fuisse. Neptunus autem Amphitritem Oceani filiam sibi coniugio copulauit: ex qua Triton, ac Rhodè, quæ Soli nupsit, orti sunt.

Pluto Proserpina amore succensus incredibili, eam Iouis adiuuamento furtim rapuit. At Ceres accensis facibus, noctes, atque dies uniuersum terrarum orbem vestigando lustrauit: quæ, ubi renuntiatur, à Plutone filiam fuisse præreptam, dijs irata calum reliquit, mortaliq̄ue assimilata mulieri Eleusincm contendit, ac primò quidem Agelastum de suo mærore appellatum, non procul à Callichoro puteo lapidem insedit: inde ad Celeum iam tum Eleusiorum Regem, profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut assideret, rogaretur, anus quædam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatib. laccessiuit: eaque ratione, risum illi excussit: qua de re in Thesinophorijs mulieribus scommatum licetiam enatam fuisse memoratur. Celeo tum ex Metanira coniuge filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem cum immortalem facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quam credi posset, adolescebat: mater, quid nam Dea faceret, obseruat, cumque igne coopertum deprehendisset filiolum, exclamauit. Quocircà puer ab igne fuit absumptus, seque ipsam Dea agnoscendam dedit: ac Triptolemo Metanira nato-

rum maximo currum ab alatis trahendum draconibus comparat, triticumq³ concessit, quod per aërem vectus uniuerso terrarum orbi ferendum condonaret.

Atqui Panyasis, Triptolemū, Eleusynis inquit, filiū: ad eū enim Cererem peruenisse refert. Pherecydes autem ipsum Oceano, & Terra natum esse ait. Inter hæc Iupiter Plutoni, ut Proserpinam remitteret, imperauit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, punici mali granum dedit illi comedendum. Hæc autem, cum quid manderet, minime præuideret, id ipsum confecit.

Ceres Ascalapho Acherontis, & Gorgyræ filio, quòd falsum in eam testimonium dixisset, graue super imposuit saxum apud inferos.

Sic demū Proserpina tertiam singulorum annorum partem cum Plutone manere cōpellitur. Quod superest illi cum superis degendum erat. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur.

Opis adhæc Titanibus irata gigantes è Cælo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam inuictissimos procreauit: qui terribili planè vultu, promissis è capite capillo, & proluxa è mento barba præditi esse videbantur, & anguineos pedes habuisse produntur. Sunt, qui in Phlegreis cæpis, alij vero ad Pellenen eos habitasse ferunt. In cælis saxa, atque accensas arbores iaculabantur, in quibus Porphyriionē, & Halcyoneū omnium facile principes fuisse legimus. Qui, ea, in qua natus esset, terra di-

ra dimicans, erat immortalis. Hic etiam solis boues ex Erythia abegisse dicitur. Ceterū inter Deos rumor erat, gigantū posse occidi neminē: Verū si mortaliū quispiā in societate arcessatur, eos interituros esse. Quod cum Terra presensisset, ne mortalis cuiuspiā viribus gigantes occideret, remediū quaritabat. Tū Iupiter Aurora, Luna, ac Soli, ne proderet imperavit. Ipse itaque remediū ne Terra comperiret anteuertens præcidit. Siquidem ad se cōsilio Palladis Hercule sociū accersuit. Qui primus omnium Halcyoneum sagitta confossum interemit: Hic autem longè plus, quàm antea, virium resumebat à Terra, donec Minerva submonēte ipsum extra Pellenam urbem abstraxit: & sic cum obijisse traditur.

Porphyrionem autem in Herculem, & Junonem pugnantem impetum facit. Cui tū Iupiter Junonis desiderium iniecit: quæ cum sibi peplū discindi, ac vim parari videt, opem quaritat. Tū gigas ab Ioue fulminatus, et ab Hercule sagittis transfixus occubuit. Inter ceteros Apollo laeuū Ephialte oculū, dextrum Hercules sagittarū ictu effoderunt. Eurymachum vero querno telo peremit. Clytiū ab Hecate, seu potius à Volcano cādenti ferro occisum fuisse scribitur. Minerva Encelado fugienti Siciliam insulam obiecit. Pallanti autem pelle detracta in pugna suum sibi corpus contexit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno insectante in Co tandem peruenit. In hūc Deus insule partem reuulsam pro telo coniecit: quæ

A P O L L O D O R I

*Nisyros insula facta est. Mercurius Orci galea te-
ctus pugna confecit Hippolytum. Gratulationem Dia-
na, Agrium deinde Parca, & Thoonem aeneis cla-
uis pugnantes contuderunt.*

*Reliquos autem fulmine ictos Iupiter interfecit.
Sed & Hercules ita pereuntes sagittis confodit.
Post igitur debellatos à superis Gigantas Terra
longe atrocius indignata Tartaro ammiscetur, ac
Typhonem duplici natura, humana simul, atque
ferina constantem in Sicilia parit. Hic & corporis
vastitate, & robore ceteris omnibus, quos Terra
genuerat, antecellebat. Huic etiam crurum tenus
immensa humana formæ magnitudo erat, ut om-
nium montium cacuminibus altior esse videretur:
cuius etiam caput sæpenumero astra pertingebat.
Sed & eiusdem manuum altera ad Hesperum usque,
& altera ad orientem pertinebat. Ex his centum
draconum capita eminebant: in cruribus maximas
viperarum spiras ille continebat: quarum volu-
mina ad uerticem ipsum usque protendebantur, eaq;
vipera ingentem sibilum excitabant. Typhonis cor-
pus erat totum pennis circumdatum.*

*Squalentes autem è capite crines, & mento bar-
ba impexa, prolixæque ventilabant. Igne oculi emi-
cabant. Talis itaque, tantusq; Typhon candentes
in calum lapides iaculatus cum sibilo simul, atque
boatu ferebatur. Magna etiam ex ipsius ore ignis
procella deferuebat. Hunc ubi Diij in calum pro-
spiciunt irrupentem, acti in fugam in Ægyptum
pro-*

properabant, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese quisque transmatabat.

Iupiter autem procul à se Thyphonem conspicatus fulmine percussit, ubi verò cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium usque extremae Syriae montem persecutus est, ibiq; cum saucium esse cognouisset, manus cōscriuit. Typho autem spirarum volumine circumplexum Iouem detinuit, eique Harpe adempta pedum, manuumque neruos dissecuit, impositumque humeris in Ciliciam usque transuexit: quo cum peruenisset intra Corycium antrum deposuit, similique modo, & neruos precisos in urfi pelle occultatos ibidem collocauit, ac Delphynen serpentem, (semifera haec erat puella) velut custodem apposuit. Interim verò Mercurius, & Aegipan neruos suffurati clanculum Ioui rursus compegerunt. Mox Iupiter receptis pristinis viribus alatos equos currui repente iungit, eumque aētutum conscendit, ac Thyphonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo est persecutus, ubi Parca, quem Deus insecutus est, frustratae sunt. Nam, cum sibi in animum induxisset, se valentio rem fore, matura, ac mitia pomagustauit. Proinde cum Iouem rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnaeque ad Haemum commissa solidos montes iaculatus est. Hi vero contra noua fulminum vi deturbantur multumque in ipso monte sanguinis exundauit: à quo

Hæmi nomen factum fuisse ferunt. Quibus cum per Siculum mare fugere incœpissent, Iupiter Aetnã Sicilia montem super iniecit: Hic mira vastitatis est, à quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum iactum, ignium in eo fieri spiramenta videntur. De his autem hæc hæctenus à nobis dicta sunt.

Inter eã vero Prometheus formatis ex aqua, & terra hominibus clam Ioue ignem in ferula furatus immisit: Quòd ubi sensit Iupiter, Volcano ad montem Caucasum religandum, affigendumq; dedit. Scythiæ Mons est Caucasus, ubi Prometheus clavis confixus multorum annorum curriculo religatus permansit. Ad quem Aquila quotidie deuolans huius hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furtum hanc pœnam Prometheus dedisse memorant: donec Hercules eum vinculis liberauit. Quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

Ceterum Deucalion Promethei filius fuit. Hic imperio tenens eam partem, quæ ad Phthiam iacet, Pyrrham Epimethei, & Pandora filiam uxorem ducit, quam mulierem omnium primam Diis finxerunt. Post, ubi prolem aneam tollendam Iupiter censuit, Deucalion Promethei consilio fabricata è lignis arca, in eamque ad vitam trasigendam rebus necessarijs impositis, cum Pyrrha ingressus est. Mox Iupiter large effusis de celo imbribus, maximã Grecia partẽ cooperuit, ut quid-
quid

quid in ea mortalium foret, interierit, præter admodum paucos, qui in altissimos circa montes confugerant: Tum vero Thessalicos mōtes aquarum diluuij immunes fuisse ferunt. Nec non, quæ sunt Isthmum extra & Pelopēnesum loca undarum vi omnia contecta fuerunt: quo tēpore Deucaliō nouem dies, totidemq; noctes pelago circumlatus Parnassum demum appellit: ibiq; post imbrium pausam egressus Ioui Phyxio, qui ad eum confugiētibus opem ferre cōsuevit, sacris operatur. Iupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, vt rogaret, quid ab eo vellet, iniunxit. Quo factō Deucalion humani generis reparationem deposcit, inde Iouis monitu sumptos de Terra lapides trans caput iactauit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt, qui vero, Pyrrhæ iactu transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque λαοί, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei λαός enim Latinis lapidē significat. Porro ex Deucalione, ac Pyrrha nati sunt, Hellen ante alios, quē ab Ioue ortum esse nonnulli tradunt. Inde Amphictyon, qui cum Cranao Atticæ imperauit. Huic insuper Protogenea filia fuit: ex qua, & Ioue Aethlius procreatur. Ex Hellene vero, & Orsēide nympha Dorus, Xuthus, & Æolus. Is quidē de se Hellenas qui postea graci vocati sunt, nominauit, filijs, & hic loca partitius est. Xuthus adeptus Peloponnesum ex Creusa Erechthei filia, Achaum genuit, & Iouem, à quibus Achini, & Iones nuncupantur.

Dorus autem, quæ trans Peloponesum est, terram
 nactus, incolas suo de nomine Dorienses appellauit.
 Æolus verò locis Thessaliam proximis imperans,
 populis Æolensib. nomen imposuit. Qui ducta E-
 narete Deimachi filia, septem ex ea filios procrea-
 uit, Chriteum, Sisyphum, Asthamantem, Salmoneū
 Deionem, Magnetem & Perierem. Sed & filias
 quinque Canachen, Halcyonem, Pisidicen, Calycē,
 ac Perimedē. Ex Acheloo vero, & Perimede Hip-
 podamas, & Orestes. Ex Pisidice, & Myrmidone
 Antiphus, & Acton nati sunt.

Ceterum Halcyonem, Ceyx Luciferi filius sibi
 in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti
 fuerunt. Ille enim Iunonem sibi coniugem esse præ-
 dicabat: hæc verò Iouem virum esse sibi iactitabat.
 Vtrūque Iupiter in aueis, illam in halcyonem, hūc
 in mergum transformauit.

Atqui Canache, & Neptunus Opleum, Ne-
 reum. Opopeū, Aloëūque, & Triopē genuerūt.

Sed Aloeus Phimediam Triopis filiam, quæ
 Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continen-
 ter ad mare se conferens, & haustos manibus flu-
 ctus intra sinum ferebat: quaque à Neptuno com-
 pressa geminos peperit, Otum, & Ephialtem, quos
 Aloidos appellarunt. Hi quotquot annis latitudi-
 ne cubitum, longitudine verò vlnam incresebant:
 qui ubi nonum expleuere annum, latitudinem cu-
 bitum nouem, & vlnarum totidem magnitudinem
 adepti Ioui bellum inferre non erubuerunt. Proin-
 de

de Olympo Ossam imposuerunt, Pelióque super Ossam imposito, eum in modum calum conscensum ire minitari. Ingestis ad hac montibus de mari cōtinentem, deq̄ terra rursus maria se reddituros diditabāt. Quinetiam Ephialtes Iunonem, Otus autem Dianam sibi coniugem deposcebant. Martem insuper in vincula coniecere: quem demum Mercurius furto eripuit. Diana interim Aloidas per dolum de curru peremit: nam in ceruam mutata per eorum medium exiliuit. Tum hi velut in ferā collimaturi alter alterum, telis coniectis occiderūt.

Ad hac Endimion Calyces, & Aethly filius qui eductis Æolensibus è Thessalia Elidē transmigravit. Nec desunt, qui eum fone natum esse memorarunt, hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna flagrantissimè deperuit: Qui data ab Ioue, quaecunque vellet, deligendi potestate, cū somno perpetuo immortalē sibi iuuentutem concedi postulauit.

Ceterum Atolus Endymionis, & Seidis Nymphae, aut Neidis, siue, ut quidam aiunt, Iphianassa filius fuit. Qui cum peremisset Apim Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus Phthia, & Apollinis filijs, Doro, & Laodoco, ac Polipoete, suo de nomine terram Ætoliā appellari censuit. Sed ex Ætolo, & Pronoë Phorbi filia, Pleuron, & Calydon nati sunt, à quibus, quæ sunt illis cognomina in Ætolia vrbes, nomen acceperunt.

*Fleuro ducta uxore Xäthippe, Dori filia, Agenor-
rum procreat, & filias Steropen, Stratonicenq̄, &
Leophontem.*

*Calyaon autem ex Æolia Amythaonis filia,
Epicaften, & Protogeneam, suscepit, ex qua, &
Marte nascitur Oxyllus. Agenor Pleuronis filius
Epicaften Calydone natam coniugē duxit, de qua
Parthaonem, & Demonicen genuit, quæ de Mar-
te marito, Euenum, Molum, Pylum, Thestiumq̄,
conceptos peperit.*

*Euenus sanè Marpeffam, quam cum Apollo sibi
collocari in matrimonium quaritaret: Idas Apha-
rei proles, sumpto à Neptuno curru pennato ra-
puit, inde è curru insequens Euenus ad amnem Ly-
cormam venit, neque assequēdi voti compos factus,
equos iugulauit, seq̄, ipsum deinceps in fluuiū præ-
cipitem dedit: eiq̄, Euenus nomen inditum fuit.*

*At Ida Messenem proficiscenti obuiam factus
Apollo virginem aufert, qui cum inter se de puella
matrimonio concertarent, Iupiter eorum lite dirē-
pta, virgini, utri collocari vellet, optionem dedit.
Hæc verita, ne se anum factam Apollo desereret,
Idam sibi virum esse maluit.*

*Thestius vero ex Eurythemide Cleobæa filia
feminei sexus quidē, Althæam, & Hypermnestrā
sustulit: mares autem Iphiclum, Eubippū, Plexip-
pum, Eurypylumq̄, creauit.*

*Parthaonis vero, & Eurytes Hippodamantis
filij fuere, Ocneus, Agrius, Alcathous, Melas, &
Leuco-*

Leucopæus, filia Sterope, de qua, & Ache'oo Sirenas ortas esse dicunt.

Sed Oeneus Calydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta uxore Althea Thesti, filia Toxeum gignit, quem ipse, quòd fossam transfuerit, interfecit, & post hunc Thyreum & Clymenum, filiam quoque Gorgen, qua nupsit Andromoni, ac Deianiram, quam nonnulli Altheam ipsam ex Dionysio genuisse ferunt. Hac autem aurigandi perita rem bellicam exercebat, de cuius matrimonio Hercules cum Acheloo dimicauit.

Sed Althea ex Oeneo Meleagrum conceptum peperit: quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad quem septem dies natum, ipsas iam aduenisse Parcas, ac dixisse aiunt, Tum Meleagrum extinctum iri, cum stipes in foco accensus perustus fuerit, quod ubi mater audiuit, stipitem ex igne sublatum, intra arcam asseruandi causa condidit. Porro Meleager cum natura esset inuulnerabilis ac generosus hunc in modum occubuisse dicitur. Cum annua in agro fruges rediissent, rerum primitias Oeneus dijs omnibus, una tantum Diana per obliuionem prætermissa, dono dedit. Quocirca irata Dea aprum immisit, & magnitudine, & robore insignem, qui terram coli, ac in ea sata fieri minimè sinebat, pecoræque omnia, & obuium quæmque tollebat è medio. In hunc itaque aprum, valentissimum quæmque conuocauit, eique, qui
feram

feram tam immanem occidisset, pellem pulcherri-
 mi facinoris præmium se daturum pollicetur. Qui
 verò ad aprì venationem conuenerint, hi fuere: Me-
 leager Oenei, Dryas Martis, hi Calydonij sunt.
 Idas, & Lynceus Apharei, Messenij. Castor, ac
 Pollux fratres, Iouis, & Leda filij, Lacedamonij.
 Theseus Ægei Atheniensis. Admetus Pheretis
 domo Pheris. Ancaeus, Cephensque, Lycurgi ex
 Arcadia. Iason Æsonis ab Iolco. Iphicles Amphi-
 tryonis Thebanus. Pirithous Ixionis, Larissæus.
 Peleus Æaci à Phthia. Telamon Æaci Salami-
 nius. Eurytion Actoris, Phthius. Atalanta Schœ-
 nei ab Arcadia. Amphiaræus Oiclei Argiinus.
 Quibus cum & Thestij filij conuenerunt: hos, ubi
 coiussent, Oeneus nouem dies hospitio suscepit: De-
 cimo autem post die Cephæum, Ancaëumque, ac nõ-
 nullos aliõs venatum ire cum femina indignum fa-
 cinus esse reputanteis, Meleager Cleopatrá Ida,
 & Marpessæ filia maritus, quòd ex Atalanta
 quoque liberos procreare desiderabat, iam cum ip-
 sa simul in venationem exire compulit. Deinde ve-
 ro, cum clarissimi illi venatores aprum ipsum cir-
 cumstitissent, Pyleus, atque Ancaeus à bellua cru-
 deliter vulnerati interierunt, Sed Pyleus Eurytio-
 nem nolens iaculo confodit: & Atalanta omnium
 prima feram in tergo sagitta percussit ab illa vero
 Amphiaræus aprum in oculo vulnerauit: inde Me-
 leager transfosso latere belluam interfecit. Mox
 detractam pellem Atalantæ muneri dedit. Tum
 Thestij

Thestij filij, quòd viris presentibus femina premia concedantur, improbantes, pellem Atalanta donatam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obuenire si Meleager eam capere nolit, affirmabant.

Quamobrem irarum plenus Meleager Thestij filios obruncauit, ac pellem Atalanta restituit. Interea vero Althæa merore confecta de fratrum cade, stipitem rursus accendit, quo facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant. Sed cum Thestij filij de fera ita contenderent, quòd primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus, & Calydonijs bellum conflatum esse. Inde in medium progressus Meleager nonnullos, etiam è Thestij filijs occidit. Tum Althæam filium execratam fuisse aiunt, cū vero ob conceptam iram domi mansitasse. Dehinc hostibus ad mœnia proximè accedentibus, & ciuibus ipsum suppliciter, ut patriæ laboranti opem ferret, orantibus, agre ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant: atque ubi reliquos Thestij filios occidit pugnâdo, in humanis esse desisse. Post autem Meleagri interitum, Althæa, & Cleopatra sese dilaniarunt. Et, quæ mortuū deplorauere mulieres in aueis sunt commutate.

Oeneus, Althæa ubi è vita discessit, Peribœam Hipponoi filiam duxit uxorem. Hanc autem, qui Thebaidem conscripsit expugnata, inquit, Oleno cepisse Oenea munus. Sed Hesiodus ex Oleno Achaia oppido, defloratam ab Hippostrato Amryncest

ryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Oeneum qui tum procul à Grecia agebat, ut ipsam longe aliquò amandaret, praecepisse. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cum filiam suam ab Oeneo viuatam fuisse, cognouisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse, quæ deum Oeneo Tydeum peperit. Pisander autem ipsam ex Gorge ortam esse ait, Oeneumq; Iouis nutu filiam ardentissime deperisse.

Tydeus vero, cum iam vir fortissimus euasisset, interfecto, ut quidam docent, Oenei fratre Alcathoo, in exilium fuit eiectus. Sed is, qui Alcmaonidem tragediam scripsit, testatur Melanis filios Oeneo insidiantes, nempe Phineum, Euryalū, Hyperlaum, Antiochen, Eumedē, Sternopē, Xanthippum, ac Sthenelum, ut vero Therecydes ait, Olenium fratrem ipsum suum: Agrio autem ipsi dicā impingente confugisse ad Argiuos, Adrastūque adisse, ductaq; eius filia Deipyle in matrimonium, Diomedem procreasse. Tydeus itaque aduersus Thebas cum Adraсто in bellū profectus pro Melanippo vulneratus occubuit. Sed Agrij filij Thersippus, Onchestus, Prothous, Celeutor, Lycopus, Melanippus occupatum Oenei regnum patri attribuerunt, quinetiam uiuentem adhuc Oeneū in vincula cōiectū flagris cadebāt. Deinde vero Diomedes ab Argis regressus cū altero clāculū, Agrij quidē filios prater Onchestum, Thersippumq; omnibus è medio sustulit, quoniā illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent. Atqui regnū, cum iā

senio

senio confectus Oeneus esset, Andramoni Oenei filia marito concessit habendum Oeneumq; in Peloponnesum abduxit.

Sed qui periculum euaserant, Agrij filij in insidijs latitantes, circa Telephi Vestam in Arcadia senem occiderunt.

Verum vita functum Diomedes Argos translatum : hic, ubi, nunc ab eo urbi nomen est inditum Oenoë, sepeliuit : & ducta uxore Egialea Adrastj filia, sine (ut alijs placet) Egialei, contra Thebas, Troiamq; bellum intulisse perhibent.

Ceterum ex Æoli filijs Athamas Bœotia Regulus, ex Nephelè marem genuit Phrixum, filiã vero Hellen, & is uxore Nephelè mortua, Inonem sibi conubio iungit: de qua Learchum, & Melicertam filios habuit. Sed insidias necens à Nephelè natis Inò, triticum ut torrerent mulieres, persuasit, quo sumpto clam viris, imperata faciunt. Terra, quòd fruges tostas excepisset, annonam minimè tribuebat. Quo circa Delphos Athamas de caritate, ac penuria rerum vitanda misit, qui scitaretur oraculum. Ino vero, missos ad id respondendum induxit, ut, si sterilitate liberari velint, Apollinem praecepisse referant, fœni Phrixum esse iugulandum. Quòd ubi accepit Athamas, cum ab agrorum colonis impelleretur, Phrixum ad aram constituit.

Nephe-

Nephele interim ipsum cū filia eripuit, & à Mercurio aurei velleris arietem acceptum dedit, quò cum per aerem veherentur, quidquid terræ, ac maris interiacebat, superarunt. Post, cum ad id freti, quòd Sigeum inter, & Chersonnesum existit, venissent, Helle in profundum decidit, ibique extincta ab ea Hellepontus appellatur. Phrixus autem in Colchos vsque penetravit, huc scilicet, vbi Acetes Solis, ac Perseidis filius imperabat: hanc Circes, & Pasiphaes, quam Minos coniugem habuit, sororem fuisse perhibent. Acetes itaque Phrixum hospitio suscepit, eiq; Chalciopem filiam nuptui dedit, Hic autem Jovi Phyxio velleris aurei arietem sacrificavit, & eius pellem Aeetae socero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco clavis confixit. Phrixus vero ex Chalciopè Aeetae filios quattuor extulit, Argum, Melanē, Phrontidem, & Cytorum. Athamas deinde ob Iunonis irā, & filijs etiam, quos ex Inone sustulerat, orbatus fuit. Ipse enim furore percitus Learchum sagitta interemit. Ino autem Melicertam secū ipsa in mare deiecit. Is è Bœotia pulsus Deum rogavit, vbi nam gentium esset habitaturus, oraculo monitus est eo in loco, vbi ab agrestibus animantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret, Qui, cum multum terrarum peragrasset, lupis, qui ouium femoribus pascebantur, sit obuius: quem cum illi vidissent, quæ dilaniabant, relictis, in fugam sese dederunt. Post Athamas, loco exedificato à se nomen Athamantiam impo-

imposuit, Deinde Themistonem Hypseï filiam cepit uxorem, ex eaq₃ Leuconem, Erythroem, Schœneum, & Ptoum genuit.

Sisyphus autem Æoli filius condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen Atlantis filiã sibi uxorem coniungit: ex ijs Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit, Hic igniuomã Chimeram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manib. & capite subuoluendo cruciatur, idq₃, ubi in summa reportauit: de integro mox ad ima deuoluitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopi illitam fuisse dicant. Quòd occultum illius raptorem Iouem Asopo filiam vestiganti detexisse fertur.

Deion autem Phocidis Rex Diomedam Xuthi filiã ducit uxorem: qua illi filium Asteropeam parit, & mares Ænetum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Erecthei filiã sibi coniugauit. Hunc autem contra Aurora impatienter amans rapuit.

Perieres Messena potitus Gorgophonem Persei filiã in matrimonium accepit: de qua Aphareus Leucippus, Tyndareus, & Icarius filij orti sunt. Pleriq₃, vero Perierem asserunt non Æoli, sed Cynortæ, qui Amyclæ filius fuit, natum. Proinde, qua de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

Magnes autem Æoli filius Naidem nympham ducit uxorem, ex qua filios gignit Polyde-

Item, ac Dictyn. Hi Seriphum incoluere.

Salmoneus autem prius quidem circa Thessaliã habitauit, at reuersus ipse in Elidem, urbem ibi condidit. Qui cum contumeliosus suopte foret ingenio seq³ Ioni adæquaret, suæ ipsius impietatis pœnas luit. Nam se Ionem esse prædicabat, & quæ illi dedicari solebant, ea sibi immolari iubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus æneis agitans tonitrua se concitare dictitabat, necnon iaculans in cælum ardenteis faces fulgura se imitari iactitabat. Hinc ipsum Iupiter fulminat: urbemq³ ab eo conditam, extinctis ciuibus omnibus solo æquauit.

Ceterum Tyro Salmonei filia ex Alcidence, quæ, cum apud Cretheum Salmonei fratrem aleretur, Enipei fluminis amore flagrauit, utque ad illius fluentia continenter accedens propter amnem conqueri minime desinebat. Neptunus interim sumpta Enipei forma cum ipsa concubuit. Hac autẽ, cū geminos clāculum peperisset, infantes exponit. Ad iacentibus autem pueris, & equarijs pastoribus prætereuntibus, equarum una, cū infantium alterum unguis, casu quodã tetigisset, faciei partem liuidulam reddidit, Tum equarius infanteis ambos suscepit alendos, & , cui liuidula reddita est faciei pars, Peliam nominauit, quasi Liuium dixeris, alterum vero Neleum vocat. Qui cum ad iustam, integrãque ætatem peruenissent, agnita matre, nouercam, quod eius opera parentem male affectã perce-

percepissent, facto in eam impetu occiderunt: quæ tametsi intra Iunonis templum confugere antecuer-
tisset, eam tamen Pelias super aram ipsam iugula-
uit. Eamque ob rem nullo unquam honore Pelias
Iunonem affecisse memoratur. At qui postea inter
se discordiam exercere non desierunt. Neleus de-
mum regno pulsus Messenam commigravit, &
Pylo urbe condita Chloridem Amphionis filiam
sibi copulavit: de qua Peronē puellam genuit, sed
mares hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Dei-
machum, Eurybium, Epidaum, Eurymenem, Eva-
goram, Alastorē, et Nestorem, & Perichlymenum
cui iam Neptunus in varias sese formas transmu-
tandi potestatem fecit, hinc pugnans, quo tempore
Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in leonem,
modò in serpentem, nunc in apem, faciem conuer-
tens ab Hercule tamen cum ceteris Nelei filijs oc-
cisus est: Solus autem Nestor seruatus est incolu-
mis, quippe qui apud Geremos educabatur, & du-
cta uxore Anaxibia Cratici filia feminas Pisidi-
cem, & Polycastem, Mares autē Perseum, Stra-
tichum, Aretum, Echephronem, Pisistratum, An-
tilochum, & Thrasymedem suscepit. Pelias insu-
per Thessaliam incolebat ducta Biantis filia Ana-
xibia, siue, ut quidam volunt, Phylomache ex Am-
phione orta filium Acastum genuit, & feminei se-
xus Pisidicen, Pelopean, Hippothoen, & Alce-
stin. At Cretheus condita Iolco Tyronem Salmo-
nei filiam cepit uxorem: ex qua sibi filij nascuntur

Æson, Amythaon, & Pheres, Amythaon igitur Pylum habitans, Idomenem Pheretis filiam sibi coniugio sociavit, cui ex ea liberi oriuntur Bias, & Melampus, qui, cum ruri ageret, ac pro suis edibus quercus existeret, in eaq, serpentium latebra esset, occisis à ministris serpentibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremauit, at qui serpentium partus educauit: qui cum ad iustum corporis modum succreuissent, ipsum iam dormientem circumstant, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant, tandem expergefactus, excitatusq, ac perterrefactus, superuolitantium auium voces intelligebat, & qua ab ijs futura edocebatur, mortalibus prædicebat, per haruspicinam præterea vaticinari non ignorabat. Ad hæc Apollini propter Alpheum obuiam factus, de cetero vaticinandi peritissimus euasit. Bias vero Amythaonis filius Peronem Nelei filiam uxorem depoposcit. Hic, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi, qui Phylaci ad se boues abegisset, se traditurum, dictitabat. Eæ vero ad Phylacam urbem custodia canis seruabantur, ad quæ neque mortalium quisquam, neque ferarum vlla proximè accedere audebat, Quare cum vi boues abigi nulla possent, Melampodis fratris opem sibi constituit imploradam: Id illi Germanus se præstiturum pollicetur, eiq, Abigeum deprehensum iri prædixit, Qui, si iam annum planè exactum in vinculis iacuerit, ita demum boues habiturum se cecinit. Post, eiusmodi pollicitatione-

rationem ad Phylacem contendit, atque, ut prædixerat, deprehensus in furto, coniectus in vincula domi custodiebatur, Deinde vero toto propè anni circuitu reuoluto, terebinum in summo tecti culmine trabem corrodentium sonum audit, & quântum è trabe derosum esset, percontante, domesticis terebinibus tũ minimum superesse respondentib. aliò se extemplo traduci iubet. Quo vixdum factò, domicilium illud corrui, id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum, esse animaduertit, solutum vinculis, qui posset Iphiclus filius prolem habere, ut vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus boues recipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tauris, eorũque visceribus particulatim concisis, ad inaugurandum auéis euocauit, ad quẽ cum vultur aduolasset, ab eo iam cognoscit, quòd olim Phylacus arietes in agro secespita præsecās nõ procul ab Iphyclo sanguine adhuc madentem cultrum locauit.

Quare puer metu percussus cum sese in fugam coniecisset, in sacra quercu, secespitam defixit, eãq; obductus cortex operuit. Inuento itaque cultro, si decussam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphyclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturũ. Hac à vulture prædoctus Melampus secespitam repetit, & Iphyclo decussam ex illa rubiginem denos propè dies bibendam propinauit, et is Podarcẽ filium procreauit, ac boues Pylum perduxit, fratriq; Peronem Nelei filiam consecutus

in coniugium collocavit, & Messena aliquandiu mansit. Postea vero, quam Bacchus Argivis mulieribus furorem iniecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit, quo etiam cum Biante fratre cōmigravit.

Porro Biantis, & Peronis filius Talaus fuit, de quo, & Lysimache Abantis Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, qua nupsit Amphirao. Parthenopæus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit. Qui adversus Troiam navigavit, ex Pronaxte natus est Lycurgus.

Sed Adrastus ex Amphithea Pronaxi filia, feminei quidem sexus Argiam, Deipylem, Agialeam sustulit. Mares autē Agialeum, Cyanippumq; habuit.

Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thesaliae condidit: Admetum, ac Lycurgum procreavit, Lycurgus circa Nemeam habitavit, Qui ducta Euridice, vel, ut alij narrant, Amphithea uxore Opheltem cognomento Archemorum genuit. Ceterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede cōductus servivit, quo tēpore Pelia filiā uxorem deposcebat. Pelias ab eo currū, à leone, & apro trahendū postulat: Amctus Apollinis ope leonē, & aprū iunctos ad regē perduxit: & Alcestin capit, qui cū in nuptijs de more sacra faceret, Diana immola

re oblitus, aperto thalamo, magnū draconū globum inuenit. Cui tū Apollo numinis irā placandam esse monuit: & à Parcis deinde depoposcit, ut, cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tū mortis periculum euaderet, si quis pro eo siue pater, siue mater, aut uxor mortem ultro subierint. Post, ubi illi moriendi dies aduenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alcestis autem pro marito suo mori non dubitauit, & eam Proserpina rursus in vitam remisit: sed, ut quibusdam placet Hercules commissa cum Plutone, pugna ad superas auras reduxit.

Iason autem Æsone, Crethci, & Polymedes Autolyçi, filio natus Iolcum urbem habitabat. Pelias Iolci post Cretheum regnauit: cui de regni successore scitanti respondit Apollo, qui alterum pedē duntaxat calceatum habeat, cauendum esse, primò cum id genus oraculi minimè intellexisset, paulò post re ipsa percepit. Nam, cum in littore Neptuno immolaret, tum permultos, tum etiam Iasonem eò accersuit. Is verò, quòd rei rustice desiderio teneretur, ruri agens ad eadem sacra properauit: & Anaurum amnem traiciens, alterum in amnis alueo amisit calceum. Id ubi Pelias vidit, oraculum memoria repetens, propius eum accedit, rogatq̃, Quidnam habens potestatem, fecisset, quando sibi ex oraculo predictum fuerat, à ciuium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem siue forte quadā superuenit, siue Iunonis ira, ut Medea malū veniret

Pelia, quippe qui Iunonem nullo dignabatur honore: pellem velleris aurei, ut ille afferret, imperare respondit Iason, quòd ubi Pelias audiuit, Iasonem ad pellem eiusmodi ire statim precepit. Hac autem in Colchis suspensa è quercu in Martis luco visebatur: ac sub insomnis draconis custodia aservabatur. Ad hanc igitur missus, Iason Argum Phrivi inuitavit. At is Minerva consilio navim remorum quinquaginta constituit, eamq; à fabri nomine Argo appellavit: ad cuius proram, tabulam vocalem è fago Dodonidis silvæ accomodavit. Navi itaque confecta, Iasonem scitantes oraculum Deus ad velaturam faciendam cohortatur, qui iam totius Græciæ optimum quemq; in unum congregarat, quorû nomina hæc sunt. Typhus Hagny filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit. Orpheus Oeagri. Zetes, & Calais Boreæ filij. Castor, & Pollux Jovis. Telamon, ac Peleus Æaci. Hercules Iovis. Ægei Theseus. Idas, & Lynceus. Aphareus. Amphiaræus Oiclei. Caneus Coronus. Palæmon Volcani: Etolivæ. Cepheus Alei: Laertes Arcesij. Autolycus Mercurij. Atalanta Schœneus, Menœtius Actoris. Actor Hippasij. Admetus Pheretis. Acastus Pelivæ. Eurystus Mercurij. Meleager Oenei. Anceus Lycurgi. Euphemus Neptuni. Pœas Thaumaci. Butes Teleontis. Phanus, & Staphylus Dionysij. Erginus Neptuni. Perichlymenus, Nelei. Augeas Heli. Iphyclus Thesij. Argus Phrivi. Euryalus Mecistei. Peneleus Hippalmi.

Leitus

Leitus Alectoris. Iritus Nauboli. Ascalaphus, & Almenus Martis. Asterius Comata. Polyphemus Elata. Hi igitur nauarcho Iasone euecti in Lemnum appellunt.

Hæc insula tum viris omnibus orbata Hypsipyles Thoætis filia imperio regebatur, cuius rei causam hæc fuisse legimus: Lemnia mulieres Venerem nihili faciebant, quæ ea de causâ teterrimum illis graueolentia virus iniecit. Et viri è Thracia Lemno proxima abductas captiuas ancillas subigebat. Tum Lemnia quòd à coniugibus spernerentur non modo patres ipsos, sed & viros, suum quaq; ingularunt, una tamen omnium Hypsipyle Thoantem patrem absconditum, seruauit illasum. Mox Argonauta in Lemnum, quæ tum à mulieribus tenebatur: appulsi, illis admiscetur. Hypsipyle vero ab Iasone compressa Euncum, ac Nebrophonum liberos gignit. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, peruenerunt. Hic eos benignissimè excepit. Qui noctu illinc auecti: restantium ventorum impetu noctu nesci rursus Doliones appulerunt. Qui, dum finitimorum pelagicorum hostium copias esse arbitrarentur (cōtinenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam pernoctem conserunt ignari aduersus ignaros. Cæsis itaque Dolionū plerisq; & Rege Cyzico, Argonauta, ubi per diem rem cognouerunt, multis cum lacrymis ac detonso sibi capillo, Cyzicum magnificè tumularunt, quo factò abiire: nec longo post tempo

re in Mysiam deuenerunt. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt. Quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amasius aquatum emissus ob eximiam ipsius formae prestantiam à nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense à latronibus abduci putans, persecutus est, idq; Herculi obuiam facto indicat. Interea vero dum puerum Hylam uterque perquirunt naui vento raptà deserti sunt. Mox Polyphemus condita in Mysia ab se urbe Cio regni sedem ibi collocauit. Verum Hercules Argos remeauit, quem Herodotus neque iam tum statim nauigasse sed apud Omphalem seruitutem seruasse affirmat, Pherecydes autem illum in Aphetis Thessaliae urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argo huiusce grauitatem perferre haud quaquam posse dicebat: Atqui Demaretes ipsum in Colchos usque nauigasse tradidit: Dionysius Hercule & Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram contendisse scribitur, ubi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat, & Amycus cum viribus egregijs polleret, qui in sua regna veniret: secum casibus contendere cogebat, & deuictos ita perdebat.

Tum igitur inuectus in nauim Argo, prestantissimum quemq; in pugilatus certamen prouocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percusso illius cubito hominem interfecit. Inde cū Bebryces in Pollucem impetum fecissent, abreptis
armis

armis viri fortissimi, eorum plerosq₃ in fugam a-
 ctos obruncant. Hinc autem auerti Salmydessum,
 quæ Thracia vrbs est, vbi vates Phineus oculorum
 luce orbatus, habitabat, deuenerunt. Hunc alij A-
 genoris filium esse ferunt, alij verò Neptuni, eumq₃
 excacatum fuisse produnt à Dijs alij; quod futura
 mortalibus prædiceret: nonnulli vero à Borea, &
 Argonautis, quod à nouerca inductus filios suos
 oculorum luce priuasset. Nec desunt, qui à Nep-
 tuno id factum dicant, propterea quod Phrixii fi-
 lijs à Colchis in Graciam, navigationem significas-
 set. Ad hæc etiam Dæ Harpyias in illum immi-
 serunt: Eæ vero alatum sunt animantium genus.
 Quæ vbi Phineo paratam esse mensam intuebant-
 tur, à celo deuolitantes maiorem ferculorum par-
 tem abripiebant: ac reliqua per pauca, & ea qui-
 dem tam graui odore fœdata remanebant, vt per
 ferri minimè possent. Hic igitur Argonautis, quæ
 ad navigationem suam spectarent, iam iam propo-
 situris, commodum inquit de navigatione tum mi-
 hi verba faciatis, simulac me ab Harpyiarum
 iniuria, liberaueritis. Tum hi Phineo mensam
 sternunt, in qua simulac edulia apposita erant:
 en repente Harpyiæ vastum clangorem funden-
 tes deuolant, & esculenta diripiunt.

Id vero vbi viderunt. Aquilonis filij Zetes, &
 Calais alati iuuenes nudatis ensib. illas per ae-
 rem insequuntur. Ceterum planè Harpyijs Bo-
 reæ filiorum manibus tum moriendum erat: sed &
 Borea

Boreæ filijs iam tum quoque, cum insectarentur, & eas minimè adepti fuissent, erat pereundum. Cum itaque pueri persequerentur Harpyias, earum altera ad Peloponnesum in amnem Tigrem decidit: qui nunc ab illa nominatur Harpys. Hanc autem alij Nicothoen, alij vero, Ællopum: sunt, qui alteram Ocypetem nominent, alij, Ocythoen. At Hesiodus eam Ocypodem nuncupat. Hæc itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque peruasit. Eæ nunc ab illa Strophades appellantur, Quippe quæ cum ad eas peruenisset, iter conuertit: quæ ubi littus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verum Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Boreæ filios, Harpyiarum insectationem tenuisse refert: neque mali quidquam passas fuisse, quod iureiurando, nihil post illa in Phineum iniuriarum amplius se illaturas promiserunt. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum poenæ reliquam Argonautis navigationem explanauit: necnon illos Symplegadum scopulorum discriminis admonuit. Eas vero ingentes fuisse memorant, quæ cum ventorum impetu agitata vicissim concurrerant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebula vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transuolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittendam præcepit, quam, si incolumem transuolasse videant, per eas transire non dubitent, si vero illa interisset, nullis inter petras

viribus

viribus transire conarentur. Quæ cum accepissent soluta naui discedunt, & cùm proximè Symplegadas peruenissent de prora columbã dimitunt, quæ cum per medium concurrentium scopulorum impetum volitaret, summam caudam Symplegades coeũtes deterferunt. Obseruato igitur scopulorũ recessu, acerrimo remigationis certamine, Iunone opitulante summa tamen puppis parte mutilata incolumes traiecerunt. Itaque Symplegades ab eo tempore immota permanserunt. Nam post huiusce nauis transmissionem eas fore omnino stabiles numina decreuerant. Inde vero Argonautæ ad Mariandynos perueniunt: ubi ab Lyco Rege summa cum benignitate excipiuntur. Hic Idmon vates ab apro percussus decessit. Tiphys hic etiam moritur, & Ancus nauim se gubernaturum pollicetur.

Dein præteruecti Thermo dontem, Caucasumq̃, ad Phasim amnem venerunt. Hic terra Colchica flumen esse perhibetur. Naui in portum delata, ad Aecten contendit Iason, cui, quæ sibi à Pelia imperata essent, enarrat, illum ad vellus aureum reddendum, cohortatur, quod se redditurum Aectes pollicetur, si solus aripides tauros sub iugum miserit, Hi autem duo erant, & feri, ac mira magnitudinis, Volcani munere concessi: Qui areis præditi pedibus, ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi, ubi hosce iugo iunxisset, ut Draconis dentes sereret, imperat, quippe qui à Minerva dono acceptos dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus partem seuerat, secum

Iason

Iason habebat. Ambigentem itaque Iasonē, quam arte tauros subiugaret, Medea ardentissime deperire incepit: Hec erat Aeeta filia ex Idyia Oceano genita, veneficijs, & cantionibus insignis. Quae verita, ne Iason à tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Graeciam simul, nauigantem peruecturum iuret, pollicetur. Id ubi praestiturū se iurauit Iason, pharmacum, qua tauros sub iugum mitteret, dedit: eoq; clypeum, hastamq; at membra corporis sui inungere praecepit. Hoc enim delibutum unum duntaxat inquit illa, diem, nulla neque ignis, neque ferri violentia lasum iri asserebat, sed & illi indicauit, ut è satis dentibus viri terrā orituri essent, & armati quidem in ipsum incursum. Quos statim quam frequentes spectarit, inter eos eminus lapides conyiceret. Postea vero, quam ea de re, inter se pugnam commiserint, tum illos interimat. Sic itaque instructus Iason, & pharmaco inunctus in templi lucum penetrat, tauros perquirat, quos multa cum flammaram vi irrumperentes, edomuit. Satis deinde dentibus armati è terra viri profiliere. Tum Iason, ubi plures esse vidit, coniectis inter eos occultè lapidibus pugnantes inter se adortus occidit. Porro perdomitis tauris, tantum abest, ut vellus aureum ex pacti, & conuenti formula tradat Aectes, sed & Argo nauim in flammare voluerit: nec non cum ea nautas ad unum omnes occidi studuerit. Quod

ubi

Vbi Medea rescivit, ad Iasonem ire anteuertit, eumq; per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem veneficijs aggressa soporauit: inde sumpto vellere, cum Iasone in nauim Argo se contulit. eam vero Absyrtus frater consequebatur: Ast hi noctu cum hisce aueruntur. Ceterum Aeetes cognita Medea audacia ad nauim persequendam accingitur, quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem iugulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Aeetes autem filij membris colligendis occupatus filiam persequi desijt. Quocirca conuerso itinere seruatos pueri artus sepelitur, eiq; loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo nauim perquirendam emisit, & nisi Medea captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, duros comminatur. Tum ij alius aliò diffusi in perquirendis Argonautis occupantur, Eridanum amnem iam praetercuntibus. At Iupiter ob Absyrti cedem iratus, ingenti immissa tempestate, Argonautis errores iniicit: ac dum secus Absyrtidas insulas nauigant. Argo nauis eos alloquitur his verbis: Iouis iram nunquam antea desitutam esse, quam in Ausoniam profecti Absyrti necis ergò à Circe fuerint expiati. Hi autem Libye, Galliaq; littora praeteruecti, & per Sardinia pelagus delati Hetruriam legunt. Inde ad Aecam contendunt ubi à Circe expiantur. Qui cum circa Sirenas nauigarent, Orpheus, quòd con-
trarianz

trariam occineret cantionem, Argonautas inhibuit. Verum solus omnium Butes ad eas enatauit, quem raptum, Venus ad Lilybaeum habitatum relegauit. Dehinc à Sirenibus nauim Charibdis excepit, Scylla^q, & errantia saxa, è quibus ingens flammaram vis, ac fumus eructari videbatur. Atqui per ea Thetis cum Nereidibus Iunonis monitu incolumè nauim transuexit, Siciliam itaque præteruerti, ubi Solis boues inerant, in Corcyra Phæacum insulam appellunt, ubi Rex Alcinoos imperabat. Porrò cum Colchici Argonauim nusquã inueniunt, horum alij Phæacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati Absyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phæacas ierunt, ac nauim Argo tandem deprehendunt. Medeam^q ab Alcinoos reposcunt. Tum ille, si iam inquit, uxor Iasoni copulata sit, eam illis se non daturum, at si, nondum uirum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enim uero Alcinoos coniux Arete anteuertens Iasoni Medeam coniugauit. Hinc igitur Colchici cum Phæacibus simul habitare statuerunt. Argonautæ uero cum Medea in altum auehuntur: qui cum noctu nauigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter hæc Apollo Menœtium impetens secundum uigulum sagitta percussit, eum^q in mare deturbauit. Hi uero cum proximam insulam conspiciunt, ad eam deueniunt, ac præter spem ostentatum portum ingressi Anaphen nominarunt ubi Apollini Aglæo aram statuunt, ibiq³ peractis

de mo-

de more sacrificijs, epulati sunt; Quæ vero ab Arete duodecim ancillæ Medæ dono iam data fuerant, fortissimos illos viros per lusum sugillabant. Hinc & adhuc etiam vetus ea in sacris deridendi consuetudo mulieribus manet. Inde auenti in Cretam appellere prohibentur à Talo.

Hunc sanè alij ex Chalci arisve genere produunt, Sunt, qui à Volcano Minoi datum esse ferunt. Qui vir Aeneus fuit, idémque ab alyis Taurus appellatur. Huic autem venam unam à collo ad calcem pertinentem fuisse tradunt, atque in huiusce venæ cute clauus aneus affixus esse videbatur. Hic igitur Talus ter in die circum insulam currens, eam tuebatur. Quo circa iam tum Argonauim prætereuntem spectans, lapidibus impetebat. Demum Medæ veneficijs circumuentus occubuit, siquidem, ut nonnulli memorant Medæ poculis ad insaniam redactus excessit è vita, sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clauum illi Medeam extraxisse, omniq; ex eius corpore effuso sanguine ipsum obysse narratur. Nec desunt, qui illū à Pæante sagitta in calce vulneratum interiisse tradunt. Noctem autem unã illic non amplius morati Argonautæ ad Eginam aquatum contendunt, ubi de aqua pugna conferitur inter eos, inde vero per Eubœam, Locridémque nauigantes in folcū, quarto demum mense post initam velleris aurei expeditionem, perueniunt. Verùm Pelias, quòd Argonautarum reditum hand equo animo ferret de

D Aesone

*A*Esone obtruncando cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem conscissere quarit, immolati tauri sanguinem intrepide hausit, & interijt. Atqui Iasonis mater, Peliam, execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium ingulavit. Interea redit Iason, ac vellus aurcum Pelia dedit. Qui, cum de iniurijs, quibus erat affectus, alienum sibi cum eo expostulandi tempus foret, occasionem expectandam esse censuit. Proinde sumptis secum lectissimis heroibus in Isthmum navigavit, ac navim Neptuno dedicavit. Inde Medeam monet, ut rationem ineat, qua Pelias illi tot iniuriarum poenas luat. Tum illa Pelia regiam ingressa: regis filias Asteropeam nempe, & Antinoë ad patrem necandum, elixandumq₃ suasu inducit suo, atque eundem in vitam mox etate iuvenem suis se veneficis reuocaturam esse pollicetur, Idq₃, ut facilius credi possit, arietem in frustra dissectum elixatumq₃ agnum reddidit. Tum illi credula, patrem occidunt, membratimq₃ concisum elixant. Acastus autem unà cum Iolciensibus patrem sepelivit: Iasonemq₃, & Medeam Iolco eiecit. Hinc illi Corinthum commigrant: ubi decennium totum fortunatè transigerunt. Inde cum Glaucen Creon Corinthiorum Rex filiam Iasoni despondisset, eam dimissa Medea, in matrimonium duxit. Tum illa, quos Iason Deos iurasset, obtestata, ingratumq₃ illius in ipsam animum, subinde detestata, uxori

qui-

quidem pepulum venenis infectum misit, quem simulac illa sibi induit, cum adiutore patre valido igne correpta conflagrauit. Medea insuper quos, ex Jafone filios habebat, Mermerum nēpē, ac Pheretem trucidauit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eoq₃ profugit Athenas, qua in fuga, ut quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante Acræ Iunonis aram constitutos omisit: quos surgere iussos Corinthij multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, qua conuolarat Athenas, mox ibi Egeon nupta filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea vero, cum Theseo comparasset insidias, Athenis in fugam acta cū Medo filio eicitur. Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subiectam sibi prouinciam uniuersam Mediam vocari voluit: & bellum contra Indos inferens vitam cum morte commutauit. Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos remeauit, qua cum Aeetem patrem Persei fratris dolo ab regia sede eiectum inuenisset, illi regnum recuperauit.

D 2 APOLLO-

APOLLODORIAN THE-
NIENSIS GRAMMATICI

Bibliotheces, siue de Deor. ori-
gine, Liber 11.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Quoniam vero Deucalionis genus, ac so-
bolem enarrauimus, Inachi deinceps
explicemus. Inachus igitur ex Ocea-
no, & Tethye procreatur, à quo Ina-
chus Argiuorum flumen nominatus est. Huius,
& Melissæ Oceani filie Phoroneus; ac Aegialeus
filij fuerunt. Aegialeus tametsi nulla de se prole re-
lictâ sit extinctus, Aegialeam tamẽ ab eo, cui præ-
fuerat regioni, dictam fuisse terrã legimus. Atqui
Phoroneus terræ, cui postea nomen fuit Pelopon-
neso, totius imperio potitus, ex Laodice nymphea,
Apin, & Nioben procreauit. Apis itaque commu-
tato in dominandi libidinem regno, vi cuncta gerẽs
ac planè tyrannica manu administrans Pelopon-
nesum Apiam suo de nomine vocari iussit. Is de-
mum Thelxionis, ac Telchinis insidijs proditus si-
ne liberis excessit è vita, & relatus inter deos Sara-
pis appellatus est. De Niobe autem, & fone, quam
primam mortaliũ Iupiter iniuit, Argus natus est.
Sed Acusilai testimonio ex eo Pelasgus etiam natus
esse dicitur, à quo Peloponneso Pelasgia nomẽ fuit
impositum. At Hesiodus Pelasgum fuisse indigenã
refert*

refert: Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus.

Argus itaque simul ac à Phorone regnum accepit, Peloponesum à se Argos dici imperavit: qui postea ducta uxore Euadne Strymonis, ac Nereæ filia. Jaso, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Jaso autem nascitur Agenor, ex quo Argus Panoptes ortus est: hunc toto corpore oculatum fuisse legimus. Hic enim viribus præstans, sublato qui Arcadiam devastabat, tauro, eius sese corio circumtexit. Adhuc Satyrum: qui Arcadibus vim inferbat, eorumque pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quam Tartari, ac Terræ filiam dicunt, qua viatores corripiebat, dormientem nactus interimit, idemque sublatis cædis auctoribus, Apidis interitum ultus est.

Argi vero, & Jsmenes Asopi filia Iasus est filius: ex quo Ionem ortam esse tradunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit: nec non complures tragœdiarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus, & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant, quam Junonis sacerdotio decoratam Iupiter vitiauit, à quo cum violatam fuisse puellam hanc Iuno comperisset, in buculam candidam transformavit, cum qua Iupiter se concubuisse abiuravit. Quare Hesiodus inquit, amantium iusiurandum irritum esse, neque ad deorum iram quidquam pertinere. Iuno interim vaccam ab

Ioue depoposcit, acceptamq; Argo Panopta custo-
 diendam dedit. Hanc autem Asclepiades Are-
 storis, Pherecydes vero Inachi, sicut Cercops Argi,
 & Ismenes, quæ Asopi fuit, filiam scribunt: sed Acu-
 silaus è Pirene, ut dictum antea fuit, ortam esse re-
 fert, Hic eam ad oleam, quæ in Mycenæo luco erat
 alligabat. Cùm verò Jupiter eam Mercurio, ut fur-
 tim abduceret, imperasset, idq; ab Hierace dete-
 ctū fuisset, neque calari amplius posset: lapide per-
 cussum Argum peremit. Hinc itaque Mercuri-
 us Argiphontes cognomētum accepit. Jūno de-
 mum bouem cestro concitavit. Quo factō ea pri-
 ma in sinum ab se Ionium appellatum, penetravit.
 Mox per Illyridem progressa Hæmum transcen-
 dit, ac per ea tempora traiectum Thracium nomi-
 natum, ab illa deinde Bosphorum dictum, tranavit.
 Inde, cùm in Scythiam penetrasset, & Cimme-
 riam terram, cumq; per continentis multum, deer-
 rasset, multaq; Europæ maria, atque Asia plura
 tranasset, in Egyptum tandem pervenit: ubi
 pristina forma recepta ad Nilī fluentia Epaphum
 peperit. Hunc Iuno, Curetes ut alicubi pue-
 rum occulerent, precibus impetrauit. Quod fa-
 ctum ubi Jupiter rescivit, Curetas occidit. Io in-
 terim ad filium, sese vestigandum accingit. Quæ
 cùm Syriam propè uniuersam peruagata esset,
 quòd illic Byblierum Regis uxor filium educari
 significabatur, & tandem Epapho inuento in
 Egyptum remeavit, ac Telegono, qui tum E-
 gyptio-

gyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam sibi vocarunt *Aegypti*, statuam collocavit. Et Ionem quoque Isidem appellarunt.

Epaphus autem *Aegyptijs* imperas *Memphin* Nili filiam sibi coniugavit: de qua uxoris nomine conditam urbem, *Memphin* nominavit, ex ea quoque *Libyam* filiam procreavit, à qua & pars una terrarum *Libya* vocitata est.

Ceterum ex *Libya*, *Neptuno* quoque gemini *Agenor*, ac *Belus* oriuntur. *Agenor* itaque in *Phenicem* profectus, & inibi regni sedem constituit: ubi, & magna sobolis auctor extitit: quare de eo in presentia dicere supersedebimus. At *Belus*, quod ex *Aegypto* minimè discessisset: *Aegypti* regnum consequitur: atque *Anchinoen* Nili filiam duxit uxorem, de qua sibi filios geminos procreavit *Aegyptiæ* *nempè*, ac *Danaum*, sed & *Euripidis* testimonio *Cepheum*, *Phineum* quoque, etiam liberos habuit. Igitur *Danaum* *Belus* ad *Libyam* incolendam, *Aegyptum* quoque, ad *Arabiam* habitam tam misit. Qui, cum deuastasset *Melampodum* terram, eam *Aegypti* nomine appellari de seipso voluit: Porro & *Aegypto* è pluribus coniugibus filij mares quinquaginta gignuntur. At fratri *Danao* filia totidem. Qui cum de regno inter se contenderent, *Danaus* *Aegypti* filios præter unum, aut alterum filiarum suarum opera necavit, nam ex oraculo cadere sibi ab eorum uno imminere acceperat, metu percussus *Minervæ*

consilio nauim nominatam ab eo de filiarũ suarum numero πεντηκόντορον quasi dixeris quinquagintiremen primus fabrefecit, in qua filiab. impositis au fugit. Inde in Rhodum appellens Mineruæ Lindia statuam dedicauit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit Helanor, qui tum Argis regnabat (at ipse eius regionis potitus suo ipsius nomine incolas, Danaos appellauit) sed quod ea regio aquarum caritate laborabat, ex quo Neptunus iratus Inacho fontes siccauerat, quod eam Mineruæ terram esse testatus est, filias suas interrim aquatum emisit. Harũ una Amymone aquã disquirens, telum in ceruum iacit, ac Satyrum dormitantem offendit: Quare ille somno expergefactus puella ineũda miro desiderio capitur. At Neptuni superuentu Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum illo cõcubuit eiq̃, Neptunus Lernaos fontes indicauit. Porro Ægypti filij Argos profecti ut mutuam inter se simultatem compescerent, sese cohortantur, & Danaï filias sibi in matrimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul, quòd parum crederet eorũ pollicitationibus, simul quod fugæ, exiliq̃, sui reminisceretur iniuriæ, nuptias pactus sortito puellas distribuere cœpit. Hypermnestram igitur natarum maximam Lynceo, & Gorgophonem Proteo selegit. Hos enim ex coniuge Regina Argyphia Ægyptus extulerat. Inde suam quisque sortiti sunt.

Busiris quidem, & Enceladus, Lycusq̃, ac Dai-phron

phron, Automaten, Amymonem, Agauen, Scaam, Danao ex Europa Regia matrona satas ducunt. At ex Elephantide orta fuerūt, Gorgophone, atq; Hypermnestra, sed Lynceus Calycem sortitus est. At Ister Hippodamiam, Chalcodon Rhodiam, Agenor Cleopatram, Asteriam Chatus, Hippodamiam Diacorystes, Alcis Glaucen, Alcmemon Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Iphimedusam Euchenor, Rhoden Hippolytus Hi: decem ex Arabia uxore geniti sunt. Sed puella ex Hamadryadibus nymphis, alia ex Atlantea, alia ex Phœbe natae sunt, Agaptolemo Pirene, Cercestis Dorioni, Eurydamanti Pharte, Agio Mnestra, Euhippe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nelo obuenerunt: hi septem è Phœnissa coniuge orti sunt: at puella, quae Æthiopides erant, quod cognominis essent Mēphidi haud quaquam sortito inter se copulari voluerunt. Nam ex Tyria nati matre Clitus Cliten, Sthenelus Sthenelen, Chrysippus, Chrysippen duxit. Atque ex Caliande, & Naide nymppha, filij duodecim nati erant, cum totidem Polyronis Naidis filiabus. illorum hæc sunt nomina: Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polyctor, Chthonius. Hæ vero sunt ex nymppha natae Autonoe. Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glauippe, Anthelea, Cleodora, Euipe, Erato, Stygne, Bryce. Qui vero de Gorgonibus Ægypto nati sunt, eas, quae de Pieria genitæ fuerunt, sortiti du-

xerunt. Nam Periphanti obtigit Aëta, Oeneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalce Adyte, Ocyete Lampo, Pylarge famom. Octo autem nouissimi sunt, Idas, qui Hippodicen: Daiphron, qui Adianten duxit ex Herse matre natus: Pandio, qui Callidicen: Arbelus, qui Oemen: Hyperbius, qui Celeno: Hippocorystes, qui Hyperipten sibi coniugarunt. Hi ex Hephæstine oriuntur: at puella matre Crinone fuerunt. Post, ubi suam quisque sortitus, coniugem duxerunt, acceptos in conuiuium cūctos Danaï filie datis à patre pugionibus somno sepultos, suum quæquæ sponsum occidunt, una tamē modo excepta Hypermnestra. Hæc. n. sola Lynceum, quod eius uirginitatem abstinuisset, incolumē asseruauit. Quamobrem hanc Danaus coniectā in uinculis custodiri iubet. Reliquæ Danaï filie præfectæ sponсорum capita in Lerna defoderunt, corpora uero ante urbem deplorata sepelienda curauerunt. Has autem Minerva, Mercuriusq; Iouis imperio expiarunt. Demum postea Danaus Hypermnestrā Lynceo in matrimonium copulauit, ceteras in gymnicum certamen productas uictoribus habendas dedit. Anymone Neptuni semine prægnans Nauplium peperit. Hic quod longeuus esset, mare nauigans morientium casum permolestè ferebat. Sed & ipsi tandem aliquando abysse contigit, uel eo mortis genere, quo alios defungi maestissimè conspiciebat. Verum antequam è uita decessit, ut Tragico-
rum auctoritate comprobatur, Clymenem Atrei fi-
liam

liam sibi uxorem coniugari placuit. Qui vero Reditus conscripsit, Philyran dixisse ait. Cercopis autem testimonio Hestonem cepit. De qua Palameden, Ocacem, Nausimedontem gignit.

Lynceus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermestra quidem, Abantem filium genuit, ex quo & Ocalea coniuge Mantinei filia, gemini procreantur Acrisius, ac Prætus, qui cum in utero matris adhuc essent, inter se dissidere cœperunt. Ubi vero per ætatem potuere de regno certare non dubitarunt. Hiq³ belligerantes primi clypeos inuenerunt. Inde victor Acrisius Prætum Argis exegit: qui ad Iobatam in Lyciam peruenit, sed, ut alij produnt, ad Amphianactem confugit, cuius etiam filiam ducit. Homerus autem Anteam dicit. At si tragediarum scriptoribus fidem habemus, Sthenobœam. Hunc demum socer cum Lyciorum copijs reduxit, ac Tirynthem occupauit, quã ipsius gratia Cyclopes mœnibus cinxerunt, atque in partem assumpti Argiuam terram propè uniuersam coluerunt. Sic Acrisius Argis imperat: & Prætus Tirynthæ. Ad hæc Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaë gignit. Prætus vero de Sthenobœa Lysippè, Iphinoenq³, & Iphianassam, quæ cum adultæ iã ætatis essent, in insaniam cœciderunt, quòd, ut Hesiodus inquit, Dionysij ferias minime receperunt. At Acusilai sententia, quòd Iunonis simulachrum nihili fecerunt, Sic itaque furore percitata per omnem Argiuorum terram deerrabant. Inde ite-

rum in Arcadiã, ac Peloponnesum reuerſe nullo nõ dedecore labefactata per deſerta diſcurrebant. Melampus autem Amythaonis filius, & Idomenes, quæ fuit Abantis, vaticinandi cognitione inſignis, & qui potionandi, expurgandiq; rationem primus inuenerat, ſe virginibus ſanitatẽ reſtituturum pollicetur: ſi tertiam regni partem accipiat. Proetus tanta mercede deterritus, filiarum curæ minimè aſſentitur. Quocirca virgines longè maiori veſania concitantur, immò vero etiam illarum veluti contagione offenſæ reliquæ mulieres cum virginibus ſimul furere, etenim deſertis proprijs adibus in ſuos ipſarum filios deſeuebant, atque in deſerta ſeſ fugientes abdebant. Cùm vero id calamitatis genus indies magis increſceret: poſtulatã mercedem Proetus Melampodi ultrò conſeſſit. Tum ille. eas ſe curaturum eſſe promittit, ſi regni tantũdem fratri ſuo Bianti attribuatur. Inter hæc Proetus veritus, ne ſi filiarum cura longius protrahatur, mercedem ille peteret ampliorem, poſtulatũ aſſenſus, filias Melampodi curandas commiſit. Quare Melampus, adhibitis validiſſimis adoleſcētibus eiubilatum ſimul, & entheam quandam choream imitatus de montibus virgines ipſas in Sicyonem eſt uſque inſecutus. Hæc dum perſequeretur, Iphinoe natu maxima vitam cum morte commutauit. Reliquæ vero repurgata veſania reſipuerũt: Harum demum, Melampodi vnã, & Bianti alterã Proetus in matrimonium collocauit: neque longo poſt tempore

Mega-

*Megapenthē filium genuit. Ceterum Bellerophōtes Glauci, qui Sisyphi fuit, cum per imprudentiam Deliadē fratrem, siue, ut quidam ferunt. Pirenē, aut, ut alij volunt, Alcimenē peremisset, ad Proetum Argos confugit ab eoq̄, expiatur. Mox autem cū illius amore Sthenobœa, quæ & Antea dicebatur, deperiret, submisit, qui illum de concubitu interpellaret, qui, cum mulieris libidini minimè consensisset: Sthenobœa Proeto Bellerophontem quasi concubitus insimulavit. Proetus uxori credulus dat illi ad Iobatem litteras huiusce, argumenti: Ut Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates re cognita illi ut ad Chimeram extinguendam iret, imperavit. Siquidē ita iuuenem à fera perditū iri arbitrabatur, quando ea non vnius modo, sed ne multorum quidem viribus facile perdomari poterat. Nam prima in parte leo, postrema draco, media vero capra esse videbatur, quæ flammam euomebat, ac proxima quæq̄, disperdebat, pecoraq̄, inficiebat. Hæc. n. trium belluarū viribus sub vna duntaxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam Chimeram ex Homeri testimonio Amisodari cura enutritam fuisse, natamq̄, ex Typhone, et Echidna id, quod Hesiodi carminibus comprobari legitur. Conscenso igitur Pegaso, quæ ex Medusa, ac Neptuneo satum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublatus in altum, ex eo Chimeram sagittis impetebat. Qua demum peracta pugna Iobates eundem in Solymos pugnaturum misit, ubi & id feliciter
exegit*

exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci imperavit, Quibus itcm deuictis collectam Lyciorũ inuentutẽ, quæ ceteris præcellere videretur, in insidijs cõsiderare iubet, atque ita Bellerophontẽ occidi præcepit. Vbi autem & hosce ad unum omnes ab eo casus accepit, admiratus iuuenis præstantiam, lobates litteras illi Præti ostendit. Inde, ut secum maneret, rogauit: Eiq; Philoocem filiam uxorẽ dedit. Quidemum, cum fato concessisset, Bellerophontem generum suum regni successorem instituit.

Interim Acrisio de maribus filijs oraculum sciscitanti, numen respõdit, puerum de filia oriturum esse, & ui auo necem illaturus esset. Id igitur Acrisius pertimescens aneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaẽ custodiri iubet. Hanc, ut nonnulli tradunt, vitiauit Prætus: unde inter se orta cõtentio est: sed aliorum testimonio proditur: Iouem in aureum imbrem transmutatum per impluuium in Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse: mox ubi Perseum de filia natum esse cognouit Acrisius ab Ioue compressam filiam minimè credens, eam una cum filio in arca lignea conclusam in mare deiecit: quæ cum in Seriphum insulam delata fuisset: Dictys desumptum puerum educavit. Ceterum Polydectes vterinus Dictyis frater, Seriphi Rex, Danaes amore correptus, cum ea (Perseus. n. in virilem etatem peruenerat) potiri nequiret, amicos, quibuscum & Perseum etiam conuocat, isq; ob Hippodamiae Oenomai filiae nuptias erantum se celebra-

celebraturum edicit . Cui tum Perseus: quanam inquit in re conficies erantum ? equo Polydeetes respondet . Atqui Perseus, Gorgonis, ego inquit, capite . Tum Rex, contra nihil subiecit . Mox vero, ab alijs equos exposcit, sed, quòd equum à Perseo habere non posset, pro symbola Gorgonis caput illi, ut afferret, imperavit . Tum Perseus Mercurij, ac Mineruæ ductu Phorci filias adiit, Ento, Pempredo, & Dino . Hæc fuere Cetuq;, & Phorci natae . Gorgonum sorores ab ortu ipso statim anus factæ, unòque tres oculo, & dente veno prædæ, quibus, & vicissim inter se utebantur . Hæc, ubi potius est Perseus, reposcentibus illis, se redditurum pollicetur, si, quæ ad Nymphas, ipsa duceret, viam commonstrarent . Erant autem hisce Nymphis talaria, & cibisis, quam peram quidam esse putant . Id Pindarus, & Hesiodus in Clypeo, ubi de Perseo, sic ait.

*Hurrenda totas scapulas caput occupat ingens.
Gorgonis, idq;, intra cibisin latet.*

Nam cibisis, quòd inibi condantur indumentum, & cibaria, dicta esse videtur . Ad hæc Origi galeam, adhibuit . Restitutis itaque Phorcibus & dente, & oculo, quod viam demonstrassent, ad Nymphas peruenit: Adeptus inde, quæ cupiebat humeris ante omnia per ã induxit, ac pedibus talaria accommodavit, postremo galeam capiti imposuit . Hac igitur tectus, quoscunq;, voluisset, ipse inuisus alijs,

alijs, peruidebat. Is, ubi à Mercurio adamantinã harpen accepit, ad Oceanum deuolauit, hic Gorgonas dormientes deprehendit.

His autem Euryala uni, Stheno alteri, tertiãq; Medusæ nomen fuit. In quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad huiusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguium spiris obsita dentes præterea tanta magnitudinis, quanta suum esse videntur. Ad hæc manus aeneæ, & alæ aureæ, quibus conuolabant, quæ, quicumque obtuerentur, eos in saxa omnes commutabant. Has demum Perseus somno sepultas adortus, cuius manus Pallas dirigebat, auersus oculis in æreum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusæ caput amputauit. Quo resecto Pegasus alatus equus repente prosiluit, & Crysaor Gerionæ pater. Hoste autem è Neptuno procreauit. Igitur Perseus reposito suam intra peram Medusæ capite recessit. Verùm Gorgones ipsæ somno excitate Perseus insectabantur, quem intueri ob Orci galeam minime poterant. Quod ea Perseus contegebatur. Qui cum in Æthiopiam peruolasset Cephei Regis filiã Andromedam maris Ceto iam iam deuorandam offendit: quoniam Cassiopea Cephei coniux de corporis formæ præstantia, quod se omnium formosissimam iactitabat, Nereidas in certamen pronocauit. Quamobrem ea sibi Nereidas iratas fecit. Tum etiam Neptunus ira percitus Cephei regnũ,

&

& aquarum multitudine, ac Ceto immisso peruastauit.

Cepheus autē¹ Ammonis oraculo monitus, tum demum tanta calamitati modum fore accepit, cum Cassiopeæ filiam Andromedam Ceto deuorandam proposuerit. Id igitur Cepheus Æthiopum vi compulsus, effecit scopuloq³ filiam alligauit. Quam conspicatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo sese Cetū ipsum interēpturum pollicetur, si filiam ab imminente periculo ereptam sibi in matrimoniū collocet: Pæctis itaque iureiurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andromedam soluit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, is qui primus iam coniunx designatus erat, verū id ubi rescituit Perseus cum coniuratis omnibus Phineum Medusa capite ostentato in saxa repēte conuertit. Itaque Perseus reuersus in Seriphum, matrem ad aras cū Dictye, ob Polydectis violentiam confugisse, deprehendit. Inde impetu factō aggressus Regē concurrentium amicorum auxilio fretum auersus Gorgonis caput ostendit, idq³ quotquot aspexerunt, qualicumque quisque forma esset, in saxa commutatus est. Mox ubi Dictyn Seriphi Regem constituit, Mercurio talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis caput Minervæ dono dedit. Ea vero Mercurius omnia Nymphis restituit. Ceterū Pallas in medio clypeo Medusæ caput apposuit. Nec desunt qui Gorgonis caput à Minerva præcisum fuisse dicant.

cant. Aiunt enim eam sese pulchritudine Palladi comparare non erubuisse : Atqui Perseus, cū Danae, & Andromeda Argos Acrisium visurus properauit. Is autē oraculi metu Argos deseruit, atque in Pelasgiam terram commigrauit: interea Tentania Larissaorum Rege patri iam vita functo gymnicum certamen edituro, ad id etiam Perseus decertaturus aduenit: ac etiam quinquertium ludens, disci iactu Acrisij pede percusso, actutum eum interfecit. Post, ubi Perseus oraculum iam expletum esse animaduertit, Acrisium quidem extra urbem sepeliuit. Verūm, quod Argos ad illius hereditatem aduendam, qui eius opera occubisset, remeare iusto quodam pudore teneretur, profectus Tirynthē ad Megapenthē Præti filium cū regno vicissim cōmutauit, nam illi Perseus Argos tradidit, ac Megapenthes Argiuorum regno præficitur. Perseus vero Tirynthem adeptus, Mideamq̃, & Mycenæ admuniuit. Porrò ex Andromeda Perseus filios habuit ante, quàm in Græciam uenisset, Persem scilicet, quē apud Cepheum reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originē duxisse feruntur. At Mycenæ procreauit Acaem, Sthenelum, Helam, ac Mestorem, & Electryonem: filiam insuper Gorgophonem, quam Perieres uxorem duxit. Item ex Alceo, atque Hipponome Menœcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia.

De Mestore, ac Lysidice Pelopis filia Hippo-
thoe

thoe gignitur, quam, cū rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaq₃ Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas quod procul à patria iucrit, appellauit.

Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hūc Neptunus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalē. Ceterū Pterelai septem filij fuerunt, femina quidem Comatho, at mares, Chromius, Tyrannus, Antiochus, Chersidamas, Mestor, Eueres.

Atque Electryon ducta in matrimoniū Anaxone Alcei filia, suscepit feminei quidē sexus Alcmenam, mares autem, Stratobatē, Gorgophonum, Philonomum, Celencum, Amphimachum, Lysinimum, Cherimachū, Anætorē, Archelau: sed post hosce spurium ex Phrygia muliere Midca Licymnium.

E Sthencelo vero, & Nicippe, quæ Pelopis fuit, Alcinoe, & Medusa procreantur, mox etiā eidem Euristheus natus est, qui Mycenis imperauit. Nā quo tempore Hercules gignendus esset, tum Iupiter inter Deos dixisse fertur, qui è Persei prole oriturus est, Mycenis regnabit. Hinc Iuno persuasit ob inuidiam, Ilithyæ, ut Alcmenes partum cohiberet: eamq₃ ut Euristheus Sthenclei filius in lucem, iam septimestris prodiret, subornauit.

Ad Electryonē autem Mycenis cum Taphio imperantē Pterelai filij profecti, ab eodē Mestoris regnum auo materno repetūt, qui, quòd ab eorum

A P O L L O D O R I

postulatis maximè abhorreret Electryo, ipsius bo-
ues abegerunt: Tum Electryonis filij vim vi repel-
lentes mutuo concursu perimuntur, at ex Electryo-
nis liberis Licymnius, quòd puer admodum esset
adhuc, seruatur incolumis. Atqui ex Pterelai na-
tis Eucrea, qui nauis afferuabat, superstes fuit.
Tum, qui à Taphijs euasissent, vela vento dede-
runt, & abactas secum boues Polyxeno Eliensium
Regi commendarunt. Ceterùm Amphitryo redēp-
tas de Polyxeno boues Mycenae abduxit. Interea
verò Electryo filiorum eadem ultimus regno simul
cum Alcmena filia in Amphitryonis potestate tra-
dito iurifurandi religione illum prius adigit, ut ad
reditum usque filiam virginem seruaret intactam.
Bellum enim contra Teleboas conflare cogitabat.
Is autem cum boues reduceret, earumq; una aufu-
geret, in ipsam Amphitryo tum, quam manibus for-
te clauam gestabat, immisit. Qua de bouis corni-
bus repulsa in Electryonis caput insiliens ipsum vi-
ta priuauit. Sthenelus itaque hanc naetus occasio-
nem è tota Argiuorum terra Amphitryonem exe-
git. Inde non modo Mycenarum, sed etiam Tiryn-
this ditio potitus est, mox autem Pelopis ad se
filijs Atreo, Thyestaeq; accersitis Medeam com-
mendauit. Amphitryo vero cum Alcmena, & Li-
cymnio Thebas profectus à Creonte fuit expiatus,
ac Perimedem sororem Licymnio tradit. Interea
vero Alcmena dictitante ei nupturam se esse, qui
fratrum suorum interitum vlcisceretur: tum Am-
phitryo

phitryo pollicitus aduersus Teleboas se bellum moturum, Creontem quoque ad id sibi socium aduocauit. Tum is socium se belli fore inquit, si prius ille Cadmiam à vulpe liberaret, nam fera vulpes Cadmiam deuastarat. Hic & si recepisset, fato tamen cautum erat, eam à nullo unquam mortalium captum iri. Interim, dum fines ab hostibus diripiuntur, unum ex urbanis puerum Thebani in mensis curriculum ipsi multos rapturae ne hoc fieret dari permiserunt. Igitur Amphitryo Athenas profectus ad Cephalum Deionei filium Teleboarum spoliolorum parte promissa, induxit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris è Creta sumptum à Minoe, duxerat, cui fato concessum fuerat, ut quamcūque feram insectaretur, occideret. Quāobrem canem, cui Lalapi nomen fuit, cum vulpem insequitur, Iupiter utrumque lapides effecit. Amphitryo Cephalum à Thorico, qui Atticæ terræ populi nomen est, belli socium habens, & de Phocensibus Panopeum, ab Elio Arginorum Eleum Erisei filium, à Thebis Creontem, Taphiorum in insulas deuastat. Verum Pterelaus donec in humanis fuit, Taphum capere nunquam potuit. Post, ubi Cometho Pterelai filia, Amphitryonis amore inflammata est, aureum de patris capite capillum profecuit, inde Pterelai morte insecta omnes ad unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfecta post Comethone, captis spolijs Thebas renauigat, & insulas Elio, Cephaloq; tradidit. Mox illi conditas sibi

cognomines vrbes habitatum cōmigrarunt. Prius autem, quàm Amphitryo Thebas redisset, per noctem Iupiter ad Alcmenam contendit, cum qua tri noctio facto mutatus in Amphitryonis viri formā, concubuit: quæq; aduersus Teleboas gesta essent, omnia recensuit. Vbi vero Amphitryo redijt, ac se à coniuge negligentius excipi videt, ab ea huiusce rei causam postulat, cui, cum Alcmena respondisset, quòd reuersus priore nocte secum concubuisset: à Tiresia Jouis cum uxore concubitum factum resciscit. Alcmena vero duos peperit filios, Joui quidem Herculem una nocte grandiozem, atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, Dracones duos inusitata magnitudinis Juno infantem perdituros in lectum dimisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos ipsos necauit. Ceterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, vter esset eius de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas, lectumve iniecisse: quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognouisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demum à Lino citharædicam didicit. Is Orphei frater fuit. Qui cum Thebas commigrasset, ac Thebanorum ciuium numero allectus fuisset

cithara

cithara percussus ab Hercule, interijt : quòd ab eo velut præceptore vapulasset, ira succensus interemit. Cui cum quidam diem dicerent, & cedis, & commissi criminis postularent, ille contra Rhadamantibi legem recitans eiusmodi, qui manibus iniustis iritantem punierit, insons esto, & hunc in modum Hercules euasit incolumis. Veritus autẽ Amphitryo, nequid iterum eiusmodi faceret, eum ad boum armenta amandauit, ibiq; dum educatur, & virium præstãtia ceteris omnib. antecellebat. Ad hæc visu terribilis erat, nẽpe Jouis filius, quiq; cubitorum corporis, quattuor erat altitudine. Ignẽ ex oculis splendorem effundebat, nec frustra aut ab arcu sagittas emitebat, aut iaculo feriebat. Qui, cũ inter boum armenta esset annum agens decimum-octauum leonem Citharoneum interfecit. Hic è Citharone impetu factò, Amphitryonis, ac Thestij boves, dissipabat. Is autem Thestiensium Rex erat, ad quem, leonis illius occidẽdi ergò se contulit Hercules: apud quem dies quinquaginta exceptus hospitio permansit. Huic, quòd per diem venatum eunti noctibus singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnei filia natas habebat, qui summa ope nitebatur, vt Herculis semine repletæ omnes, sibi nepotes procrearent. Hercules vnã, eandemq; sibi supponi puellam existimans cum omnib. tandem coiuit: ac subacti suis viribus leonis pellẽ sibi induit. et huius hiatũ galeæ loco habuit. Redeñti vero

illi à venatione Ergini legati missi à Thebanis tributum, vectigalve exacturi obuiam facti ierunt, Thebani vero Ergino hanc ob causam vectigales, tributarijve erant. Clymenum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Pericles, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortem suam ulcisci iubet. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis pacem demum iureiurâdo stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ij ad annos viginti, boues cētum quotannis tributum nomine ad eum mitterēt. Hercules legatos ad id tributum petendum Thebas adeuntes forte quadam obuiâ habens, ignominia affecit, defectis auribusq; eî nariibus quoque, & funiculis suas ipsi collo manus circumligans, hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reportate. Quas ob res indignatus Erginus in Thebas bellum intulit. At Hercules armis à Minerua sumptis, & bello prefectus Erginum quidem obtruncavit, Minyas autem in fugam vertit, ac Minyas geminatum tributum Thebanis pendere imperavit. Quo bello cum fortissimè pugnaret Amphitryo, interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem præclare gestam natu maximam filiam, Megaram uxore accepit, de qua filios tres Therimachum, Creontiadem & Deicoontem habuit. Iunio rem vero filiam Creon Iphiclo, qui iam solauum filium ex Automedusa Alcathoi filia, susceperat,

coniu-

coniugavit. Rhadamanthus autem Iouis filius post Amphitryonis cadem Alcmenam duxit. Quiq₃ Ocaleam Bœotie in exilium eiectus habitatum cōcessit. Hercules per Eurytum sagittandi peritiam antea consecutus: ensē à Mercurio: ab Apolline sagittas, à Volcano thoracem aureum, & à Minerva peltam accepit. Nam clavam ipse sibi in Nemea silua casum comparavit. Post confectam cum Minyis pugnam Junonis odio in furorem incidit ac suos ipse filios ex Megara procreatos, unā cum duobus Iphicli liberis, in ignē cōiecit, qua de causa se ipsum exilio mancipavit: Expiatur demum à Thestio. Inde Delphos profectus Deum scitatur, ubi nam habitatum iturus esset.

Pythia tum primū Hercules ipsum appellavit, nam prius Alcida nomine vocabatur, eumq₃ Tirynthem habitaturum esse dixit.

Eurystheoq₃ annos duodecim servitutum, & imperatos labores totidem confecturum. Ad postremum vero peractis arumnis ipsum immortalitate donatum iri prædixit. Id ubi Hercules accepit, Tirynthem commigravit, ac quidquid ab Eurystheo iubebatur, exigebat. Primū itaque illi Nemeæ leonis pellem afferre iubet: id verò animal Typhone genitum invulnerabile fuit.

Hercules contendens in leonem Cleonas pervenit, ubi Molorchus vir, qui manibus suis victum sibi queritabat, ipsum hospitio excepit: Cuiq₃ hostiā immolare volenti, eam ad diem trigesimam ei ser-

uare iubet. Nam, si de venatione incolumis reuerteretur, Ioui eã seruatori mactaret: si vero occubuerit, sibi tũ p̄ eã, velut Heroi inferias ageret. Post, ubi in Nemeã peruenit, quasitũq; leonẽ reperit, ac sagittis illũ prius impetiuit. Vt vero nullis posse vuleribus occidi cognouit, protenta claua ferã persequitur, quæ cũ in spelæum anceps cõfugisset, eius alterũ ostiũ obstruxit, ac per alterũ irrupit in ferã, et circũpositis collo manibus, eò vsq; astrictã tenuit donec eam prafocauit, impositamq; humeris Mycenas importauit. Sed ubi extrema sui reditus die Molorchum, ut mortuo hostiam immolaturum deprehendit, Seruatori Ioui sacris peractis leonem Mycenas intulit. Ceterum Eurystheus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nõquam permisit. At pro portis res ab eo gestas ostẽtare præcepit. Ad hæc aiunt metu perculsum, doliũ sibi aneum sub terra occulte comparasse. Deinde Copreum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, iniunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulauit. Ibiq; postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitauit. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lernaam obtruncandã imperauit. Hæc intra paludem Lernaam enutrita plana omnia, & campestria eruptione facta disperdebat, in pecora, atque agros sauebat. Hydra mira corporis magnitudine fuit nouem capitib. munita, quorum octo morti obnoxia fuisse dicuntur.

Quod

*Quod autē omnium mediū erat, immortale fuisse ferunt, Hercules igitur, curru conscenso, Iolai auxilia opera vsus ad Lernā contendit, quò cūm peruenisset, equos sistit, Hydram in tumultu quodam natus, propter Amymones fontes, ubi ea latitare consueuerat, Quā cū ignitis sagittis impetisset, de lateribus exilire compulit. Egressamq; ipsam manu prehensat, prehensamq; tenet, ea vero pedibus statim circumplexa cohibebatur. Hercules capita contundens claua, nequicquam elaborabat, namque uno contuso, duo subnascebantur. Insuper Hydra peruasti corporis Cancer admorso Herculis pede opē ferebat. Quocirca interfecto cancro, Iolai, & ipse opem implorauit. Qui cum proxima silua partem succendisset ignitis torribus renascentia Hydra capita inurēs, eū in modū renascentiū capitum ortus suboriri prohibebat: victor caput illud morti haud obnoxium recisum defodit, eiq; ingentis ponderis lapidem superimposuit, secus viam, qua per Lernā Eleuntem ducit. Ad hac Hydra corpore minutissime conciso sagittas eius felle tinxit. At Eurystheus hunc Herculis laborē duodecim arumnis annumerandum esse negauit, propterea quòd Hercules non solus: sed Iolai adiumento Hydram superauerat. Tertiū vero facinus hoc illi gerendū imponit, vt cornutam ceruam Mycenae uinam adferret. Erat. n. ad Oenoen auratis cornibus insignis cerua Diana sacra, Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere uellet, an-
num*

num totum est insecutus: Postea uerò, quàm fera Hercules persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium montem confugit, & illinc ad Ladonem amnem, quem cum iam iam tranatura esset, sagitta percussam cepit, humeris sublatam ferens, & per Arcadium iter agebat, cui, cum Apolline Diana simul obuiam facta, ceruam recipit, atque Herculem quod sacrum sibi animal occidere uoluisset, obiurgauit, tum ille necessitate rei damnata Eurystheum auctorem rei fuisse affirmavit, placata Dea iracundia, feram uiam adhuc Mycenae importauit.

Quartum inde ei certamen imperauit, Erymanthium Aprum ad se uiuum ferat. Hac autem fera Psophidem usque ab Erymantho monte prorumpens deuastabat. Hercules itaque Pholoem inter eundem à Pholo Centauro Silem, ac Meliae Nymphae filio hospitio excipitur. Hic hospiti tostas carnes edendas apposuit. Ipse uero crudis vesci maluit. Herculi interim uinum poscenti uereri se, inquit, commune Centaurorum dolium relinere: at bono illum esse animo Hercules iubet, ac ipse dolium releuit. Neque ita multo post: Centauri quòd uinum suboluisent, affuere lapidibus armati, & abietibus in Pholi antrum irrumpunt, & quibus Anchium, & Agrium, quod primi intrare spelaeum ausi fuissent, Hercules accensis torribus percussos euertit: reliquos autem ad Maleam usque sagittis persecutus est. Inde uero ad Chironem confugere, qui à Lapithis eiectus è Pelio monte, ad Maleam habitauit.

tauit. In hunc Hercules, cum circa delapsos Centauros sagittis impeteret, telum emisit, quod delatum per Elati brachiū in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitia affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datumq; à Chirone remedium vulnerei imposuit. Ille vero irremediabili vulnere sanciatuſ in spelauum se recipit, quòd in eo vita excedere vellet, qui, cum per immortalitatem, qua donatus erat, minimè interire posset, tamen Prometheo Iouis permissu, immortalitatem adepto Chironis loco, tandem esse desijt. Cetera vero Centaurorū multitudo, alius aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt, qui in* Maleam montem confugerint. Eurytion vero in Pholoen, atqui Nessus ad Euenum amnem, reliquos autem Neptunus excipiēs ad Eleusinem* montē occultuit. Porrò Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum alijs morientem conspicatus, eruta de mortui corporis sagitta, quo pacto tantos tam parua sagitta occidisset admirabatur. Hæc autem è manu sua delapsa in illius pedem decidit, atque actutum ipsum interemit. Igitur Hercules Pholo humi condito ad Apri venationem contendit. Quem è fruteto quodam ingentem clamore excitatum, per altam niuem defessum, ac vinculis præpeditum Mycenæ inuexit. Quintum deinde laborem imperauit, ut Augeæ pecoris fimum vnius diei curriculo exportaret. At Augeas Rex Elidis fuit, sunt, qui illum Solis filium fuisse dicant. Nec desunt, qui Neptuni, & qui

APOLLODORI

qui Phorbantis. Hunc multes pecorum greges habuisse ferunt, ad quem, cum Hercules adisset, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, una die finum omnem exportaturum se pollicitus est: si decimam pecoris uniuersi ipsi condonaret. Augeas autem huic minimè credulus se illi tamen, postulata cōcessurum promittit. Hercules inde antestatus Phyleum Augeæ filium, flabuli fundamentū euerit, Alpheumq₃, & Peneum, flumina praterfluentia per fossam deducta, corruataq₃ immisit: ita, ut per alicnum à priore alueum defluerent effecerit. Augeas, ubi de Eurysthei imperio confectū fuisse accepit, non modo mercedē pactam nō persoluebat, sed etiā quidquam se promississe negabat eaq₃ de re iudicum sententiæ se statarum esse dictitabat. Confidentibus itaque iudicibus Phyleus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, quod isce mercedem Herculi se daturum pactus fuerit, proinde Augeas ira inflammatus ante, quàm iudicum suffragijs sententiæ ferretur, uti & Phyleus, & Hercules ab Elide facerent, imperauit. Phyleus, itaque Dulichium commigrauit. Hercules autem Olenum ad Dexamennum abiit, atque ibidem habitauit. Vbi illum necessitate compulsus, ut Eurytionem Centauro Mnesimachem filiam uxorem dare deprehendit, à quo, ut sibi opem ferret, exoratus Hercules Eurytionē, qui ad sponsam ducendā venerat, obtrūcauit, sed Eurystheus neque id inter duodecim, certamē admisit, quippe qui mercede hoc fecisse

cisse, afferebat. Sextum ei laborem, ut Stymphalidas auēs fugaret, iniunxit. Erat autē ad Stymphalū Arcadiæ urbē Stymphalis palus multis contecta atque umbrosis arboribus addēsata, quare in hanc magna auiū multitudo, luporū vim pertimescentes ex fuga sese recipiebāt. Herculi itaque, quanā ratione aucis è silua dispelleret, ambigētī: Fallus anea crepitacula Volcani munera accepta dedit. Hac ille quāssans sub mōte quodā paludem proximo auēs territabat, Quæ sonitū minimè sustinentes præ metu subuolabant: eumq; in modum Hercules ipsas sagittis impetiuit. Septimum inde laborem Cretensis Tauri abducendi imposuit. Hunc Acusilaus quidem esse refert, qui Europam ad Iouem tulit. Nonnulli vero à Neptuno è mari submissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod è mari apparuisset, atque aiūt conspicatum ipsum Tauri formam, ac specimen, tunc plunè inter hunc armenta dimisisse, pro quo alium Neptuno sacrificasse: Quibus in rebus iratum numen tauro feritatem immisisse. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti Minos inquit. Vbi expugnarit, sibi caperet. Post, ubi illum cepit, Eurystheo translatum ostendit. Cetera vero sacrum, numiniq; dedicatum abire permisit. Hic Sparteq; & Arcadia uniuersa peragrata, Isthmū traiecit ac in Marathonē Attica terræ profectus incolas pessimè habebat. Octauū certamen Diomedis Thracis

APOLLODORI

equas Mycenae abigendi fuit. Is Martis, & Cyrenes filius Bistonum Thracij generis, ac pugnacissimi, Rex fuit: Cui tum equae erant, quas mortalium corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules volonum multitudine stipatus nauigasset, perdomitis qui equarum praesepibus praerant, eas ad mare abegit. Inter haec, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus: equas Abdero custodiendas commisit.

Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus ab Opunte, Herculis amasius, quem equae discerptum interemerunt. Hercules denictis Bistonibus, atque occiso Diomede reliquos in fugam abire compulit. Inde Abdera urbe, ad Abderi perempti sepulcrum condita abactas equas Eurystheo tradidit, Quae postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissae, eò cum peruenissent, à feris dilaniatae sunt. Nonus labor est, quo Hippolyta cingulum ad se ferri iussit Eurystheus, Haec erat Amazonum Regina: quae circa Thermodontem amnem habitabant, haec gens erat bello gerendo praestantissima, quippe quae viriliter fortitudinem exercebant, ac siquando viris admista pepererint, partus femineos educabant. Dextras ad haec manus, ne iaculis emittendis impedimento forent, in nihilum redigebant, Leuas autem alendi filiorum gratia succrescere patiebantur. Ceterum Hippolyte Martis balthum, argumento, ut omnibus alijs praesset, habebat. Ad hoc igitur Hercules capiendum mittebatur, ut illud

lud cupienti Admetæ filia Eurystheus obsequere-
tur. Impositis itaque voluntarijs focys una in navi,
Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad insu-
lam Paron appellit. Ubi tum Minois filij Euryme-
don, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabāt.
Ex omnibus, quos secum in navi vehebat Hercu-
les, duo à Minois filijs interfecti fuerunt: quorum
interitum iniquissimè ferens Hercules hosce statim
è medio sustulit, at reliquos intra oppidum conclu-
sos, obsidione premebat: donec per legatos ab Her-
cule precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis ne-
ci datis, quos ipse vellet, acciperet.

Tum ille soluta obsidione, atque Androgei filijs
Alceo, Stheneloq̄, acceptis, in Mysiam ad Lycum
Dascyli filium contendit, atque ab Amyco Bcbry-
cum Rege hospitio exceptus, pugna inita à Bcbry-
cibus, Lycum adiuvans multos trucidavit, in qui-
bus, & Mygdonem Regem Amyci fratrem occi-
dit, mox excisa Bcbrycum urbe, terram Lyco at-
tribuit. Hic autem omnem illam Heracleam voca-
uit. Inde vero Hercule ad Themiscyra portum ap-
pulso, ad eumq̄, profecta Hippolyte atque eius ad-
uentus caussam percunctata, & Zonā se daturam
pollicente, Iuno, sumpta Amazonum unius forma
multitudinem adit: nuntians Reginam ab adue-
ctis hospitibus rapi. Tum ille captis armis in nauē,
equo vecta decurrunt. Hercules, ut armatas Ama-
zonum copias prospexit, arbitratus, id iam non sine
dolo fieri, Hippolytem necat, & Zonam aufert ad

APOLLODORI

hæc reliquis deuictis, renauigat, & Troiam appellit. Tum forte accidit, per Apollinis, & Neptuni iram, ut ciuitas infeliciter ageret. Quoniam Apollo, Neptunusq; Laomedontis iniuriam ulcisci uolentes, mortalibus assimilati, ac ueluti mercenarij Pergamam se edificaturos paciscuntur, quibus, cum opere absoluto constitutam mercedem Laomedon minimè solueret, tum Apollo pestem, ac Neptunus cum inundatione Cetos immisit, quod, quidquid mortalium in campis offendit, corripiebat, cum uero ex oraculis, malorum finem tum demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam Ceo deuorandam apposuerit tum ille in proximis pelago saxis illigatam, proposuit. Hanc ita expositam ut uidit Hercules, se seruaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapto Ganymedis iactura, ei Iupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se daturum pollicitus est Laomedon. Hercules Cetos occidit, & Hesionem seruauit, at Laomedonte mercedem pactam non soluente: Hercules Troia excidium minatus, abiuit & Enum appellit, ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter nauigandum in littore Aniensi Sarpedonem Neptuni filium, ac Poltyis fratrem uirum contumeliosum, atque improbum sagittis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum peruenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filijs habitandam dedit. At è Thaso profectus aduersus Toronen, Polygonum, Telegonumq; Protei, qui ex Neptuno procreatus

creatus fuerat, filios, ad luctandum prouocare solitos in ipsa palaestra, interemit. Demum illatam Mycenam, Zonam Eurystheo dedit. Tum decimum illi certamen erumnamque, indixit, Geryona boues ab Erythea abigendas. Sed Erythea non procul ab Oceano insula erat, quam nunc Gadiram, nominant. Hanc Geryones Chrysaeris, & Callirrhoes, quae filia erat Oceani, habitabat. Is erat trium hominum corpore praeditus, ita compacto, ut in unum ventre tenuis coiret, & ab ilibus, femoribusque, in trium rursus partes diuisum esse uideretur. Ad haec ille Puniceae boues erant, quibus bubulcum Eurytionem praesse uoluerat. Orthrus autem canis biceps ex Echidna, & Typhone genitus custos praerat, Concedens igitur ad Geryona boues, per Europam, monstra inter eundem multa praetergressus, in Libyam traiecit atque cum per Tartessum iter fecisset, itineris sui monumenta in Europa, ac Libyae sinibus oppositas inter se columnas duas constituit. Atque ubi in itinere Solis radys calfieret, arcum in deum ipsum intendere non erubuit. Hic uero hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donauit, quo Oceanum traiecit, & Erytheam aduectus in Arbate monte praenotauit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc Heros claua percussit, nec non Eurytionem bubulcum cani suppetias, atque opem ferentem, occidit. Inter haec Menecius Plutonis bonum pastor rem omnem Geryona nuntiauit. Hic Herculem ad Anthemunte flum

nium boues abigentem naetus commissa pugna, sagitta perfossus interijt . Hercules autem impositis poculo bobus Tartessum tranauit , ubi Soli poculū reddidit transgressus inde Abderam in Lybiam peruenit, in qua Alebion, ac Dercynus Neptuni filij boues abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrreniā iter haberet taurorū unus ab Rhexyo aufugit, atque in fretum repente delapsus est . In Siciliam tranauit, ac vicina terra percursa , ab illo Italia fuit appellata: nam Tyrreni, quem Latini taurum uocarunt , ἰταλὸν dixerunt , In Erycis campos se contulit . Is Erycinis in Sicilia parte, regnabat, ex Neptuno natus , qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregauit . Comendatis itaque bobus Volcano, Hercules taurum quasiturus procedit, quem, cum inuenisset inter Erycis armenta, ab eo repoposcit . Tum is, nisi ipsum palestra superarit taurum se redditurum esse negabat . Hercules semel, atque iterum, & tertio ab se uictum Erycem luctando peremit . Et taurum receptum cum alijs in Ionium mare perduxit . Qui simulac in Ponti recessus penetrauit, bobus asilū funo iniecit : Quo perciti ad Thraciæ mōtana dissipantur . Hic insectus, bouum partem collectam ad Hellepontū compulit . Quæ uero reliquæ fuerunt, cetera fere, atque agrestes euaserunt . Hercules tandem egre collectis bobus Strymonem, ut olim nauigabile flumen, accusans, oppletum lapidibus innauigabilem effecit, ac traductas boues Eurystheo dedit, quas ille

postea

postea Iunoni immolauit. Confectis autem hisce certaminibus, intra unius mensis, annorumq; octo curriculum, Eurystheus Augea pecoris, & Hydra laboribus minimè admissis, undecimam Herculi arumnam imposuit, ut ab Hesperijs aurea mala reportaret. Hac vero non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Iuno suis in nuptijs Ioui muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis, & Echidnae filius cēticeps asseruabat. Hic varijs etiam, omniumque generum vocibus utebatur, cum quo & Hesperides, Agle, Erythia, Vesta, & Arcthusi, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem peruenisset, à Cygno Martis, & Pyrenee filio ad singulare certamen provocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit, demissum è caelo fulmen inter utrosq; medium dirimit,* Iter deinde per Illyrios faciens, ac prope-rans ad Eridanum amnem Nymphas Iouis, & Themidis filias adiit. Hæ ipsi Nereum indicant, comprehensumq; ipsum dormientem, atque omni-genas formas alternantem deuinxit, neque illum prius, quam ab eo ubi iam mala illa, & Hesperides essent, edocuisset, abire permisit. Quòd ubi didicit, Libyam percurrit.

Huic Antaus, Neptuni filius præerat, qui hospites secum palaestra dimicare compellens, occidebat: At Hercules cū eo luctari coactus, sublimem illum è terra vlnis elisum interemit: nam si terram

contigisset, is robustissimus euadebat, quapropter hunc Terra filium nonnulli esse dixerunt. Inde à Libya, Ægyptum peragravit, in qua Busiris ex Neptuno, ac Lysianassa Epaphi natus regnabat. Hic ad Iouis aram hospites oraculo quodam monitus immolabat, annos enim nouem Ægyptus agrorum sterilitate laborauit. Inter hæc Thrasius uaticinandi peritus è Cypro aduenit, qui hanc annonæ caritatem desuram esse pronuntiavit, si virum hospitem, quotquot annis Ioui mactarint. Tum Busiris uate illo prius immolato, aduenientes deinceps iugulabat. Comprehensus itaque & Hercules etiã ad aras traheretur, at disruptis vinculis, Busirinq³, & eius filium Amphidamantem, & Chalbem Cerycem necauit.

Post hæc Asia percursa in Thermydras Rhodiorum portum appulit: & bubulci cuiuspiam alterum de plaustro solutum taurum, ac mactatum comedit. Tum bubulcus, ubi nullam sibi auxilij copiam, neque spem refulgere videt, quodam in monte consistens execrari cœpit: Quocirca, & nunc etiam, cum faciunt Herculi sacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc Hercules in Arabiã peruasit, ubi Emathionem Tithoni filium necat, & facto per Libyam itinere, ad extremum usque mare nauigat, ubi scypho sumpto in obiectam continentem traiecit: atque aquilam, Typhonis, & Echidne filiam Promethei iecur in Caucaaso monte depascentem sagittis conficit, & Prometheus detractò

detracto oleagino vinculo, solutum liberauit: eumq³
 ad Iouem reduxit, qui illum pro Chirone, qui mo-
 ri cupiebat, immortalem esse declararat. Post au-
 tem quàm in Hyperboreos ad Atlantem peruenit,
 ac Promethei prudentia commonefactus est Her-
 cules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed
 ipse Atlanti in calo sustinendo succederet, illumq³
 pro se mitteret. Itaque persuasus excepit. Atlas au-
 tem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis
 ad Herculem redit. Qui, cùm calū habere subter-
 fugeret: cesticillum, inquit, se velle facere suo capiti
 imponendum, quo commodius tantum calis pondus
 ferre posset. Quod ubi audiuit Atlas, depositis hu-
 mi pomis, calum recepit, atque ita poma Hercules
 consecutus discedit. Sunt verò qui dicant, hac non
 ab Atlante habuisse, sed ipsum casso dracone custo-
 de decerpssisse, quæ secum delata dedit Eurystheo.
 Tū ille accepta Herculi condonauit, à quo cū Mi-
 nerua accepisset, ea rursus reportauit, quoniam re-
 ligiosum erat, ea alicubi collocari. Duodecimus la-
 bor iniunctus est, Cerberi ab inferis abstrahendi,
 hunc autem terna canum capita, & draconis cau-
 dam, & in dorso serpentum omnium generum ca-
 pita habuisse fertur. Descensus igitur ad hunc
 canem, Eleusinem ad Eumolpum se contulit, ut ab
 eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ijs sa-
 cris admitti non licebat, ex quo adoptiuus Pylis fi-
 lius initiatus erat, qui ne mysteria spectare quidem
 iam poterat, qui nondum Centauri cadē expiarat.

Hercules demum ab Eumolpo tanti criminis contagione expurgatus, Cereris sacris initiatur. Inde ad Tenarum Laconiae promontorium, ubi ad inferni descensum ostium patet, accessit. Hac ad inferos penetravit: quem cum anima conspexissent, duabus exceptis Meleagri, ac Medusa Gorgonis filia, omnes in fugam abiere. In Gorgonē vero Hercules ensē ut in viam nudavit: tum illud à Mercurio vanum spectrum esse discit. Mox, ubi ad Plutonis ventum est, Theseum, ac Pirithoū Proserpina nuptias poscentem: eaq; de causa deivinctū inuenit. Hi conspicati Herculem, velut illius viribus redituri in vitam, manus porrigebant, tum ille Theseum manu prehēsū excitavit, sed Pirithoū quoque reuocare in vitam cupiens, ob terramotum dimisit, & Ascalaphi saxum reuoluit. Ad hac sanguinem animis præbiturus unam ex Plutonis bubus iugulavit. Ceterum Menætius, Ceuthonymi filius Plutonis bubulcus cum prouocasset in palæstram Herculem, perfractis costis ac mediis ab eo preheusus, Proserpina deprecatione seruatus est. Demum Hercules Cerberum à Plutone deposcit. Is illi, ut sine armis, quibus communitus aduenerat canis abducendi potestatem facit. At Hercules nactus illum pro Acherontis portis thorace circumseptus, ac leonis pelle contactus, & circumiectis illius capiti manib; haud abire permittit, & si à dracone qui in Cerberi cauda exiſtebat morderetur, ceruicem comprimens, ac belluam præfo-

cans

cans parere coëgit. Captum itaque Cerberum ad Eurystheum, regressus per Trœzenem abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonē mutauit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna reduxit. Porrò Hercules exantlatis laboribus Thebas regressus, Megaram quidem Iolao coniugem dedit: ipse vero uxorem ducturus, Eurytum Oechalia regulum, qui sagittandi peritia se, ac filios suos vicerit, certaminis primum Ioles filia conubiū proposuisse accepit. Oechaliã igitur profectus, cum sagittandi arte ys omnibus præstantior extitisset, uxore certè promissum certaminis primum est minimè consecutus. Iphitus sanè filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat. At Eurytus, ceteriq; filij dehortari, ne, quam forte prolem ex ea susciperet, aliquando obtruncaret, pertimescentes. Hinc vero non longo post tempore abactis ex Eubœa per Autolycū bubus, Eurytus id Herculis persuasum confectum esse putauit: contra Iphitus id minimè credens, ad Herculem conuolat, eiq; à Pheris ueniēti, occurrit, quo tempore, seruata ab se iam mortuam Alcestem Admeto marito restituerat. Proinde Iphitus Herculem, ut secum boues vestigaret, cohortatur. Id illi Hercules se præstiturum pollicetur, & eum quoque hospitio accepit. At furore iterum agitatus hunc è Tirynthiorum mœnibus deiecit. Cum vero cõmissa cædis causa expiari vellet, ad Neleum, Pyliorum dynastam, proficiscitur, exclusus autem ab eo, quod

olim, vetus cum Euryto sibi beneuolentia intercesse-
 rat Amyclas peruenit, ubi illum Deiphobus Hip-
 polyti filius sceleris contagio lustrauit. Deinde gra-
 ui morbo de Aphiti nece correptus Delphos adyt,
 ac morbi finem roganti illi Pythia nihil respondet
 at Hercules eo nomine spoliare templum voluit,
 auctoq₃ tripode, propriam sibi oraculorum adem
 construxit, ac mox ab Apolline in eum pugna com-
 missa, Iupiter inter hosce duos medium fulmen de-
 misit, eoq₃ modo dirempta illorum pugna, hoc Her-
 cules oraculum habuit: Morbi finem tum fore,
 cum triennium totum venditus seruiert seruitute,
 & commissa cadis ergo Euryto aestimationem pe-
 penderit. Mercurius hoc oraculo dato, Hercu-
 lem vendit, eumq₃ Omphale Iardani filia Lydorū
 regina mercatur: cui Tmolus coniux moriens re-
 gnum reliquit. Sed oblatam fraternae cadis aestima-
 tionem Eurytus admittendam minimè censuit. In-
 terim Hercules Omphala seruiens non procul ab
 Epheso Cercopas captos in vincula coniecit. Syleū
 vero in Aulide, qui peregrinos eā iter facientes ter-
 ram fodere compelleret: refossis ab radice vitibus
 unā cum Xenodice filia interfecit. Idemq₃ ad Do-
 lichen insulam delatus, ac videns Icarī corpus in
 littore eiectum sepulturae dedit, ab eoq₃ Dolichē in-
 sulam mutato nomine Icariam vocauit. Cuius be-
 neficij causa Dedalus è picea Herculis imaginē cō-
 simillimā effinxit, quā quod ignoraret, per noctem,
 lapide viuam esse opinatus, percussit. At quo tēpore
 apud

apud Omphalen seruiret, aiunt, tum in Colchos nauigationē, & Calydonij apri venationē confectam fuisse, ac Theseum, qui Trœzene Isthmum aduenerat eum exiisse. Porro post seruitutem, morbo liberatus, nauibus ordine remorum quinquaginta pradiis decē & octo, collecta fortissimorum uoluntum manu in Ilium nauigauit. Postea uero quàm Ilium cum classe appulit, eam Oicleo custodiendam reliquit. Ipse autem cum ceteris rei bellicæ peritissimis in urbem promouit. Laomedon interea factum cum multitudine in classē impetu, Oicleum quidē pugnantē interfecit, at reiectus ab Herculis copijs intra urbem, obsideri cœpit: cumq; urbis obsidione continenti premeretur, refractis mœnibus, Telamo primus urbē, intrat, & post eū Hercules. At, ubi Telamonē prius intrasse uidet, stricto in eū ense vadit. Nā is meliore scipso uolebat neminē. Id cum Telamon prouidē animaduertisset proximos adiacentes lapides colligere aggreditur: Tum Hercules, quid nam faceret, percontatur: aram, ille inquit Herculi Callinico se excitare. Tum is Telamonem colludauit, Mox uero capto Ilio, sagittis confecto Laomedonte, cum filijs suis, præter unum Podarcem: Telamoni, Hesionam, Laomedontis filiam ob rem præclarissimè gestam præmij loco dedit, ex qua postea Teucrū Telamo gignit, & huic, quem uellet captiuorum abducendum concedit. Ea uero cum sibi Podarcem fratrem delegisset, Hercules hunc prius in seruitutem redigendum esse

esse ait. Tum etiam illa adiecit, quidnam ipsi harum rerum causa, ut eum accipiat, datura sit. Ea vero pro empto fratre demptum è capite suo flammum aureum dedit. Hinc pro Podarces Priamus est nominatus. Herculi vero ab Illo classem reducenti Iuno fœdam immisit tempestatem, quamobrem Iupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea cum ad insulã Co nauigaret, Coi, quòd piraticam ipse classem ageret, existimantes, lapidum iactu in portum appellere prohibebant. Is autem vi illata, insulam cepit: Regemq; Eurypylum Astypalææ, ac Neptuni filium interemit. Sed & Hercules inter pugnandum à Chalcodonte vulneratus fuit, & Jovis ope. conservatus mali nihil pertulit. Inde, Co devastata, Phlegram, ob Mineruam adiuit: ubi unà cum dijs gigantes debellavit. Nec longo post tempore Arcadum magna manu collecta, & acceptis secum ex urbibus Græciæ volonibus fortissimis in Augeam bellum movit. Augæas interim ab Hercule expeditionem in se comparari audiens: ab Eliensibus Eurytum, & Cteatum germanos duces delegit: qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant, hi Moliones, & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augææ frater erat. Enimvero accidit, ut per eiuscæ expeditionis tēpus Hercules in morbum incideret: eamq; ob causam cum Molionidis pacē iniuit: qui, cum postea Herculem morbo pressum rescissent: eius copias insidijs aggre

aggrediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen iam tum ab re bellica Hercules decessit. At cum tertio rursus Isthmici, ludi celebrarentur, missos ab Eleis Molionidas cum alijs simul immolatu-
 turos ad Cleonas per insidias circumuentos trucidat, & ductis in Elin copijs urbem cepit, occisoq;
 cum filijs Augea Phyleum reduxit, eiq; regnum attribuit. Ad hac etiam Olympiacum certamen instituit, ac Pelopi aram statuit, nec non duodecim
 Deorum aras deinceps excitauit. Post autem Eledem captam aduersus Pylum castra promouit, &
 urbe expugnata Perichlymenum Nelei filiorum fortissimum, qui in varias inter pugnandum formas mutabatur, Neleumq;, et eius filios omnes, uno excepto Nestore, interfecit. Hic enim puer adhuc apud Gerenios alebatur. Quin etiam ea in pugna
 Plutonem Pylijs opitulantem vulnerauit. Dein euersa Pylo in Lacedaemonem Hippocoontis filios, puniturus bellum gerit: quibus, quonia Neleo suspectias tulissent, erat iratus, &, quod Licymni filium occidissent, longe magis illis succesebat. Nam, cum ipse Hippocoontis Regiam spectaret, erumpit illico in eum molossici generis canis, tum puer arreptum lapidem in canem coniecit, nec lapidis coniectio puerum sefellit. Mox eruptione facta Hippocoontida, virgis puerum verberantes peremerunt. Huusce igitur mortem ulturus exercitum in Lacedaemonios comparauit, atque in Arcadium castris promotis Cepheum cum viginti, quos habebat, filijs ut belli
 focus

socius esse velit, obtestatur. At Cepheus veritus, ne relictam à se Tegeam Argivi bello inuaderent, expeditionem detrectabat. Tum Hercules sumpta de Minerua anea Gorgonis coma in urna, Steropa Cephei filia muneri dedit, hisce adiectis verbis, quandoque militum copijs ingruentibus eam comam de mœnibus, nec tamen prouisam sublimem ostentet, hostium futuram euersionem prænuntiat. Quo factò Cepheus cum filijs expeditionem secutus est, Atque idem in pugna, filijq; sui omnes occubuerunt, his etiam accessit Iphiclus Herculis frater. At Hercules casò Hippocoonte, eiusq; filijs in seruitutem redactis, subiecit urbem Tyndareo: & huic etiam regnum concessit. Deinde Hercules Tegea transiens Augem Alei filiam, haud agnitã vitiauit. Quæ cum antea puerum occulte peperisset, in Mineruæ templo deposuit Interim peste per ea loca debacchante, Aleus templum ingressus, & singula rimatus filia partum reperit, ac puerum in Parthenium montem deferendum, exponendumq; dedit, qui diuina quadam providentiâ conseruatus est: Nam, quæ nuperrimè Cerua pepererat, illi ubera præbuit. Mox autem pastores assumptum infantem, Telephum vocitarunt. Sed, & Aleus Augem Nauplio Neptuni filio extra fines vendendam exportari iussit. Hic autem Teuthrantia Teuthrania urbis Dynastæ tradidit, & ille eam sibi postea uxorem fecit. Ceterum Hercules Calydonem profectus Deianiram Oenei filiam coniu-
gens

gem depoposcit, ac luctatus matrimonij huiusce de
caussa, cum Acheloo in taurum transformatum,
vnum illi de cornibus perfregit. Itaque Deianirã
duxit, cornuq; Acheloo redditur, cuius loco Amal
thea cornu accepit. Hac Hamonij filia fuit, qua
tauri cornu habuit. Id, ut Pherecydis testimonio
comprobatur eius fuisse facultatis, ut, quidquid es-
culenti, ac poculenti quispiam expetisset, copiose ad-
modum suppeditaret. Insuper Hercules pro Caly-
donijs contra Thesprotos bellum gerit, qui vrbe E-
phyra, cui Phylas Rex praerat, vi capta congres-
sus cum Aftyoche huiusce filia, Tlepolemi fit pater.
Cum vero apud eos permaneret, ad Thespium mi-
sit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de qui-
bus treis ablegaturum se Thebas, at reliquos quat-
tuor in Sardiniam insulam veluti colonos se trans-
missurum. Quibus confectis cum apud Oeneum
in conuiuio esset, pugno percussum Eunomum Ar-
chitelis filium ei pocula propinantem occidit. Is au-
tem Oeneo propinquus erat, sed pueri pater, quod
prater eius voluntatem factum fuisse contigisset, ei
veniam dedit. At qui Hercules legis multam se-
cutus, exilium sustinere voluit, atque Trachinem
ad Ceycem se iam conferre decreuit: Qui, ubi cum
Deianira uxore ad Euenũ amnẽ puenit, ibi Nes-
sum Centaurũ manentẽ, qui viatores traieciat,
offendit, eũq; traieciendi laborẽ mercedis loco à Dijs
Iustitiae suae causa se recepisse dicebat. Igitur
Hercules ipse p se amnẽ tranauit, sed Deianirã,
portorium

torium pactus, in alteram ripam Nesso transuehen-
dam commisit, tum illi Centaurus, dū traycit, vim
inferre aggreditur, eam vero acclamantē audiens
Hercules, egressum in terram Nessum in corde sa-
gitta percussit. Is, ubi se mortuum videt: mulie-
rem ad se vocat, eiq; si velit inquit, philtrum apud
Herculem, sibi habere, quod ipse semen in terram
effudisset, cum sanguine, qui ex spiculi vulnere ma-
nasset, commisceat. Tum illa id factum penes se con-
seruauit. At Hercules, Dryopum finibus pera-
gratis, & cibi inopia laborans Thiodamantē plau-
strum, quod à binis bobus trahebatur, ducentē ob-
uium habuit, eorum alterum è curru solutum, ingu-
latumq; & coctum deuorauit. Postea cum Tra-
chinem peruenisset ad Ceycem, hospitio ab eodem
acceptus Dryopas debellauit. Inde illinc promotus
Agimio Doriensiu Regi se belli socium fecit. Nā
Lapitha, eum de terra finibus Coronae eius belli Im-
peratore armis infestabat. Is igitur obsidione pres-
sus Herculem in societate, atque in regni partem
adiutorem arcesserat, Cui Hercules opitulatus,
Coronam cum ceteris suis interemit, eiq; regni fi-
nes uniuersos liberos reddidit. Ad hac etiā. Lao-
goram Dryopum Regem cum filijs in Apollinis lu-
co epulantem, ut virum petulantem, improbumq;
ac Lapitharum socium obruncauit. Nec multo
post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus
Martis, & Pelopie filius, ut in singulare secum
certamen congregaretur, pronocauit, Congressus
itaque

itaque, & hunc etiam interfecit. Ut autem Orcho-
 menum peruenit, eum Rex Amyntor cum armis
 procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransi-
 re prohibetur, & hunc ipse vita priuauit. At, cū
 Trachinem peruenisset, exercitum in Oechaliam
 adunauit, ut eo bello in Eurytum animaduerteret,
 accitis sibi socijs Arcadibus, & Melicnsibus domo
 Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Euryto unā
 cum filijs occiso urbem capit. Sepultis deinde suis
 commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque
 Hippaso Ceycis filio, Argeum, & Melanem Licym-
 ni filios, ac demum oppido direpto Iolen captiuam
 abduxit. Inde in Cenæum Euobææ promontorium
 appulsus Iouis Cenæi aram constituit. Sacrificatu-
 rus autem, Trachinem ad Ceycem misit, qui lautā
 ac splendidā ad se tunicam afferret, à quo, ubi, qua-
 de Iole successerant, Deianira percepit, verita ne
 illam iterum magis arderet, rata verum esse amo-
 ris philtum, effusum Nessi sanguinem, eo tunicam
 infecit. Quam sibi Hercules indutus, sacrificauit:
 sed, ubi vestis incaluit, Hydra viro Herculis cor-
 pus putrescebat. Tum Licham ille pedibus abrep-
 tum, sublatusq; à Boetia deiecit in Euboicum ma-
 re precipitem, tunicam vero, que iam corpori inha-
 serat, rescindit: eamq; ita auulsam carnis frustra sub-
 sequebatur. Tanto igitur Hercules morbo laborās
 naui Trachinem aduehitur. Quod ubi Deianira
 rescit, sua ipsius manu suspendio vitam finiuit.
 Hercules Hyllo, qui natu maior ex Deianira filijs

erat, ut cum per aetatem ei liceret, solem uxorem duceret, imperavit. Deinde ad Oetam Trachiniorum montem se contulit, ibique constructam ab se pyram, iam conscendit, atque ignem subijci iubebat. Quod cum suorum facere auderet nemo, Pœas interim quaesiturus amissos greges cum per id loci iter faceret, pyram succendit. Huic Hercules sagittas, arcumque dono dedit, ardente autem pyra, nubem cum tonitru sublatam ipsum in caelum remisisse, dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & reuocatus in gratiam cum Iunone. Hebem illius filiam uxorem duxit, de qua sibi filios Alexiaren, & Anice-tum procreavit. Herculi autem filij ex Thesij filiabus hi fuerunt: Procris quidem Antileon, & Hippeus: ea enim natu maxima geminos peperit: ex Panope, Thripsippas, Lyse, Eumedes, Creon, Epilaus, Actyanax. ex Crethe vero Joves, Eurybius, Polylaus, Patrus, Archemachus: Meline, Laomedon, Chytippus, Euricape, Eurypylus, Eubotes: ex Aglaia, Antiades, Onesippus: ex Chryseide, Oreas, Lanomene, Teles, Lysidice, Endedides, Menippides: ex Anthippe, Hippodromus, Telegtarras, Eurycapylus, Hippotus, Eubœas, Olympuse, Nicodromus, Argele, Cleolaus, Exolus, Erythras, Xanthidos, Homolippus, Stratonicus, Atromus, Celeustanor, Iphis, Laothoë, Antidus, Antiope, Alopius, Astybie, Claametridus, Phyleidus, Tigasis: ex Æschreide, Leucones, Anthea, Eurypiles, Archedicus, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone, Amestrius

Amestrius, Tiphysē, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Heliconide, Phalias: ex Hesychee, Oestrebles Terpsicrates, Euryopes, Eleuchea, Buteus, Antimachus, Nicippes, Patroclus, Pyrippus, Nephos: Praxitheā, Lysippus, Erasippus, Lycurgus, Lycius, Toxicrates, Bucolus: Marsa, Leucippus, Eurytiles, Hippocrates, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti, ex alijs autem, ac Deianira, Oenci filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes: sed ex Megara Creontis, Thesmachus, Deicō, Creontiades, Deicō, Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum Regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciopē Eurypyli filia Thessalus: ex Epicaste Ægei filia, Thessalus: ex Parthenopē Stymphali filia Eueres: ex Auge Alei, Tclephus: ex Astyoche, Phylantis Tlepolemus: ex Astydami; Amyntoris Ctesippus: ex Autonoe Peres Palamon. Relato demum inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperūt. Ubi vero illos ab eo repetere cœpit Eurystheus, ac nisi dederentur, bellū minitabatur, ij tū metu percussi relicta Trachine per Helladē fugerunt. Qui, cū Eurystheus eos insectaretur, Athenas cōcesserūt & confidentes ad Misericordiæ arā opē implorabant. Athenienses non modo nō dederunt eos, sed etiam aduersus Eurystheum bellum sustinuerunt, & eius filios, Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimedemq; occiderunt. Ipsum insuper Eurystheum fugientem è curru,

atque ad petras Scironides adequitantes Hyllus
 insecutus obtruncat: eiusque caput amputatum Alc-
 menæ dedit. Hæc autem illi textoris radijs oculos
 effodit. Itaque post interfectum Eurystheum in Pe-
 loponnesum Heraclida redierunt, omnesque amissas
 urbes receperunt. Ceterum, quoniã intra anni spa-
 tium, ex quo in patriam remearant, uniuersam Pe-
 loponnesum pestis inuasit, eamque euenisse, quod He-
 raclida prius, quam liceret, ipsi sedem patriam re-
 petissent. oraculo declaratum est. Quamobrem re-
 licta rursus Peloponneso, Marathonem commigra-
 runt. Telemachus autem Lycymnium non sponte oc-
 cidit, quippe, qui administrum suum quendam ba-
 culo percussurus aberrauit. Idque ante, quam è Pe-
 loponneso abscederet. Exulans igitur haud quaquam
 exigua cum hominum manu Rhodum venit, atque
 ibi sedem locauit. Hyllus ad hæc ex patris imperio
 Iolem Euryti filiam sibi in matrimonium copula-
 uit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi
 facultatem cõpararet, nihil reliqui faciebat. Proin-
 de Delphos concessit, & quam via reuerti pos-
 sent, Apollinem scitatur. Tum Deus, si ad tertium
 usque fructum, inquit, expectarint, eos esse reditu-
 ros. Hyllus vero tertium fructum, triennij cursum di-
 ci arbitratus, ad tantum temporis curriculum per-
 moratus cum exercitu Heraclidas in Peloponne-
 sum reducit, quo tempore Tisamenus Orestis filius
 Peloponnesiorum regnum tenebat, ac noua pugna
 sommissa Peloponnesij vincunt, & Aristomachus
 inter-

interficitur. Postea vero, quam Cleolai filij adulta iam atate fuerunt, de reditu Pythiam consulunt, à qua, quod antea oraculum dederat, acceperunt. Temenus, sibi quod responso eiusmodi fidem habuissent, infeliciter successisse, obiciebat. Tum contra Pythia ipsos infelicitatis suae fuisse auctores respondit, Quando responsa data minimè intelligebant. Non. n. tertium terra, sed generis esse fructum, inquit, oraculum indicat, ac Stenigrum isthmum innuit, quem latioris alvei pelagus dextrorsum allidit. Quae cum audisset Temenus militum copias legit, & in Aetolia loco naues compingit. Vbi etiam nunc loco ab ea re nomen est Naupactos. Interea dum ibi comparata militum copiae morantur: Aristodemus, relictis ex Argia Antesionis filia geminis Eurysthene, ac Procle, fulmine ictus occubuit. Quin etiam Naupacti exercitus in morbum ingentem concidit, siquidem ipsis vates futura prae-dicens, atque afflatus numine visus est, què magnum esse, atque à Peloponnesijs in exercitus perniciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius iaculo percussum interfecit. Quo facto rei naualis apparatus perdita classe disperijt, peditatus item fame infelicissimè egit, exercitusq; omnis dissolutus est. Temeno interim ea de clade oraculum postulanti numè ob vatis eadem ea obuuisse respondit: Proptereaq; homicidam decennium exulare, iussit, necnon ea de causa Trioculi belli praetoris opera biennium uti

illi praecepit. Quare Hippotem exiliy causa solum
 vertere coegerunt: Atqui Trioculum vestigantes,
 Oxylo Andraemonis filio equum insidenti obuiam
 fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sa-
 gitta excussum amiserat. Nam cum caedis patrata
 causa in Elidem, atque illinc in Aetoliã isset exu-
 latum, & circumacto iã anno in patriam redibat.
 Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantes co-
 p̄ys imperatorem praeficiunt, & mox pugna in ita,
 terra, mariq̄, vincunt, & Tisamenũ Orestis filium
 occidunt. Verũm è suis desiderantur Agimiy filij,
 Pamphylus, ac Dymas. Post, vbi Peloponneso po-
 titi sint, treis aras Ioui Patrio excitarunt, in qui-
 bus peractis sacris vrbes sortiti inter se partiũtur.
 Prima itaque sortitio fuit Argos, secunda Lacede-
 mon. Tertia demum Messene. Illata deinde situla
 aquae plena: placitum est cuiq̄, in eam sortes conij-
 ci. Tum Temenus, & Aristodemi filij Procles, &
 Eurysthenes, calculos coniecerunt. Cresphontes au-
 tem Messenem sortito habere volens terra glebã
 iniicit, qua resoluta priores illas duas sortes ante
 prodire necesse erat. Educta igitur prius Temeni
 sorte. Secunda Aristodemi liberũm sortitio fuit:
 Quo factum est, ut illa soluta, haec constiterit, &
 per eam Cresphonti Messena obtigerit. Porrò in
 aris, quibus immolatum erat, iacentia signa inuene-
 re. Nam, quibus Argos obtigit priuatim, rubetã:
 quibus Lacedaemon, draconem: quibus auẽ Messe-
 ne, vulpem. hi in sua quisque ara priuati signi sym-
 boluno

bolum offenderunt, qua vero ad symbola spectant, vates cecinerunt. Nactis quidem rubetam, in vrbe manere praestat: Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Quis draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoueantur: qui vero vulpem deprehendissent, dolosos fore praedicebant. Temenus igitur praetermissis Agelao, Eurypylog³, & Callia filijs, Hyrrethoni filia, atque huiusce viro Deiphonti adhaesit. Proinde illius filij Titanas, mercede cōductos ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque parricidio regnum penes Hyrrethonem, ac Deiphontem exercitus fore iudicauit.

Cressphontes autem non ita multo post susceptum imperium Messena duobus cum filijs interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, praeficitur, atque occisi Cressphontis uxorem Meropem inuitam perduxit, at hic etiam è medio sublatus fuit. Nā cum tertium Merope filium Egyptum nomine haberet, patri suo ipsius alendum dedit: qui cum adultæ iam ætatis esset, per insidias adortus Polyphontem peremit, ac paternum sibi regnum recuperauit.

APOLLODORI GRAM-

MATICI ATHENIENSIS

Bibliotheces, siue de Deor. ori-

gine, Liber III.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Quoniam vero genus Inachium enarra-
ta Beli progenie, usque ad Heraclida-
rum familiam exposuimus, & Age-
noris prolem quoque deinceps enarre-
mus. Enimvero, ut à nobis antea dictum fuit duos
è Libya filios Belum, & Agenorē Neptunus pro-
creauit. Belus quidem Ægyptiorum Rex, quos su-
perius diximus, liberos genuit. Agenor autē in Eu-
ropam profectus Telephassam coniugem ducit, ex
qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicemq;
mares, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam nõ
Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirmant. Hu-
ius amore captus perit Iupiter, necnon taurus per
Rhodium mare nauigat, qui ubi sese puella mitem
cicuremq; prabuit, atque inde tauri dorso illam im-
positam velut prædã, pelago auexit in Cretã: eaq;
inibi ab Ioue compressa Minoem, Sarpedonem, ac
Rhadamanthum peperit: sed Homeri testimonio
Sarpedon ex Ioue, ac Laodamia Bellorophontis fi-
lia natus est, Post, ubi Europa nusquam appare-
ret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit:
ijsq;, ne nisi, cum reperta prius Europa, redirent,
impe-*

imperavit. Quibus cum & Telephassa mater, ac Thasus Neptuni filius, vel (ut Pherecydes ait) Cilix ad eam perquirēdam coivit. Postea vero, cum passim omnia vestigassent, neque usquā Europam comperissent, desperato ad suos reditu, alius aliò cōmigrarunt. Phœnix in Phœnicen se contulit. Cilix huic finitima loca, inuasit, atque omnem Pyramo amni adiacentem regionem subegit, eamq; de se Ciliciam nominavit. Cadmus autē, ac Telephassa in Thraciam penetrarunt, necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit. Demum Asterion Cretensium regulus Europa in matrimonium ducta ex ea natos filios aluit, qui, cum adoleuissent mutuam inter se discordiam exercuerunt, nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Areæ Cleochi filia fuit: Puer, cum in Sarpedonis benevolentiam, amoremq; potius inclinare videretur, Minos conflato bello victor fuit. Post illi in fugam vertuntur, ac Miletus in Cariam appulsus ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verum Sarpedon Cilici aduersus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lycia parte regnum sibi comparavit: eiq; Iupiter ad tres atates vitam concessit. Nec desunt, qui illum Atymnij Iouis, & Cassiopeæ filij amore conflagrasse tradant, eaq; de causa in seditionē concidisse. Sed Rhadamanthus, cū conditis ab se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in Bœotiam contendisset, Alcmenem du-

xit uxorem: demum vita defunctus, apud inferos cum Minoë fratre iudicandis animis praeficitur. At Minos Cretam incolens leges conscripsit, du-
 Etāq; Pasiphaë Solis, ac Perseidis filia, sine, (ut Asclepiades ait) Creta Asterij filia, Creteū, Deucalionem, Glaucum, & Androgeum mares, feminas autem Hecalem, Xenodicen, Ariadnemq; ac Phadrā sustulit. Porro ex nymp̄ha Paria Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, & Philolarm. At ex Doxitheia Euxanthium. Deinde, ubi Asterion nullis relictis liberis decessit, Minos Cretæ suscepta regni administratione prohibetur. Qui fidei facienda ergo à dys regnum se accepisse affirmans, Quid quid, inquit, voto depoposcisset, cuenisse. Inde Neptuno immolans, taurū, ut sibi ex profundo mari offerri precibus, depoposcit, oblatum immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro, qualis eum deceret, emisso, regnū accepit. Qui cū eiusmodi taurū ad armenta deduci iussisset, aliū immolauit. Hic subactō sibi pelago omnibus propè insulis praefuit. At iratus illi Neptunus, quod eundem taurū minimè immolasset: hunc ipsum efferauit: Pasiphaëq; ut illum ardentissimè deperiret, effecit. Hac igitur tauri inflammata desiderio adiutorem sibi Dada- lum assumit architectū, qui cadis reus Athenis au- fugerat, hic lignea in rotulis vaccā concana intrinsecus miro artificio cōstruit, cuiq; bubulā pellē circūfuit, eāq; in prato, ubi taurus depascere cōsue- rat, elocauit. Inde Pasiphaë intromisit: ad quā tau-

rus accurrēs, ceu naturalē vaccā iniuit. Hac demū Asteriū cognomēto Minotaurum peperit: taurino vultu, cetera virū fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdā monitus intra Labyrinthū cōclusum custodiri iubet. Sed Labyrinthus, quē Dædalus adificauit, domiciliū erat, quòd ob multiplices viarum ambages, occursumq̄, ac recursus, fallebat. Quæ vero de Minotauro, & Androgeo, ac Phædra, & Ariadna, leguntur, ubi de Theseo post dicetur, explicabimus.

Ast Ærope, Clymene, Apemosyne, & Althemenes, è Cræteo Minois filio liberinati sunt. Cræteo vero, qualē ipse vita exitū habiturus esset, oraculū scitāti, Deus ab uno è filijs suis interfectū iri respondit. Cræteus itaque oraculū calat: quòd cū accepisset Althemenes: & veritus, ne patri mortē inferret, relicta Cræta cum Apemosyne sorore profectus, in quendā Rhodi locū appellit: quo potitus Cræteniā illi de se nomen indidit. Coruscensio autem Atabyrio mōte iacētes circa insulas circūspectauit, ac etiā de spicatus Crætē, iā & Deū patriorū recordatus Atabyrio Ioui arā statuit: nec longo post tēpore suā ipse sororē interemit. Nā Mercurius eius amore correptus quòd fugientē assequi non posset, quippe qua illi pedum pernecitate præstabat, recentibus tergoribus viā substravit, in quibus delapsam, cū è Cræta rediret, vitiat, ac fratri rē cōmissā renūtiat. Is autē Dei nomē culpa expugnata pudicitie prætextum esse arbitratus, eā calcibus impetitā occidit,

Mox

Mox Crateus Æropem, Clymenenq₃ per Nauplium in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem Plisthenes Æropem uxorem duxit, ex qua filios Agamemnonem, & Menelaũ sustulit. Verũm Clymenẽ Nauplus in matrimoniũ cepit, ac filiorum Oracis, & Palamedis pater efficitur. Cũ vero Crateus senio confectus esset, Althemeni filio regnũ tradere cupiebat: eaq₃ de causa Rhodum contendit: eumq₃ è naui cum heroibus socijs in desertum quendam insula locum descendisset: à bubulcis pradones ingruisse ratis eicitur, quiq₃ vera dicens, tum ob canum latratum, quòd ab insulanis percuteretur, exaudiri non posset: Althemenes superueniens telo contorto Crateum patrem haud quaquam agnitum interfecit, Qui, ubi scelus patratum cognouit, Deos precatus terra hiatu absorptus occiditur.

Ceterũm Deucalioni nati sunt filij Idomeneus, Crete, ac Nothus, & Molus.

Glaucus autem Minois filius infans adhuc murem insequens in mellis dolium delapsus, occubuit. Qui, cum gentium nusquam appareret: Minos pater, quo amissum filium reperiret, cum diu, multumq₃ quaesiuisset, de illius inuentione scitatum oracula misit. Curetes illi tricolorem inter armẽta bouem esse retulerunt, cuius, qui optime effingere simulacrum possit, ab eo filium in vitam reuocatum iri. Accersitis itaque undecumque vatibus: Polyidus Cærani filius rubi fructui bovis colorem assimila-
uit:

nit : & puerū vestigare coactus vaticiniꝝ cuiuspiā adiumento tandem reperit. At cū Minos eū sibi viuum reddi oportere dicitaret , cum pueri cadauere in quodam domicilio , concluditur , cumq; in summa consilij inopia versaretur , draconē ad premortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussum , veritus , ne idem ipse pateretur , occidit. Interea draco alter aduenit , ac priorem extinctum conspicatus , retro abiit : mox herbam ferens redit : eaq; super omni draconis mortui corpore imposita , illum in vitam reuocauit. Id , cum Polyidus summa cū admiratione conspexisset , eandem herbam illatam Glauci corpori imposuit , atque illico mortuum suscitauit. At Minos , neque post recuperatum filium , nisi , prius vaticinandi rationem Glaucum doceat Polyidus , illum Argos remeare permittebat. Polyidus autem coactus edocet , atque in patriam rediturus , vela faciebat Glaucū suum in os inspūere iubet , quo factō Glaucum vaticinandi obliuio subiit. Hactenus itaque de Europa posteris dixisse sat est.

Porrò Cadmus cū iā vita functā Telephassam sepelisset : à Thracibus hospitio exceptus Delphos de Europa Deum scitaturus , contendit : Deus illi nihil ab eo curiose de Europa quarendum respondit : sed boue via duce utatur , atque urbem condat ubicumque ea ambulando defessa procūbat. Quo ille accepto responso per Phocensium terram iter faciebat : mox boui inter Pelagontis armenta ob-

uiam

uiam factus eam porè sequebatur . Ea vero Bœotia percurſa humi procubuit, ubi nunc extât Thebe. Deinde bouem illam Palladi maētaturus, aliquem è ſocijs ſuis ex Martio fonte deſumptã aquã reportaturum mittit : draco fonti cuſtos appoſitus erat, hunc Marte ſatum fuiſſe perhibebant. Is ex aquaturis pleroſq̃, abſumpſit . Quare indignatus Cadmus draconem interemit: ac Mineruæ conſilio eius dentes ſerit , quibus ſatis , armati è terra viri exorti ſunt: quibus Spartiſ, id eſt, Satis, nomē inditum fuit: Hi poſt ea mutuis ſeſe vulneribus, Alteri quidem vel inuiti pugnam congreſſi, Alteri vero, quod alter alterum nequaquam cognoſcerent, occiderunt. Sed Pherecydes ſcriptũ reliquit , Cadmus vt armatos viros è terra exoriri conſpexit, lapides inter eos coniecit. Tum ij viciffim percuti exiſtimãtes mutuam inter ſe pugnam inierunt . Verũm ex iſſe, quinque tantummodo Echion, Vdeus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor incolumes ſuperfuerũt. At Cadmus pro ceſis inter ſe viris annũ integrum Marti mercenarius fuit . Jam tum annus annis octo conſtabat. Poſt exactum mercedis tempus Re gi ipſi Minerua Regiam adornauit , Harmoniam Veneris, & Martiſ filiam uxorem dedit . Ad hæc dij omnes relicto celo in Cadmia conuiuio excepti nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori peplum, ac monileo Vlcani opus, quod ei ab Volcano dono miſſum ferunt: muneri dedit . At Pherecydes ab Europa datum ſcribit: idq̃ ab foue accepiffe . Cadmi
filia

filia fuere *Autonoë*, *Ino*, *Semele*, *Agave*. Verùm *Polydorum* unicum habet marẽ, sed *Ino Athamã* ti nupsit. *Arystæus* *Autonoë* sibi coniugavit, *Echion Agauem* duxit.

Jupiter, cùm *Semelẽ* arderet, cum ea clã *Junone* concumbit. Hac autẽ ab *Iunone* decepta, ut quid quid ab eo deposceret, sese facturũ *Ioue* pollicete: ut qualis cũ coniuge congressurus adueniret, secũ decũ beret, postulauit, quod cum *Iupiter* abnuere non posset, curru inuectus in peramata *Semeles* thalamũ premissis fulmine cũ fulgetris simul, & tonitribus aduenit: quare *Semele* metu extremata semestrem partũ eycit. *Jupiter* hunc è medio abreptum igne, femori insuit. Mox *Semele* extincta, reliqua *Cadmi* filia, euulgant dictis *Semelem* cum mortaliũ quodam concubuisse, & ab *Ioue* se cõpressam mentitam fuisse, eamq; ob rem fulminatam fuisse. Congruo deinde tempore solutis filis *Jupiter* *Dionysium* gignit, eumq; *Mercurio* tradit. Hunc ille ad *Inonem*, & *Athamantem* affert: atque ut puel lum educarent, suadet. Quod iniquo animo ferens *Iuno* iſce furorẽ immisit. Inde *Athamas* maiorem natu filium *Learchum*, velut ceruum venatus interfecit. *Ino* vero *Melicerta* in feruentẽ lebetis aquam coniecto, & cum perempto filio in maris profunda disiluit, et hæc quidẽ *Leucothea* nominatur. Puer autẽ *Palemonis* nomẽ accepit. Sic itaque appellati à nauigantibus maris tempestatem patientibus opem ferunt. Ad hæc *Melicerta* *Isthmiorũ*
certa-

certamen Sisypho auctore institutum fuit. Mox Jupiter, Dionysium in hædum transformat ut Iunonis iram euaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas, quæ tum Nysam Asia urbem incolabant, transportauit. Has postea Jupiter in stellas mutatas, Hyadas appellauit.

Sed ex Autonoe, & Aristæo Actæon filius pro creatur, qui à Chirone educatus venator euasit. Postea verò suis à canibus in Cithærone deuoratus est, eumq₃ in modum interijt, ut vero Acusilaus ait, Iouis ira, quod Semelem procatu esset, sed, ut pleriq₃, quòd Dianam lauante[m] uidisset, aiuntq₂ ab Dea extemplo, in ceruum commutatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequentibus rabiem iniectam fuisse, ut per eã dominum haud agnitum deuorarint. Ceterum Actæonem è medio sublato canes dominum vestigantes gannitu vocis & Domini desiderium tristitia quadam significantes baubantur, ac demum post diu quaesitum herum in Chironis antrum deuenerunt, quibus ille Actæonis simulacrũ effinxit, quo viso statim marore soluti sunt omnes. Actæonis Canum nomina. De quibus hi pulchrũ validi circũ undique Regis Inuadunt corpus rapide ceu Tigrides, Vrsiq₃ Immanis soboles laniant propè retia, Prote: Post alij dominum inuadunt seuissima proles.

Lynceus, & Banus pedibus citus, atque Amarynthus & quos nominatim protulit in enumeratione.

Tum Iouis Imperio Actæon cecidit.

*Regis namque sui nigrum obsumpsere cruorem
Argusq₃, Spartusq₃, Boresq₃, celerrimus, idem
Artubus Actæi, atque etiam sunt sanguine pasti.
Cetera dein prompte inuaserunt turba latrantum.
Sanorum hæc hominũ generi est medicina dolorũ.*

*Porrò Dionysius post vitem inuentam à Iuno-
ne furore iniecto percitus, Ægyptumq₃, ac Syriam
pererrauit. Hunc primus omnium Proteus Ægy-
ptiorũ Rex hospitio accipit: ac rursus ad Cybellam
Phrygia urbem proficiscitur: atque ibi expiatus à
Rhea, & ceremonias edoctus Cybeleias, stolaq₃, ab
eadem sumpta ad Indos per Thraciam contendit.
Lycurgus Dryantis filius Rex Edonorum, qui am-
nem Strymonem incolunt, primum ipsum contume-
lia affectum eiecit. Tum Bacchus ad Thetin Ne-
rei filiam confugit, Baccha autem in vincula conie-
cta fuerunt, nec non magna Satyrorum multitudo
qua eum consecuta est. Contra vero Baccha statim
soluta sunt. Nam Dionysius Lycurgo furorem in-
iecit. Tum ille amentia præceps Dryantem filium
vitis palmitẽ se ratus amputare, securi percussum
interfecit. Qui cum extrema sui corporis præcidisset,
resipuit. Deinde, ubi terra nullas suppeditaret
fruges, numen suo renuntiauit oraculo, terrã tum
fore fructiferam, cum Lycurgus mortalitatẽ exue-
rit: Quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangaũ
montem abductum in vincula coniecerunt, ubi ex
Dionysy voto equis laniatus occubuit. Ad hæc*

H Bacchus

Bacchus post Thraciam, atque Indiã uniuersam peragrata, & locatis inibi cum titulo stelis Thebas repedauit, nec nõ feminas relictis domibus suis in Citharone debacchari compulit. Pentheus autem Agaues, & Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quiq₃, cum se in Citharonẽ montem Mmallonidas exploraturus, contulisset, ab Agaue matre, per furcẽ, eũ feram esse arbitrata, mēbratim conciditur. Demum Bacchus ubi se Thebanis Deũ esse declarauit, Argos adiit, atque ibi rursus ab illis ut numen minime obseruatus, eorũ mulieres furere, ac debacchari coëgit. Quo mox in montib. lactentiũ, quos secum extulerant, filiorum carnibus uescebantur. Postea uero, cũ ab Icaria in Naxũ trãsuehi cuperet, prädatoriã Tyrihenorũ triemem mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito Naxi littora præterlegunt, atq₃ in Asiam Deum uēdituri uela faciunt. Tum Dionysius malum, remosq₃ in serpētes uertit, nauim ad hæc hædera, & tiliarum sonitu oẽm repleuit. Nautæ interim furore acti in mare præcipientes fugiunt, atq₃ in delphinos transformãtur. Post, ubi, hunc Deũ esse à rebus gestis mortales didicerunt, diuinis honorib. percolebant. Hic, deinde ab inferis matrẽ reuocauit, Thyonemq₃ mox illã appellauit, cùm ea demũ in calum conscēdit. Interea Cadmus cum Harmonia coniuge post relictas Thebas ad Enchelienses cõmigravit. Quibus cum ab Illyrijs bello impeteretur, à Deo responsum fuit. Illyrijs,

lyrijs, si Cadmum, Harmoniamq³ ducem haberet, imperaturos. Tum hi oraculi fidē secuti eos aduersus Illyrios duces deligunt, ac vincunt. Sic itaq³ Cadmus Illyriorū regnū adipiscitur: eiq³ Illyrius filius nascitur, nec lōgo post tēpore in draconē cū Harmonia mutatus in campū Elysiū ab Ioue demissi sunt.

Dein Polydorus Thebarū regno profectus Nyctei filiam Nyctei, qui fuit Chthonij filius, ducit uxorem: ex qua Labdacum gignit. Hic, post Pentheum, quod eadē, qua ille sentiret, occubuit. Qui, cum Laium filium anniculum superstitem reliquisset, Lycus Nyctei frater, interea, dum ille in pueris esset, regnum occupauit. Ambo vero ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyā Martis, & Chrysa Bœotidis filium interfectum in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, qua cum Pentheo necessitudo intercesserat, in ciuitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno proficitur: Qui, cum iam annos viginti imperasset, à Zetho, & Amphione obtruncatus diem obiit. Huiusce necis hāc fuisse causam prodūt. Antiopē Nyctei filia fuit, hanc Iupiter iniuit, eaq³, quod grauida esset patre cōminante, in Sicyonē ad Epopeū ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim mœrore cōfectus, cum antea Lyco, ut in Epopeū, Antiopemq³ animaduerteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem comparata magna militum multitudine Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atq³ Antiopem captiuā ab-

ducit, quæ, cùm abduceretur: ad Eleutheras Bœotia geminos parit, quos expositos bubulcus inuenit, ac educat. Horumq̄, alteri, Zetho, alteri autē Amphioni, indidit nomen. Zethus rei pecuaria studio sese dedit, Amphio vero quòd à Mercurio lyra donatus esset, citharædicam exercuit. Lycus interea Antiopem in vinculis, & eiusce coniux Dirce torquebat. Clam verò, tandem aliquando vinculis vtro solutis, ad filiorum domicilium, ut ab eis exciperetur, contendit. Qui matre agnita Lycum occidunt, ac Dirce crinibus religatam è tauro necant, & in fontē, qui ab ea Dirce postea nominatus est, coniiciunt. Recuperato deinde imperio, urbem subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt, Laiumq̄, fugarunt. Quem, cùm in Peloponneso ageret, Pelops hospitio excipit, & huiusce filium Chrysippum curulis artis exercēdæ rationem edocens, & eius amore succensus, rapit. Zethus porrò Theben ducit, de qua Thebis urbi factum est nomen. Amphion vero Nioben Tantalii filiam sibi coniugauit. De qua filios mares septem procreauit: Sipylum, Minytum, Ismenū, Damasichithonem, Agenorem, Phedimum, ac Tantalum: feminas autem totidem Ethodeam, siue, ut alij volunt Thebiam, Cleodoxam, Astyochen, Phthiā, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios, totidēmq̄ filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem feminas. Immo vero Homerus sex filios, & sex item feminas illum ex ea sustu-

ea sustulisse refert, Quare, Niobe, tot filijs aucta, Latona se faciūdiorem esse iactitavit. Latona vero id egerrime ferens, Dianamq̄, ac Apollinem, in Nioben filios irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Citharone venanteis Apollo interfecit. Amphion tamen è maribus, & è feminis Chloris natu maxima, qua Neleo nupserat, asseruati sunt. Verum Telesilla testimonio Amycla, & Melibœa intacta remanserunt: & ab iisdem Zethus etiam, & Amphion sagittis confixi occubuerunt. Ipsa vero Niobe, Thebis relictis in Siphylum ad Tantalum patrem peruenit, ibiq̄, Iouem preccata in saxum commutata fuit, ac lacrymas noctes, atque dies effundit suo de lapide.

Post, ubi Amphion vita decessit, Laius regnum accepit, duxitq̄, Menœcei filiam, quam nonnulli Iocastam, quidã vero Epicastam nominant. Qui, oraculo monitus est, ne filios gigneret, quòd ex eo, qui nasceretur, parricida futurus esset. Is autẽ per ebrietatem cum uxore concubuit, ex ea natum infantem, pastori traiectis ferrea fibula calcaneis, dedit exponendum, at hic quidem puerum in Citharone monte exposuit. Polybi vero Corinthiorũ regis bubulci repertum infantẽ ad Peribœam illius uxorem contulerunt, qua sumptum puerũ velut proprium partum sibi supponit, & curatis pedibus, Oedipum nominat. Idq̄, illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac ro-

bore suis equalibus antecellens, ob inuidentiam per contumelias, supposititius, ac spurius appellatur. Qui, cum de Peribœa id quæreret, scire minime potuit. Profectus aut Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cadem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs, qui dicti fuerant, natum esse, Corinthum redire supersedit, & dū curru per Phocidem uehitur, angusta quadam in via Laii, ac Polyphontæ (hic erat Laii præco) curru euntibus occurrit, cui, cum Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum iugalium alterū præco interfecit. Iracundia percitus Oedipus, & Polyphontem, & Laium simul obtruncavit, inde Thebas peruenit. Laium itaque Platæensium rex Damasiſtratus sepeliendum curauit. Regnum vero Creon Menœcei filius inuasit, quo regnante non mediocris clades Thebas occupauit. Siquidem Iuno Sphingem, ex Echidna, & Typhone parentibus ortam inmisit. Hac muliebri facie, pectore: pedibusq̄, ac cauda leonis, & auis pennis prædita fuit. Quæ cum à Musis enigmata didicisset in Phycæ monte consedit: de quibus id unum Thebanis proponere solebat quod est huiusmodi, quod nã esset id animal, quod unà habet vocem, & quadrupes bipes, ac demum tripes, efficitur. Ad hæc Thebanis oraculo renuntiatū fuerat, iam, tum Sphingis in-

commo-

commodo, ac detrimento liberos fore, quando id enigmatum soluissent, quin etiam uniuersos, quid illud esset, rogabat, quod, cum minimè reperirent, abreptum ex omnibus, unum deuorabat: eaque de causa plerique subinde peribant. Ac postremo ad eum modum Amone Creontis filio perempto, Creon anigma huiusmodi soluturo, & regnū, & Lai uxorem se traditurum praconis voce renuntiari iubet. Quod ubi ad Oedipi aures peruenit, ipse ita soluit: quod à Sphinge proponitur, anigma, hominem esse ait, nescitur enim quadrupes infans, quòd quattuor gradiatur membris, grandior autem effectus, homo bipes esse incipit, senescens vero, ac demum tertio assumpto pede, id est Scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur, Sphinx ex arce sese precipitem dedit. Oedipus inde regnum accipit, ac matrem ignorans duxit uxore, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, foemineique sexus Ismenem, & Antigonem procreauit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse, ex Eurygenea Hyperphantis filia. Deinde, ubi, quae antea latuerant: in lucem tandem prodire: Iocasta quidem laqueo sibi collum fregit. Oedipus autem, oculis orbatus Thebis pellitur, ac filios execratus quod ab urbe parentem eici spectantes, cum ab iniuria non defenderunt. Profugit igitur cum Antigone in Colonus Atticae terrae populique locum, ubi Eumenidum lucus viscebatur, in eo supplex confedit.

Inde fuit à Theseo susceptus, neque ita multò post è vita migravit. Eteocles autem & Polynices de regno inter se gerendo paciscuntur, placuit, ut annuū imperium per vices administrarent. Sunt, qui Polynicen prius regnare cœpisse aiunt. Deinde annuū Eteocli regnū reddidisse. Nonnulli vero Eteoclem prius imperare cœpisse, nec regnum fratri tradere voluisse, aiunt. Polynices itaque Thebis fugatus secum monile, ac pepulum exportans Argos adiuit, quo tempore Adrastus Talai filius Argis regnabat: ad cuius regiam per noctem accedit: ubi cum Tydeo Oenei filio, qui tum quoque Calydone Argos confugerat, manum ad pugnandum cōserit, & excitato inter eos clamore, Adrastus repente apparuit, eorumq; pugnam diremit. Tum vaticinium quo fuerat olim monitus, ut & Apro, & Leoni filias in coniugiū daret, memor utrumq; illis sponfos designauit. Illi etenim in clypeis, alter Apri, Leonis alter faciem defixam gestabāt. Deipylem itaque Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit. Adrastus item utrumq; in patriam suā quamq; reducturum se pollicetur, Igitur comparato exercitu, contra Thebas prius eundum esse statuit. Quare præstantissimum quemq; ad se coire, imperauit. Amphiarans autem Oicleis filius vaticinandi peritissimus, quòd omneis in eo bello præter unum Adrastum perituros esse perspiciebat: hanc Thebanam expeditionem detrectabat, quin etiā reliquos dehortabatur. Dum vero Polynices ad Iphin Ale-

Etoria

Etoris filium contendit, ab eoq; precibus exposcit, ut, qua posset ratione Amphiarauum ad militiam capeffendam cogere, demonstraret. Huic ille si monile, inquit, Eriphyle consequatur. Amphiarauus ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphyle uxori prohibuit: Verùm Polynices eam monili suo donatam rogat, ut virum suum ad rem bellicam gerendam inducat, id enim in ipsius erat manu, nam cum Adraſtum conuenisset, Amphiarauus, ut quacum eo, & iam dudum de regno erat, diffensionem solueret. Itaque soluto colloquio, quidquid inter eos litis, ac discordiæ foret, ad Eriphyles iudiciũ se relaturũ iureiurãdo confirmauit. Quo igitur tempore contra Thebas belli ratio inibat, Adraſtus ad id capeffendum cohortabatur, contra vero Amphiarauus dissuadebat: quocirca Eriphyle torque aureo donata ad id belli gerendũ permouit Adraſtum. Tum Amphiarauus eam subire militiam coactus, filijs imperat, ut simulac per atate liceret, matrem occiderent, & bello Thebas maxime infestarent. Porrò Adraſtus collectum cum ducibus septẽ, in Thebas exercitũ ductare maturat. Huiusce belli duces hi fuerunt. Adraſtus Talai, Amphiarauus Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedon Aristomachi, siue, ut alijs placet, Talai. Hi Argiui fuerunt. Polynices Oedipodis Thebanus, Tydeus Oenei filius Ætolus, Parthenopæus Melanionis Arcas. Sunt, qui Tydeum, & Polynicẽ inter hosce minime connumerẽt, sed Eteoclum, Iphium, & Me-

cisteum recensent. Profecti vero in Nemeum, cui Lycurgus rex præerat, aquam deposcunt, & his ad fontem via dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante paruulo Ophelte nomine, Eurydices, ac Lycurgi filio, cuius etiam nutrix erat, nam, cum Lemnicæ mulieres ab ea Thoantem patrem seruatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt. At Hypsipylem vendiderunt. Quæ circa vitæ tuenda gratia apud Lycurgum seruebat. Ea, intrea dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur. Draconem vero Adraſti apparitores interemerunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiaræus, id inquit prodigium futura prænuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in eius etiam honorem Nemeæ certamen instituerunt. In quo Adraſtus equo vicit, cursu vero Eteoclus, castibus Tydeus, cursu, & disco Amphiaræus, iaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthenopæus. Igitur ubi ad Citharonem peruenere, Tydeum Eteocli oratorem, ut ex constituto regnū Polynici restituat, prædicturum destinant. At Eteocles quum Adraſti, & commilitonum mandata nihili facere videretur: Tydeus de Thebanis periculum facturus, singillatim omnibus prouocatis victor euasit. Illi vero armatos viros quinquaginta in redeuntem Tydeum in insidijs collocarunt, eosq; omnes præter unum Mæonem trucidauit. Deinde ad Thebas castris cingendas Argiui se dederunt, atque ad urbis muros armati proxime consti-

constiterunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adrastus quidem ad Homoloidem portam tetendit. Capaneus vero ad Ogygiam. Amphiaras ad Proetidem. Hippomedon ad Onchaidem, Polynices, ad Hypsistam, Parthenopaus ad Electram, Tydeus demum iuxta portam Crenidem tentoria fixerunt. Sed ipse interea Eteocles Thebanos suos armis instruxit, constitutisque ductoribus pares, paribus suas cuique copias regendas committit. Ad haec, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquisiunt. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates Eueris, & Chariclonis Nymphae filius ab Udei unius Spartorum, Satorumque genere oriundus, oculis captus. Deque huius cacitate, ac vaticinandi peritia varia est historia, Namque alij deorum ira, quod mortalibus, quae latere voluissent, detegeret, excacatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Si quidem cum Chariclo Minerva carissima esset, ei nudam per omnia Deam vidisse contigit, eamque manibus suis erutis illius oculis cacum fecisse, at Chariclo Palladem, ut nato suo oculos restitueret, orasse, quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium animum garritum intelligentem fecisse, eundemque corneo sceptro condonasse: quod gestans aequae, atque oculatus tuto incedebat. Hesiodus autem enarravit, conspiciatum aliquando Tiresiam non procul à Cyllene coeunteis angues baculo cecidisse, cumque de viro in mulierem mutatum fuisse.

fuisse, & rursus ita cœuntes eosdem serpentes ob-
 seruasse, & in priorem viri formam rediisse. Quo
 circa, Iuno, ac Iupiter ambigentes: mulierisne, an
 viri maiorem in coeundo voluptatē caperent, hunc
 sibi litis arbitrum delegerunt. Tum ille de nouem,
 ac decem, qua inter coeundū voluptatis partes ca-
 piuntur, nouem mares, at mulierem decem sentire
 iudicauit. Proinde illum Iuno luminis vsu priua-
 uit. Cui Iupiter pro luminibus ademptis vaticinan-
 di scientiam concessit. Sunt, qui Tiresiam, Ioui. Iu-
 noni q̄, ita respondisse ferunt:

Parte vna è denis mas partibus oblectatur:

At mulier solidum coitus capit ipsa decuncē. Lon-
 gauam insuper Tiresia vitam fuisse, proditur. Hic
 itaque Thebanis futura prædicens eum victorem
 fore, inquit, si Menœceus Creontis filius sese Marti
 victimam deuoueret. Quod ubi Menœceus au-
 diuit, seipsum ante portas mactauit. Deinde pugna
 commissa Cadmeos ad muros vsque persecuti sunt,
 & arreptis scalis Capaneus in summos muros con-
 scendit, eumque Iupiter fulmine ictum interemit.

Quo factō Argiui aufugiunt, in qua cum multi ce-
 cidissent, ex vtriusq̄ exercitus sentētia Eteocles, &
 Polyntes singulari certamine pugnant, ac mutuis
 se vulneribus necant. Noua rursus pugna conserta
 Astaci filij rem fortissime gesserunt. Ismarus enim
 Hippomedontem prostrauit, Leades Eteoclū. Am-
 phidicus Parthenopæum quem Eurypides à Peri-
 chlyxeno Neptuni filio casum fuisse narrat. Me-

lanippus

lanippus ad hac nouissimus Astaci filius Tydeum in ventre percussit, qui cū semianimis iaceret, Pallas ab Ioue impetratum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cū accepisset Amphiarus Tydeum osus, quoniam præter sententiam suam Argiuos ad bellum Thebanum compulisset, defectum Melanippi caput ad eum tulit. Tydeus, quòd ab eo vulneratus esset, illud vltus est, nam diuiso eius capite cerebrum absorbit, id ubi Pallas animaduertit, indignata beneficiū eiuscemodi abstinuit, & inuidit. Inter hæc Amphiarao ad Æsme-num amnem fugienti, prius, quàm, in humeris à Periclymeno vulnus acciperet, demisso ab Ioue fulmine terra dehiscit, Mox ille cum curru simul, & Batone auriga, siue, ut quidam ferunt, Elattono, eo terra hiatu absorptus est, & postea nunquam, visus est. Illum enim Iupiter immortalitate donauit. Verum Adrastus ab Arione equo vectus in tutum euasit. Hunc Ceres in Erinnyis formam conuersa, ex Neptuni cōcubitu genuit. Creon Thebanorum regnum adeptus Argiuorum cadauera insepulta proiecit. Quinetiam, ubi edicto præcepit, ne quis ea sepelire curaret, custodes apposuit. Antigone vero sola Oedipodæ filiarum superstes Polynicis corpus, quòd occultè humanum curarit, à Creonte deprehēsa, uina conicitur in sepulcrum. Adrastus, autem Athenas profectus, ad Misericordie aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadauerum tumulandi potestatem precabatur. Tū Athe-
nienses

nienſes comparatis militũ copijs duce Theſeo Thebas capiunt, cadavera ſuis ſepelienda conceſſerunt. Et in Capanei rogam conflagram coniuſ E-uadne Iphiclis filia ſeiſam coniecit, & ſuo cum marito concremari non ſubterfugit. Decimo autem poſt anno caſorum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni (ac ſi dicas Latine poſteri; heredesue) paternas cades ulturi, bellum contra Thebanos gerendum ſtatuerunt: de que belli exitu oraculum ſcitantibus ipſis, Deus victoriam vaticinatur, ſi Alcmaone duce bellum capeſſant: ſed Alcmaon huiusce expeditionis præfecturam detrectabat, prius, quàm de matre ſupplicium capiat, nihilo tamen ſecius ad id bellum concedit, Nam, cum Eriphyle peplum & monile à Theſandro Polynicis filio accepiffet eorum quoq; filios ad eam prouinciam belli capeſſendam induxerat. Delecto igitur, ſibi omnium calculis Alcmaone Imperatore, Thebas oppugnatum ierunt, qui vero hanc militiam ſecuti ſunt, hi fuerunt, Alcmaon, Amphilo-chus Amphiarai filij, Egialeus Adraſti, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopai, Capanei Sthenelus, Polynicis Theſander, Euripylus Meciſtei. Sed hi ante omnia finitimos circa vicos depopulantur, qua in re Thebani ſuis opem laturi eruptione facta Laodamante Eteoclis filio duce, fortiffime pugnant. Siquidem Laodamas Egialeum necat, Laodamantem vero Alcmaon, quo caſo Thebani ad mœnia confugiunt. Qui Tireſia vatis conſilio

*filio moniti ad hostes feciales de pace pctenda mit-
 tuntur. Ipsi vero interea fugam capessunt: siqui-
 dem coniugibus, liberisque suis omnibus supra ve-
 hricula collocatis, relicta vrbe abierunt, atque vbi
 per noctem ad Tilphusium fontem pervenerunt,
 Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam avidis-
 sime bibisset: improvisi, ac repentina morte, vi-
 tam reliquit. Thebani vero diu, multumque per-
 uagati Estiam urbem ab se conditam incoluerunt.
 Argini interea cognita Thebanorum fuga, ingre-
 diuntur Thebas, ac prada collecta, & muros euer-
 tunt, ac urbem totam deuastant, ac prada partem
 Delphos ad Apollinem mittunt cum Tiresia filia,
 cui Mantò nomen erat: voverant enim ipsi, captis,
 diruptisque Thebis spoliis præstantissimum, ac
 nobilissimum illi dono missuros. Post, vbi ab Argi-
 uis Thebae captæ sunt, Alcmaon, quòd in eum quo-
 que dona Eriphylæ matrem cepisse, rescivisset, ma-
 iori succensus est iracundia, & accepto ab Apolline
 responso, eam necavit. Nec desunt, qui Amphilo-
 chi etiam germani fratris adiumento matri suæ ce-
 dem intulisse Alcmaonem memorie cõmendantur.
 Tamen si plures sint auctores, qui nullius auxilio id
 facinus ab eo commissum fuisse testentur. Alcmao-
 nem vero ob infelicissimum matris suæ sinem furis
 exagitatam, ac furibundum legitur in Arcadiam
 imprimis ad Oicleum se recepisse. Illinc autem Pso-
 phidem, ad Phegeum cõmeasse, à quo perlustratū,
 cadis ergò Arsinoë eiusce filiã uxorem duxisse, cui
 etiam*

esset monile, ac pepulum dono dedisse. Postea vero quam ea de causa summa frugū inopia, ac fame laboraretur, consultus Apollo, id ex oraculo respondit. Ad Acheloum commigrandum, ab eoq³ urbem capiendam. Igitur Calydonem primum ad Oeneum proficiscitur, eiusq³ hospitio usus est. Inde ad Thesprotos profectus, ab eorum finibus repellitur. Demum, ad Acheloi fontes concessit, ab eoq³ expiatur: nec non illius filiam Callirhoen, & quem locum Achelous exaggerarat, urbem ibi ab se constructam habitavit: Mox autem Callirhoë monilis, pepliq³ habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmaon Psophidem profectus, Phegeo inquit vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatū iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit: & pepulū. Hac ille Alcmaonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo denuntiatum esset, dono data hac Callirhoë esse insidijs à Phegei liberis Temeno, & Axione patris imperio circumuentus: è medio tollitur. Arfinoëm vero id factum increpātem Phegei filij coniectam in arcā Tegeam transuehunt, atque Agapenori tradunt e mentiti ab Alcmaone eam fuisse interfectam: Caterum Callirhoë audito Alcmaonis interitu, dum secum rem habet, ab Ioue flagitat, ut ij quos ex Alcmaone liberos sustulisset, necem paternam ulciscerentur, ut statim adulta iam aetate forent. Quare impetrata, adulti planè filij repente

repente ad patris ultionem exilierunt. Quo etiam tempore Phegei filij Pronous, & Agenor, ut monile, ac peplum Delphico Apollini dedicaturi ferebant, ad Agapenorem, & Alcmaonis filij Amphoterusq₃, & Acarnan unà diuertunt, ubi casis patris sui interfectoibus, profecti Psophidē, factōq₃, in regiam impetu, Phegeum, & uxorem eius occidunt, sed fugienteis Tegeam vsque insecuti sunt, verū Tegeensū ope, & Argiuorum quorundam adiuncta fugatis Psophidijs incolumes euaserunt. Quiq₃, ubi rem gestā omnem, matri declararunt, monile simul, & peplū, Delphos profecti ex Ache- loi imperato Apollini consecrarunt. Progressi dein de in Epirum, collectis colonis Acarnaniam con- dunt. Atqui Euripides Alcmaonem, inquit, per in- sania tempora, ex Mantone Tiresia filia duos sus- cepisse marem scilicet Amphilochem, & feminei sexus Tisiphonē. Translatos deinde puerulos Corin- thum, Creonti Corinthiorum regi alendos dedisse: ac Tisiphonem forma præcellentissima à Creontis coniuge diuenditā fuisse, dum tacitè, ne eam Creon maritus in cōiugium sibi caperet, subueretur. Alc- maonem vero hanc mercatum esse, cū suam ipsius filiam seruituram seruitutem nesciret. Mox au- tem profectum Corinthum liberos repetiturum, & filium etiā ipsum tulisse. Dein Amphilocheus Apol- linis oraculo monitus Argos Amphilocheicum habi- tatum concessit.

Iam vero redeundū est ad Pelasgum, quē Aca-
I
silauis,

silau, (vt antea monuimus) Iouis, & Niobes filium, ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet, cuius, & Melibææ Oceani filia, siue, vt alij volunt, Cyllenes Nymphæ filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis vxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina Manalus, Thesprotus, Hilix, Nyctimus, Peucetius, Caucon, Mecisteus, Opleus, Macareus, Macednus, Horus, Polichus, Acontes, Euamon, Ancyor, Archebates, Carteron, Egeon, Pallas, Eumon, Canethus, Prothous, Linus, Corethon, Manalus, Teleboas, Physis, Phassus, Phthius, Lycus, Alipherus, Generator, Bucolion, Socleus, Phineus, Eumetes, Harpaleus, Portheus, Platon, Aemon, Cynathus, Leon, Harpalycus, Heraeus, Titanas, Mantinus, Cletor, Stymphalus, Orchomenus, Hyctimus iunior. Hi cum superbia, tum impietate cunctis mortalibus ante steterunt. Quare Iupiter, vt horum impietatis periculum faceret, sumpta hominis mercenarij forma, ad eos accedit. Tum hi simulacrum conspiciuntur inuitatum hospitem domi suæ excipiunt. Huic iugulati, è conterraneis pueris vnius viscera sacris admista Manali fratris natu maioris suasu comedenda apposuerunt. At Iupiter id genus mensæ maximum in modum aspernatus euertit, & eo ipso in loco, vbi nunc Trapezus (is enim loci nomen est) spectatur. Ceterum Lycaonem, ac eius liberos, præter Nyctimum no-

nissimum omnium fulmine percussos concremavit. Terra interim sublatis in altum manibus, ac Iovis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compescuit.

Enimvero Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluuium insequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate, ac scelere factum fuisse, scribunt. Eumelus vero & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrat. Quam, quidem Hesiodus unam è nymphis esse recensuit. Asius autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hæc quòd cum Diana venandi studio oblectata, eandemq³ strolam induta secum inibi se virginitati addictam fore iuravit. Verum huius forma captus Jupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, siue, ut quidam in Apollinem versus inuitam subegit. Quod cum Jupiter Iunonem latere studeret, eam in vrsæ faciem vertit. Iuno interea Diane, ut, immanem belluã sagittis cõfigat, persuasit. Nec, desunt, auctores, qui referant, illã promissæ virginitatis violatæ causã sagittis à Diana percussam obuisse. Qua demum sublata Jupiter abreptũ infantẽ in Arcadia Maia enutriendum dedit, Eiq³ Arcadi nomen imposuit: & Callisthò inter astra collocavit, vrsamq³ nominavit. Insuper ex Arcade, ac Leanera Amycle filia, aut Meganira Croconis fuit, ut aũt Eumelus ait, ex nymp̃ha Chrysopea nati sunt filij Elatus, & Aphidas. Qui terrã partiti sunt. Summa vero po-

A P O L L O D O R I

tentia penes Elatum fuit. Hic ex Laodice filia Cinyrae Stymphalum, & Pereum gignit. Sed Aphidas Alem, & Stheneboëã, quæ Procto nupsit. Alei vero, & Neara Perei filia Auge quidem fœmina: mares autem, Cephæus, ac Lycurgus. Hæc igitur ab Hercule vitata infantem intra Palladis lucum cœluit. Ubi, prius illius sacerdotio præfuit: Cùm vero ingravesceret annona, ut planè famas immineret, quòd terra sterilitate laboraret: atque oraculis significaretur, in Minerue luco quandam latere impietatẽ, deprehensa demum à patre puella, Nauplio occidenda traditur, à quo, cùm illã Theuthras Mysorum dynastes accepisset, vitavit, & infans Parthenio in monte exponitur, quòd cerua de suis uberebus alimentum suppeditarit, Telephus est appellatus, atque à Corythi bubulcis enutritus, ac perquisitis parentibus Delphicum Apollinem adyt, ac monitus ab oraculo in Mysiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoq; vita functo Mysia regni heres instituitur.

At è Lycurgo, & Cleophile, siue Eurynome nati sunt, Ancaus, Epochus, Amphidamas, & Ideus, ex Amphidamante vero Melanion, & Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Iaso, & Clymene Minya filia nascitur Atalanta, cuius pater mascule prolis cupidus, eam exposuit, ad quam ursæ sæpenumero veniens ubera protendebat: eamq; demum venatores inuentã penes se educarunt. Atalanta deinde adulta iam ætatis se virginem servabat, &

bat, & venando in solitudine armata permanebat. Quin etiam ubi inuiolata virginitati suae à Rhœco, & Hylleo Centauris vim parari perspexit, hi sagittis ab ea perfossi conciderunt: deueni praeerea una cum viris praeclarissimis non ad venationem modo in Calydonium aprum indictam, sed etiã ad certamen in Peliae honorem institutum, propositumq̄, ubi cum Peleo luctata est, ac palmam inde est consecuta. Cùm vero Atalanta non ita multo post genitores suos reperisset, ac patris suasu ad virum capiendum inducta esset, in stadium abijt, in cuius medio trium cubitum palum defigit. Hinc procantium virorum curulibus ludis propositis armata decurrebat. In quibus qui vincebatur, cedes, at victori Atalanta cõiugium debebatur. Demum post multorum cedes Melanion eius amore inflammatus, aureis malis, quae à Venere dono acceperat, secum allatis in illud decurrẽdi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequẽs abijcit. Tum Atalanta, dum in proiectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu deuieta est, Sic itaque Melanion Atalanta coniugio potitus est. Sed & fama est, eos aliquando, per venationis otium in Iouis lucũ penetrassẽ, ibiq̄ mutuo complexu coeuntes, in leones trãsmformatos fuisse. Hesiodus autem, ac pleriq̄, alij Atalantam non Iasi, at Schoenei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Menalo ortam, nec eam Melanioni, sed Hippomoni nuptam dicit. Atalanta haec è Melanione, siue, ut alij vo-

lunt, ex Marte Parthenopaum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit.

Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadia monte nata sunt filia septem, quibus Pleiadibus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Celano, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenomaus uxore sibi sociavit. Meropen Sisyphus; duas corrumpit. Neptunus, priorem quidem sanè Celenò, de qua Lycum filium extulit, quem Neptunus pater, in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriores autem Alcyonem, ex qua Aethusam filiam genuit, qua Apollini Eleutherem filiam formosissimam peperit. Sed filios Hyreum, & Hyperenorem. Nycteus autem ex Hyreo, & nymphea Clonia natus est. De quo, Nycteo, & Polyxone Antiope orta est: de qua, & Ioue Zethus, & Amphio. Atlantidas autem ceteras, Jupiter compressit.

Siquidem Maianatarum maxima ab Jove in Cyllenes antro vitata Mercurium parit: Hic, cum adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque Pieriam pervasit, & quas Apollo boues pascebat, furto abegit, neque id deprehendi per vestigia posset: calceos earum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spelaeum abscondit: ex iis autem, cum iam duas immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscerum partim elixa, partim tosta esitavit. Inde in Cyllenem festinanter proficiscitur, pro antri ostio depascentem testudinem inuenit, qua perpurpurgata, & abstersa super eius testa ner-

nos ex mactatorum bouum intestino cōfectos tetendit, & lyram cōficit. Sic itaque Mercurius carnes torrere, lyramq̄, ac plectrū primus inuenit. Mox Apollo bubus perquirendis operam nauat, & Pylum recta concedit, vbi ciues ab eo diligenter examinati eas abigentem puerum vidisse responderūt: sed vero haudquaquam posse dicere, quoniam perducta forent, quando earum quidē vestigia deprehendi non poterant. Demum, vbi Apollo ex vaticinandi peritia abigeum comperit: ad Maiam in Cyllenem properauit, apud quā, Mercurium furti accusat. Ea vero puerum ipsum fascijs inuolutum ostendit. Hunc Apollo manib. sublatus ad Iouē tulit, ac boues reposcit. Is, tametsi Iouis imperio reddere iuberetur, inficiari tamen non desinebat, qui, quod ille minimè persuadet, Apollinem Pylū perducit, ac boues restituit. Inde Apollo auditā lyram à Mercurio petit. Inde sumpta lra Mercurio boues rursus Apollo tradit quas cū Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflauit, pro qua quod eius habēda miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare, non verebatur, quam, cū Apollo boues pasceret, habebat. Quod eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artē consequi cupiebat. Qua tradita, & per calculos etiā vaticinari docetur. Adhac Iupiter ipsum sui ipsius, Deorumq̄, Manium nuntium fecit.

Iupiter insuper ex Taygete Lacedamonē filiū procreauit, à quo etiā Lacedamonis regio nomē est cō-

secuta. Sed ex Lacedamone, ac Sparte filia Euro-
ta, qui fuit Lelegis indigetis filius & Cleocharea
Naidis nymphæ Amyclas, & Eurydice, quã Acri-
sius uxorem habuit. Amyclæ autem, & Diome-
des Lapithæ filia, Cynortes, & Hyacinthus filij
fuere. Hyacinthum ab Apolline ardēter amatum
fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit.

Sed & Cynorta filius fuit Perieres, cui Gorgo-
phone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex
eaq; Tyndareum, Icarium, Aphareum, ac Leucip-
pum, suscepit. Ex Aphareo, & Arene, Oebali filia
Lyncæus & Pifus nati sunt. Verum multorū
testimonio & dam, è Neptuno genitum esse compro-
batur. Atqui tanta Lyncæus oculorum claritate
præcelluit, ut sub terra latentia quæq; peruidisse di-
catur, Leucippi vero ex Philodice & nachi filia na-
ta fuere & Phœbe. Hasce Dioscori. i. Jouis
filij Castor, & Pollux ab se raptas uxores duxe-
runt: post has etiã Arsinoën genuit. Hæc ab Apol-
line impleta Esculapium peperit: At quidam
non Arsinoës Leucippi filia, sed Coronidis Phlegya
in Thessalia natum Esculapium ferūt: cum qua,
simulac eam deperisset Apollo, statim concubuisse,
proditur. Eum quoque præter patris sententiam nu-
bentem, & schyi Elati filio coniunctam fuisse aiunt.
Apollo, autem delatorem coruum immodicis ma-
ledictis execratur, & qui ad eum usque diem can-
didus fuerat, in nigrum commutavit, & Coroni-
dem gravidam percussit, & necavit. Ex qua, cum
confla-

conflagraret, abreptum infantem è pyra ad Chironem Centaurum alendum tulit: à quo etiam medicinam, & venædi artem perdidicit. Qui cùm iam Chirurgicalis euasisset, atque artem eiusmodi iam pridem exercuisset, non modo quosdam ab interitu liberavit, sed etiam præmortuos in vitam reuocauit. Nam cùm à Pallade effusum de Gorgones venis cruorè accepisset, qui è laevis defluxisset in mortaliū perniciem, quod autem è dextris in conseruandis hominibus utebatur: atque huiusce opem in mortuis suscitandis adhibebat. Sed inueni quidem nonnullos, qui ab eo reuocati in vitam dicuntur, Capaneum, ac Lycurgum. Vt Stesichorus ait, Eriphylen, autem Hippolytum, ut, Qui Naupactica conscripsit, Tyndarum. Panyasis, Hymenæū. Vt Orphici, Glaucum Minois filium, ut Mnesagoras ait: Demū Iupiter veritus, ne, si mortales hanc medendi rationem adipiscantur, suis se viribus vicissim adiuerint: fulmine ipsum interfecit. Quā obrè iratus Apollo Cyclopas, quòd Ioni fulmina cōparassent, occidit. Quē, cùm Iupiter in Tartarum iam iā deiecturus esset, Latone precib. exoratus annū totū ut ipse viro mercede cōductus seruiret, imperauit. Is autē Pheras ad Admetū Pheretis filiū se contulit, apud quem seruitutem seruiens armenta pascebat: ac boues dominicas gemelliparas omnēs effecit. Sunt, qui, & Aphareum quidem, & Leucippum ex Periere Æoli filio natum esse dicant. Cynorta autem Perierem filium fuisse, & hu-

inſce Oebali. Sed Oebali, & Batea Naidis Nympha Tyndareum; Hippocoontem, & Icarionem. At Hippocoontis filij fuere Dorycleus. Scaus Emarsphorus, Euryches, Bucolus, Lycon, Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinius, Alcon. His permunitus filijs Hippocoon, Icarione, ac Tyndareu Lacedamone eiecit. Hi vero ad Theſtium eiecti confugerunt: Eiq; aduerſus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: Dein Tyndareus Theſtij filiam Ledam cepit uxorem. Rurſus, quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis interemit in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

Nati vero ex Icario, & Peribœa naide nympha, mares filij quinq; Thoas, Damasippus, Iſmenſimus, Aletes, Perilaus: & filia Penelope, qua Ulyſſi nupſit.

Tyndarei autem, ac Leda, filij Timandra, quam Echemus in coniugiũ duxit, Clytãmeſtra: quam Agamemnon uxore habuit: Item Philonoë, quam Diana immortalẽ eſſe fecit: Adhac Iupiter, qua nocte cum Lada in cygnum verſus concubuit: eadem quoque Tyndareus illam implevit: deq; Ioue Pollux, & Helena, de Tyndareo autẽ Caſtor procreati ſunt. Inuenio etiam auctores, qui Helenam Nemefis, & Iouis filiam fuiſſe dicant. Nam, cum ea Iouis concubitum fugeret in anſerem mutatam fuiſſe. Iouem autem in cygnum verſum coiſſe memoratur, Nemefin vero ouum ex eo concubitu peperiffe:

perisse: Idq̄, in nemore opilionem quendam inuenisse, & latum secum Leda, dedisse: Hanc autem conditum in arca reposuisse, & suo demum tempore ortam fuisse Helenam: eamque perinde, ac de se fuisset nata, educasse, Quæ cum forma præstantia polleret, eam Theseus rapuit, & Athenas abduxit. Deinde Pollux, & Castor comparatò in Athenienses exercitu, cùm ad Plutonis esset Theseus: urbem capiunt: atque Helenam recuperant: necnon Æthram Thesei matrem captivam abducunt. Iam tum quoque hi Græciæ reges Helenam uxorem pro se quisque petituri Spartam adueniunt. Procantium vero nomina hæc fuisse leguntur. Ulysses Laërta, Diomedes Tydei, Antilochus Nestoris, Agapenor Ancai, Sthenelus Capanei, Amphilochus Cteati, Thalpius Eurtyti: Meges Phylei: Amphilochus Amphiarai, Mnestheus Petei, Schedius Epistrophii, Polyxenus Agasthenis, Peneleus Leiti, Ajax Oilci, Ascalaphus & Falmenus Martis, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polypoetes Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius, & Machaon Æsculapij, Philoctetes Poeantis, Eurypylus Euæmonis, Protesilaus, Iphicli Menelaus Atrei, Ajax, & Teucer Telamonis, Patroclus Menœtij, Horum turbam conspiciatus Tyndareus, ne, si ex tot competitorib. uni Helena in cõiugium addiceretur, reliqui seditionem, ac tumultum excitarẽt, pertimescebat. Quocirca Ulysses, quoties, inquit, illi ad Penelopes nuptias

nuptias adipiscendas mihi adiumento fore te pollicearis, talem ego cum animo meo rationem inibo, ut per eam nulla omnino sit inter procos oritura discordia. Tum vero Tyndareus, ubi ipsi laturum se opem promisit, uniuersos, inquit, Ulysses procos iusiurandi religione obstringito, ut, cum filia tua Helena de nostro cœtu quempiam sponsum, delegeris, illi à nobis adiumentum latum iri aduersus eos qui in sponsum, maritumque, ac matrimonium eiusmodi vim facere conentur. Quod ubi Tyndareus audiuit, procos ad Ulyssis consilium perficiendum uniuersos per eam iusiurandi religionem compellit, ac Menelaum quidem filie suae sponsum declarat, atque etiã ab Ætacio Ulyssi Penelopen in coniugium deposcit. Menelaus itaque ex Helena Hermionem genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dule Pieride ab Ætolia oriunda: Siue, ut Acusilaus ait è Teridaë Megapenthë: sed ex Nympha Gnosia, Eumelo auctore Xenodamum procreauit.

Ceterum è Lacæa natus Castor planè, rem militarem exercuit. Pollux autem casticum pugnandi genus sectatus est. Atque ambo ob fortitudinem Dioscuro quasi Iouis proles cognomento dicti sunt. Qui cum Leucippi filias in matrimonium habere cuperent, è Messene raptas uxores ambo sunt consecuti. Dein ex Polluce, ac Phœbe Mnesileus, at è Castore, & Ilaira Anogon nati sunt, Qui cum, socijs Æda, Lynceoque Aphareï filijs ab Arcadia boum prædam abegissent: Ida arbitrio diuidendam
permi-

permisere. Tum ille bouem in partes quattuor partitus. Qui prior, inquit, deuorarit, huic præda dimidium cessura est: posteriori, reliquum: quo dicto Idas anteuertens, priuatam prius, & fratris deinceps partem absumpsit: atque cum eo prædam omnem Messenem auertit. Quare Dioscuri conductis militum copijs contra Messenam, cum illam, tum etiam multam aliam prædam simul abducunt, sub quercu per insidias Idam, Lynceumq; interciperi conabantur: Verum Lynceus viso Castore Idæ fratri significauit, atque eum ille necauit. At Pollux ipsos insecutus Lynceum, telum iaculatus occidit. Inde Idam insequens lapide secundum caput ab eo percussus oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollucemque in cælum agit. Pollux vero immortalitatē renuit Castore mortuo. At Iupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris Tyndareus accersito Spartan Melæo regnum tradidit.

Ex Electra autem Atlantis filia, & Ioue Iasion, Dardanusq; gignuntur, è quibus Iasion Cererem deperiuit. Eiq; vim inferre volēs fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu mæstus Samothrace relicta in obiectam continentem tranauit, ubi Teucer Scamandri fluminis, Idæaq; nympha filius regnabat: ab eo, etiam, qui regionem illam incolebant, Teuceri vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem ad-

missus,

missus, Bateam eius filiam sibi in cōiugium duxit, ac Dardanum urbem condidit.

At postquam ex humanis Teucer excessit, vniuersam prouinciam Dardaniam appellauit: filios habuit duos Ilum, & Erichthonium, è quibus, flus nullis susceptis liberis extinctus est. Hinc Erichthonius regni heres, ducta q̄, Astyoche Simoentis filia Troëm creat. Hic deinde regnum adeptus regionē à seipso Troiam nuncupauit, & Callirhoëm Scamandri filiã sibi collocauit, ex qua Cleopatram filiam sustulit. Mares autem flum, & Assaracum, & Ganymedem. Hunc autem ob corporis formam raptum per Aquilam Iupiter Deorum pincernam in cælo constituit. Assaracus vero ex Hieromneme Simoëntis filia Capyn procreat. Huiusce, ac Themidis Ili filie Anchises filius fuit. Cùm quo Venus ipsius amore flagrans congressa Æneam genuit, ac Lyrum, qui sine liberis decessit.

Ilus cum in Phrygiam peruenisset, atque inibi ab rege propositum certamen nactus esset, palaestra vicit, dedit q̄, illi rex premij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Adhæc ex oraculi sententia discolorum bouem adiecit, monuit q̄, ut ubi ea procubuerit, urbem conderet. Hic bouem ipsam insequitur. Ea vero, simulat q̄, ad Ates, (quasi dicas Noxe) Phrygie, tumulum peruenit: humi procumbit: quo in loco flus urbem ab se conditam, flum non inauit. Postea Iouem precatur, ut signum sibi aliquod ostenderet, postridie vero, ubi illuxit, ab Ioue

Ioue demissum Palladium ante tabernaculum conspexit, id erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus, ita composuit, ut ambulare videretur, dextraq₃ elatā hastam, at laeva colū, fusi: m₃q₃ gerebat. Huiusmodi de Palladio narratur historia, aiūt natam Mineruam apud Tritonem, cui filia Pallas erat: educari cœpisse. Vtrasq₃ autem fuisse rei bellicæ studiosas, & in contentionem aliquando devenisse: Palladi iam iam vulnus illatura Minerva Jovem pauefactum Egidem opposuisse, eam vero territam respexisse: atque ita à Minerva vulneratam concidisse. At Mineruam eius de caussa summo dolore affectam, simulacrum illi simile confecisse, ac thoraci, pectoriq₃ eius, quàm pertimuerat Egidem, accommodasse, & apud Jovem, honoris ergò constituisse. Demceps autem Elethram, per anni pestilentissimi contagionem ad hoc confugisse, ac secum id Palladium in terra Iliacæ exposuisse. Num postea in huiusce memoriam templum ab se conditum summopere coluisse. Hac hætenus de Palladio. Ceterum Jlus Eurydicem Adrastræ filiam uxorem cepit, ex qua Laomedontem genuit, cui Strymo Scamandri filia nupta fuit. Sed, & quorundam testimonio, Placiam Atrei ab illo ductam fuisse legitur. Nec desunt, qui Leucippi filiam habuisse in matrimonio ferant. Hic mares quidem Tithonum, Lamponem, Clytum, Jcetæonem, & Podarcem, feminas autem Hesionem, Cillamque & Astyochem procreavit. At è

Calybe

Calybe nymp̄ha Bucolionem suscepit.

Porro Tithonũ, quòd cum arderet Aurora pra-reptum in Æthiopiam abducit: ſibiq; cum eo congressa Hemathionem, ac Memnonem gignit.

- Post, ubi Troia ab Hercule, de quo paulo ante diximus, capta fuit: Podarces cognomento Priamus regnum tenuit, ac primam coniugem Meropis filiam nomine Arisbam ſibi coniugavit, ex qua Æſacum filiũ creat: cui Sterope Cebriensis filia nupſit, quàm cum mortuam nimio luctu deſleret, in mergum avem mutatus eſt. Mox Priamus Arisba collocata in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam ſecundam uxorem Dymantis, ſive, ut alijs placet, Ciffci, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Meropes, filiam duxit. Naſcitur autem ex ea primus Hec̄tor: Deinde, cum ſecundũ propediem eſſet paritura filium, facem reape ardetem Hecuba parere, eumq; omnem urbem flium depaſcere, atque concremare, in ſomnis ſibi videbatur. ſd ubi Priamo viſum Hecuba recitavit, Æſacum filium, hic ſtatim arceſſi iubet ad ſe. Eum enim Merops auus maternus ſomnij coniectandi rationem edocuerat: re percepta Æſacus puerum exitium illaturum eſſe fore reſpondit. Proinde infantẽ exponi iubet. Hinc Priamus, ſimulac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, aſportandumq; in ſdam montem. Huic ſeruo, nomen Àgelao, aut Archelao, fuit, Infans ut ab eo expoſitus eſt, quinque dies ab urſa nutritus eſt. Hic puerum naetus incolumen tollit,

ſecum

secum illum attulit & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educavit. Qui cum iam grādiusculus euasisset, & plerisq̄, & corporis forma, & robore anteiret, & quod pradonū vim, incursumq̄, repelleret, & ouilibus custodiendis adiumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inuentos parenteis agnouit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Creusam, Laodicen, Polyxenam, & Cassandrā, quam, cum Apollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturum pollicetur. Hac autem ubi fuit edocta, sui corporis copiā Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit Deiphobum, Helenum, Pammonen, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorū, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex alijs coniugib. Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgithon, Philamon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Euagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doriclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Euander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirychus, Aegoneus, Lysithous, ac Polymedon. Filia vero, Medusa, Medesicasta, Lysimache, Aristodeme.

Verum Hector Andromachen Eetionis, & Alexander

xander Oenonem Cebrenis amnis filiã ducit. Hac à Rheã vaticinandi cognitionem edoãta Alexandro, ne ad Helenam nauigaret, prædixit. At ea minime persuadens, cum sibi vulnus illatum fuerit, ad eam venturum, dixit, Quod eam ipsi mederi posse, intelligebat, præterea neminem. Hic autem rapta post Helena è Sparte, Troiaq₃ bello impetita: sagittis Herculis à Philoctete sauciatus in Idam ad Oenonem remeavit. Tum illa iniuriarum memor, Paridem curare nolle affirmat: Alexander igitur, cum in Troiam referretur occubuit. Mox Oenone, quam detrectata medela pœnituerat, ad vulnus curandum pharmaca deferebat, siquidem Oenone mededi, canendiq₃ artẽ callebat. Qua, ubi eum iam obijisse reperit: sibi laqueo vitam finiuit.

Asopus vero amnis Oceani, & Tethyos filius. sed Acusilaus, Perus, & Neptuni esse filium scribit. sed, ut alij, Iouis, & Eurynomes aiunt. Hic ducta Metope, quam Ladonis fluij filiam fuisse tradunt: duos filios Isinenum, ac Pelagontem, & viginti feminas procreavit: Quarum vnã Aginã, cui Oenone fuit nomen, ab Ioue raptã Asopus querens, Corinthum abijt: ubi à Sisypho rapto rem fuisse Iouem cognoscit. Jupiter autem post insequentem Asopum fulminatum rursus ad sua fluentia remisit. Quamobrem, & in hoc vsque tempus ex huiusce fluentis carbones efferuntur, sed Aginam illatam, in insulam, que tunc Oenone vocabatur nunc ab ea dictam Aginam, Jupiter comprimit, ac si-

ac filium ex ea: *Æacum* gignit. In cuius gratiam, quandoquidem *Solus* in insula agebat, de formicis homines facit. Adhæc *Æacus* ad eundem *Chironis* filiam coniugem capit, ex qua sibi duo nati sunt filij *Peleus*, & *Telamon*. *Pherecydes* vero *Telamonem* amicum, non fratrem fuisse *Pelei* narrat, eumq; *Actæi* filium, & *Glauces* *Crethei* fuisse ait. Atqui & *Æacus* cum *Psamathe* *Nerei* filia, in fontem, quòd inscendi nollet, commutata coivit, & *Phocum* gignit. Sed & *Æacus* omnium pietatis servantissimus fuit, quamobrem, cum *Gracia* inuisitata frugum caritate premeretur, *Pelopis* causa, quòd ipse *Stymphalum* *Arcadium* regem bello infestans, *Arcadiam* subigere minimè posset: per simulatam amicitiam ipsum interfecit, ac eius viscera membratim confecta dispersit. Deorum interea responsis tum *Graciam* imminentibus malis ereptam iri, si illius ergò preces effuderit *Æacus*, renuntiatum est. Quo per *Æacum* factò, *Gracia* annonæ penuria liberatur. Quinetiam & apud inferos *Æacus* in summo esse honore perhibetur: & is *Plutonis* claves servare proditur. Quoniam vero *Phocus* in certaminib. præstare videbatur, fratres *Peleum*, ac *Telamonem* insidias illi comparasse, ferunt: atq; ubi sorte obuenit, ut cum eo *Telamon* pari in ludo decertaret, disco caput illi ferit, & occidit, ac sublatum *Peleo* adiutore quadam in silva occultavit. Demum vero cæde detecta, ambo ex *Aegina* ab *Æaco* solum vertere compelluntur.

APOLLODORI

Telamon Salaminem ad Cychre in Neptuno,
ac Salamine Afopi filia natum perimit. Is necato
serpente, in suis visceribus exerat, deuaftante
: ac nullis post se relictilijs moriens, regnum
Telamoni concessit. Is, deinde Peribœam Alcathei
Pelopis filiam sibi uxorem coniunxit. Et, Hercules,
ut illi mascula proles enasceretur, à Dijs, precibus
depoposcit: & post preces repente aquila apparuit,
& enatum puerum Aiacem nominarunt: Qui in bello
contra Ilium Herculem secutus, Hesione Laomedotis
filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreavit.

Ceterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris
filium exulatũ abijt, à quo postea expiatus Antigone
illius filiam in matrimonium capit: atque in tertiam
regni partem adscitus est, Mox Polydoram filiam
genuit, quàm Boro Perieris filio nuptui dedit.
Inde in Calydonij Aprivenationẽ cum Eurytione
simul egressus, ac missõ in aprũ telo Eurytione
ferit, eumq; fortuito ictu cecidit, rursus itaque
à Phthia solcum ex fuga ad Acastum sese recepit,
ab eoq; lustratur. Adhac cum Atalanta ludis in
Pelie regis honorem institutis palastrica pugna
decertavit: ubi Astydamea Acasti coniux Pelei
amore correpta, ad eum litteras de cõcubitu dedit:
quæ, quoniam id illi persuadere non potuit, ad eius
etiam uxorem misit, qui à Peleo, Steropem Acasti
filiam propediem ductam iri illi renuntiaret.
Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Peleus

leum insuper Acasto, quòd eam de stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haud quaquam ab se necandum esse censuit: at eum in Pelium montem venatum abducit. Inde coorta de venatione controuersia, Pelcus quidem captarum ab se ferarum desectas linguas intra peram reponebat. A. qui Acasti comites cas capientes leum velut nihil venatum irridere. Is autem quòd quot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dictitauit. Quem, cùm in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eiq; sublatum ensẽ in boum simo celauit, & abiuit. Is, deinde experrectus, interea dum ensẽ queritat, à Centauris comprehensus iam iam moriturus erat, verum hic à Chirone seruatur incolumis, eidemq; quasitum, ac repertum ensẽm condonauit. Pelcus vero, ut supra dictum est, Antigonem Eurytionis patre procreatã uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio flumini cognomento Boro Pericris filio uxorem collocauit, ex qua Menesthivus natus est. Sed & alteram duxit, Pelcus, nempe Thetin Nerei filiam, de cuius matrimonio Iupiter, & Neptunus contenderunt. At cùm Themis ex hac ortum filium patre futurum esse præstantiorem prædixisset: abstinuissent Iouem illius nuptias ferunt. Nec desunt, qui scribant ad eius complexum iam iam prodeunti Ioui Prometheum, dixisse, natum ex ea cælo dominaturum. Sunt etiam, qui memorẽt Thetin Iunonis mo-

nitu, per suam Iouis concubitū euitasse. Hinc iratum Iouem voluisse, ut ea mortalis viri coniugio locaretur. Chironis itaque consilio eam comprehendendi, ac detinendi rationem Peleus inijt: eam itaque, cum in varias se formas commutantem obseruasset, corripit, qua cum interim ignis, interim aque, modo etiam feræ vultum exeret, non eam prius, quam pristinam formam recepisse videt. Hanc demum in Pelio monte uxorem sibi accepit: atque inibi Diij conuiuio excepti suo quique mûnere matrimonium commendarunt. Nam Chiron hasta fraxinea Peleum, Neptunus equis Balio, & Xantho. Vulcanus ense, ac reliqui, alijs munerib. condonarunt. Hi vero Diij immortales fuere. Post ubi Thetis conceptum à Peleo partum edidit, eum immortalem factura clam Peleo per noctem in igne abscondit, & quidquid paterna in eo mortalitatis erat, excoquebat, per dies vero, ambrosia puerum inungebat. At Peleus per obseruationem palpitantem natum in igne conspicatus, inclamauit. Tum Thetis quo minus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum in manibus, puerum ad Chironem tulit, quem ille acceptum leonum viscerib. aprorumq; & visorum medullis enutriuit, eumq; cui Ligyron antea nomen fuit, quod in mammis labra minime adrouisset, Achillem nominari voluit, Post hæc Peleus Iasonis & Dioscurorum adiumento solcum expugnauit: Astydamiamq; Acasti coniugem occidit, ac distractis illius membris

bris per eam intra urbem traduxit exercitiū: Ubi demum nonum aetatis suae annū expleuit Achilles, Calcanthe Troiam sine ipso capi non posse, praedicante, Thetis, quòd filiū eo in bello militantem interiturum omnino prauidisset: muliebri ipsum veste contactum in Scyron insulam Lycomedi pro puella incorrupta, ac virgine perductum commendauit, ibiq; agens adoleſcētulus, Deidamiam regis filiam comprimit: ex qua Pyrrhū filium extulit, qui nouo postea nomine Neoptolemus est appellatus. Ceterū Vlyſſes, quādo ei apud Lycomedem esse Achillem, indicatum fuit, quesiū tuba vsus inuenit: Ad hunc itaq; modum Achilles ad bellum Troianum perductus est: Ad quod etiam Phoenix Amyntoris filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytis patris pellice, ut de stupro interpellata falsò insinuletum pater oculorū luce priuauit. Quam Peleus ad Chironem, ductum, ab eoq; curatum oculorum luce recuperata Dolopū regem constituit. Insuper Achilli Patroclus Meneti, ac Steneles Acasti, siue, ut alijs placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntem delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamantis filium imprudēter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contubernio acceptus Achillis amasius efficitur.

Porrò Cecrops Indiges, ac geminus, id est humano simul, & serpentino corpore praeditus in terra Attica primus regnauit, & qua prius Aēte diceba-

tur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque D^{us} fuisse decreto concessam aiunt urbiū occupandarum potestātē, sanē in quibus potissimum priuatos honores vnusquisq₃ adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente ad mediam arcem terra, fretum repente edidit: id loci Erectheidem vocant. Post hunc autem Minerua comparuit: qua lecto à se Cecrope occupationis suae iudicij teste, oleā è terra produxit, qua nostra etiam atate visitur in Pandrosio. Coorta deinde inter vtrunque contentione, ac lite de vrbe, Iupiter Mineruam, Neptunumq₃ inter se pacauit, ijsq₃, non, vt quidam memorant, Cecropem, Cranaumq₃, nec Erectheum, sed duodecim Deos huiusce controuersiae iudices dedit, quorum sententia vrbs Athenæ Mineruæ adiudicata fuit, quando primum ab ea oleam Cecropis testimonio productam fuisse perceperunt: Minerua itaque de seipsa Athenis nomen imposuit, at Neptunus mirum in modum iratus Thriasium campum pessimè afflixit: atque Atticam vniuersam pelago inundauit. Adhac Cecrops Agraulon Aethiæ filiam in coniugium ducit, ex eaq₃ marem quidem suscepit, Erysichthonem, qui sine maribus liberis è vita decessit, filias vero, Agraulon, Hersen & Pandrosom. At ex Agraulo, ac Marte gignitur Alcippe. Huic vim inferre Alirrhothius Neptuni, & Eurytes Nymphæ filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrē Neptunus Martē in Ariopago

pago cadis reum agit : Is duodecim Deorum sententia indicatus absoluitur.

At Cephalus Herfes, & Mercurij filius fuit quem, cum Aurora supra modum amaret, correptum secum asportavit in Syriam, ibiq; illius concubitu grvida fit, & Tithonū peperit, cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Huius autem fuit Astynous, ex quo, Sandocus : qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderim urbem condidit : ductaq; in matrimonium Thanace Megessari filia Cinyram Assyriorum regem procreavit. Hic Cinyras cum in Cyprum se cōtulisset, cum populo, Paphum condidit, Ductaq; inibi vxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filia Oxyporum, & Adonin genuit : Necnon filias Orsedicen, Laogoremq;, & Brasianz ex eadem suscepit. Hæ vero ob Veneris iram alienigenis permistæ viris vitam in Ægypto cum morte commutarunt. Adonis autem puer adhuc, Dianæ iracundia, in venatione ab apro percussus interijt. Hunc Hesiodus Phœnicis & Alphefibœæ filium fuisse ait, Paryasis verò de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natum refert. Hæc Myrrha per iram Veneris, quod eam nihili faceret, patris amore corripitur : atq; vsa nutricis opera, cum inscio patre noctes duodecim concubuit. Is, ubi rem sensit, stricto in filiam ense impetum fecit, qua, cum iam comprehenderetur. Deos rogat, ut nusquã appareat. Tum Dij illam miserati in arborem sui nominis commu-

tarunt: ac decimo post mense rescissa arbore, Adonin ex ea filium ortum fuisse ferunt. Quem Venus formæ ergò infantem adhuc clam deis in arca occultatum, ante Proserpinam constituit, quem simul ac illa conspexit, se redditurum negavit. Delato ad Jovem iudicio, tres in partes annum partitus est, ut unam apud se ipsum, alteram cum Proserpina, tertiam demum cum Venere Adonis permaneret, imperavit. Adonis autem, quæ pars sibi ab Jove distributa fuerat, eam ipsi Venere attribuit. Nec longo post tempore inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluivum fuisse narratur, ducta à Lacedamone PEDIADÈ Menetis filia, Cranaem genuit, & Cranachmè, & Atthidem, quæ cum, virginitate necdum expugnata obisset, Cranaus ab ea terram Atthidem vocitavit.

Vbi, post Cranaum expulsum regnavit Amphityon. Hunc nonnulli Deucalionis, alij vero indigenæ hominis filium fuisse dicunt. Qui, cum duodecim annos regnum tenuisset, ab Erichthonio pelitur, hunc Hephaestes, ex Cranaë Atthidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani, & Palladis esse velint, hunc in modum. Minerva olim arma sibi constari volens ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictum à Venere Minerva constupranda Cupido desiderium incessit: eamq; attrectare aggreditur. Hac fugit: ille fugientem insequitur, utq; proximè

ximè eam venit, in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deam inire conabatur. Ea vero, ut pudica erat, & virgo, virum non admittebat. Volcanus demum tentigine ruptus in virginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea vero ex demisso in humum semine gignitur, Erichthonius. Hunc clam dijs alijs, dum immortalis facere studet, educavit: positumq; in cista Pandrosi Cecropis filie commendavit: interdicitq; ne cistam retegeret: At Pandrosi sorores, quòd curiose admodum forent, cistam aperiunt, aduolutumq; puero draconem spectant. Nec desunt, qui ab eodem dracone fuisse interemptas, astipulentur, Aliorum vero testimonio Palladis ira, furore percitæ, de summa sese arce precipites eiecerunt. Interea vero Erichthonius in templo à Minerva ipsa enutritus pulso Amphictyone Athenarum regno potitus est, ac Minerue signum in arce constituit: necnon Panathæorum celebritatem instituit. Pasitheamque Naidem nympham uxorem accepit, ex qua sibi Pandion natus est.

Denique Erichthonio vita functo, ac in primo Palladis Fano sepulto, Pandion regnū adipiscitur: quo regnante Ceres, Dionysiuq; in Atticam venire: Atqui Cercrem Eleusine Celeus suscepit. Dionysius vero ab Isario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoq; vini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei beneficia mortali-
bus

bus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum: atque animi causa sese largius meri poculis inuitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icario necem fustibus intulerunt. Erigona vero filia patrem vestiganti herilis canis, cui Mara nomen fuit, Icarium consecretari solita, cadaver, ubi nam delitesceret, indicavit. Tum filia patrem deflens se ipsam ex arbore suspendio necavit. Pandion interea ducta uxore Zeuxippe matris sua sorore, filias Procne, ac Philomelam, & geminos Erechtheum, Butemq³ suscepit. Dein conflato in Labdacum bello de terra finibus in belli societatem Tereum Martis filium de Thracia conuocauit eoq³ bello per eius auxilia praeclarissimè gesto: Procne filiam suam Tereo nuptui collocavit. Hic suscepto ex ea Itye filio, Philomelam amore succensus vitiat. Eamque, simulato Procnes obitu, ruri celat, & huiusce loco Philomelam ductam comprimit. Inde huic linguam desecuit, ea vero per litteras in peplo contextas, suas ipsius Procne sorori, miseras significauit. Haec, post quaesitam germanam, Ityem puerum trucidatum, elixatumq³ Tereo, in scio epulandum apposuit, ac repente cum sorore profugit, Tereus cognito facinore abrepta securi fugientes insequitur. Haec vero, cum iam Dauliã Phocidis urbem peruenissent, circumseptae Deos rogant in auem mutari. Tunc Procne fit luscinia, Philomela vero in hirundinem transformatur. Adhaec Tereus in vupam commutatur.

Inde

Inde Pandion ubi fato cōcessit, filij diuisis inter se patrijs facultatibus, Erichtheus regnum accepit. Sacerdotio autem Mineruæ, Neptuniq̄, Butes Erichthonij filius honestatur. At Erichtheus Praxitheam Phrasimi, & Diogeneæ Cephisō nata filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit mares, Cecropem, Pandorum, & Metionem, feminas vero Procrin, Creusam, Chthoniam, Orithyiam, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in coniugio habuit. Atqui Xuthus Creusam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hac sumpta corona aurea Pteleonti subigitur, & à Cephalo deprehensa, ad Minoëm confugit. Hic eius etiam amore correptus est, eiusq̄ concubitum impetrat. At, si mulier hæc cum Minoë concubuisset, nulla potuisset ratione seruari. Nam Pasiphaë, quòd cum multis mulieribus Minoëm rem habere non ignorabat, eum veneficijs infecit, ut quoties secum alia cubaret, in illius artus vipera irruerent immanes, eumq̄ in modū pellices Pasiphaë disperdebat. Cephalus igitur, perniciosissimum habebat canem, cui Lalapi nomen fuit, & quem nulla fera poterat euitare. Iaculum adhuc, cuius ictus neminem unquam fefellit. Inter hæc Procris conspiciata virum, Circaam sumens radicem, nequid sibi obesset, concumbit. At verita rursus Minois coniugem, Athenas proficiscitur, & in Cephalo gratiam rediit: & cum eo ad venandum concedit, quippe quæ venandi studio mirificè oblectabatur. Hæc occultè virum

insecuta

insecuta inter fruteta latitabat, cuiusq; motu permoveri virgulta maritus sentiens iaculum inevitabile misit, coq; percussam uxorem Procrin interfecit. Quocirca Cephalus ab Arcopagi Iudicibus exilio sempiterno damnatur.

Interea vero Oribhyiã Illissum amnem traicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, & Chionem, mares autem Zetem, & Calain aligeros peperit. Qui cum Jasonem in Colchos nauigantes, & Harpyias insectantes moriuntur siue ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

Cleopatram Phineus coniugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus, & Pandion, his ætius filijs, ex Cleopatra Ideam deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociavit. Ea vero, priuignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falso apud patrem insinulat, huic ille credulus, ambos oculis priuat, interea Argonauta cum Borea filijs illuc appulsi in Phineum animaduertunt.

Chione autem Neptuno admiscetur. Quæ cum, clam patre Emolpum, peperisset, ne detegeretur, in mare deiecit infantulum. Hunc statim Neptunus exceptum, in Æthyopiam transfert, & Benthescyme filia sua alendum commendat, & Amphitrite. Qui, cum ætatis integra fuit, intus Benthescymes coniux, huic alteram filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque suæ sorori vim inferre aggreditur. Quamobrem exilio multatus

sum Ismaro filio, ad Tegyrium Thraciae regem con-
fugit. Qui filiam, ipsius filio, coniugavit. Deinde
vero insidias Tegyrio quoque comparasse detectus,
ad Eleusinos aufugit, eorumque amicitiam sibi
conciliavit. Rursus autem, Ismaro filio defuncto,
à Tegyrio reuocatus in Thraciam redit, ac soluta
inter eos discordia regnum accepit. Mox confla-
to inter Athenienses, & Eleusinos bello, ascitus
ab Eleusinijs, magno cum Thracum exercitu opem
laturus aduenit. At Erechtheo de Atheniensium
victoria scitanti: Deus rem bellicam praclare ge-
sturum cecinit, si filiarum unam iugularit. Qui
cum natu minimam immolasset, & relique tum
omnes sese iugularunt. Siquidem, ut quidam te-
stati sunt, de se vicissim occidendis, conspirarant.
Commessa vero post immolationem pugna Erech-
theus Eumolpum obtruncavit.

Inde vero ubi Neptunus cū ipsius domo Erech-
theum dissoluit, Cecrops Erechthei filiorum maxi-
mus regnum administravit, & is ducta in coniugiū
Meziadusa Eupalami filia Pandionem filium su-
stulit. Hic unā cum Cecrope patre regnans à Me-
tionis liberis per seditionem eiectus fuit. Hinc Me-
gara ad Pylam profectus eius filiam Peliam iam-
dudum nubilem uxorem cepit, à qua deinde urbis
regno praeficitur. Nam, cū Pylas Biātem patruū
occidisset, Pandioni genero regnum tradit, ipse ve-
ro traducto in Peloponnesum populo Pylū urbem
condit. Interea Pandioni Megarā regnanti, na-
ti sunt

ti sunt filij *Ægeus, Pallas, Nisus, & Lycus*. Nonnulli autem *Ægeum Scyrii filium esse aiunt, sed sibi Pandione suppositivum fecisse.*

Demum post *Pandionis obitum, eius filij perducto in Athenas exercitv Metionidas ciecerunt, ac regnum in partes quattuor distribuerūt, sed penes Ægeum summa imperij fuit. Hic primam uxorem Metan Opletis filiam: alteram vero Chalciopem Rhexenore natam duxit. At, ubi nulla se prole augeri videt, fratrum metu ad Pythiam adit, deq³ filiorum progenie responsum dari sibi postulavit, cui deus ita vaticinatus est. Mac³te noua virtute, pedem, qui prononinet utri.*

Ne prius exoluas, quàm scādas Palladis arcem. At ipse ambigens quid hoc sibi vellet oraculum, Athenas iterum accedit, ac per Trœzenem iter faciens à Pitheo Pelopis filio hospitio recipitur, qui, quoniam oraculum intellexerat, Ægeo vino madenti filiam Aethram comprimendam summisit. Hanc etiam nocte eadem Neptuno coniunxit: Ægeus interea Aethra precepit, ut, si ex ea masculus, nasceretur, educaret: néne, cuius ille filius esset, indicaret: ensē, & calceos sub saxo abditos reliquit, hac locutus cum per atatē puer saxum subuoluere queat, ea tolleret, eumq³ clam cum hisce omnibus ad se rebus emitteret. Ipse interim Athenas contendit, nec non Panathenæorum certamen aggreditur, celebrare, in quibus Minois filius Androgeus omnibus victoria præstitit. Hunc Iupiter
in Ma-

in Marathonium taurum misit, à quo fuit interfectus. Non desunt, qui illum Athenas ad Laij certamen euntem, ab athletis ob invidiam dolo necatum fuisse prodant. Minos, audita filij morte, quo tempore in Paro Gratijs sacra faciebat, sublatam è capite coronam, abiecit, ac tibiam abstinuit, & sacrificium nihilo tamen secius absoluit. Hinc & in hodieenam usque tempestatem sine tibijs, & coronis in Paro Gratijs immolant. Nec longo post tempore in mari prepotens comparata classe Athenas oppugnauit.

Megara item Niso Pandionis filio regnante subuertit. Ad hæc Megareum Hippomenis filium qui ex Onchesto Niso opitulaturus aduenerat, interemit: & is demum per filia proditionem occubuit. Nam cum Scylla filia Minois amore flagraret patri purpureum crinem quo inuictus esse ferebatur è medio capitis vertice pracidit, eoq; facto statim ille interijt. Minos itaque Megaris potitus, virginem vincitam pedibus è puppe in mare deiectam summersit. Enimvero, cum id bellum diuturnius fore videretur, quando Athenas capere minime posset, Iouem, ut Athenienses commissi criminis poenas luerent, obsecrat. Hinc, cum pestis, ac fames simul orbem inuasisset, primum quidem ex veteri oraculo, Athenienses Hyacinthi filias Anthidem, Ageidem, Enthenidem, & Lyteam Gerasti ad Cyclopiis tumulum iugularunt, sed harum pater Hyacinthus Lacedamone Athenas

APOLLODORI.

commigravit, & cum nihil inde sibi emolumentum futurum viderent oraculum de belli exitu consuluerunt. His numen, quas ipse vellet, Minoi pœnas daturus repunciauit. Igitur Athenienses missis ad Minoem legatis, iniunxerunt ut ab eis, quas pœnas vellet peterent, tum Minos ijs ut quatuordecim corpora, septem scilicet puerorum, ac totidē & etate pariu, puellaru, sine armis Minotauo deuorandos mitterent, imperauit. Istaurus labyrintho conclusus coërcebatur, unde ingressus quispiam haud facile exire poterat, quod multiplici uiarum ambage non agnitū exitum excluderat: Hunc Dedalus filius Eupalami, qui Metionis, & Alcippe filius fuit, exadificauit. Hic item architectus omnium præstantissimus & primus operum admiratione dignorum fuit inuentor.

Hic etiam Athenis post necatum Perdiciis sororis filium Talaum eius discipulum, aufugit, quem, veritus ne ipsum ingenij præcellentia superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus lignū tenue secuit, deinde ubi puerum necasse deprehensum fuit, reus in Martis villa peractus ad Minoem cōfugit. Atque inibi Pasiphæe cum Minois taurum arderet, lignea vacca affabre compacta conclusit: ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses virgines septem, ac totidem pueros etate pares Minotauo vorandos mittebant: donec Theseus ex Athra, Aegeoq, natus iam grandis factus,

factus, petra summotâ calceos, atq; ensẽm aufert,
 & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam iam
 viam à maleficis viris undecunque pacavit. Pri-
 mum quidem Periphetem Volcani, & Antichie fi-
 lium, qui quod clauam gestaret, Corynetâ diceba-
 tur, ad Epidaurum occidit, qui cum imbecillis pe-
 dibus esset, ferrea claua munitus, viatores interfi-
 ciebat: quam ex illo præreptam Theseus ipse ferre
 consuevit. Hic Sinem postea Polypemonis filium,
 & Sylea Corinthi filie occidit. Huic Pnyocam-
 pte, à curuandis pinis nomen fuit. Nam cum Co-
 rinthiorum Isthmum insedisset, viatores ad pinos
 flectendas inuitos compellebat, qui quòd eas viriũ
 imbecillitate flectere uequirent, arborum in se re-
 dcuntium impetu sublati penitus interibant.

Hunc in modum Theseus Sinem cru-
 ciatum è medio su-
 stulit.

L 2

INDEX

INDEX QUAMLOCV-

PLETISSIMVS, EORVM, QVAE IN

APPOLODORO CONTINENTVR,

*cuius numerus primus folium, secundus
paginam, indicat.*

A.

A Bas. 19. 2. & 30. 1.	Acteus. 74. 1. & 77. 1.
Abdera. 40. 2. & 42. 2.	Acte. 76. 1.
Abderus. 40. 2.	Acton. 12. 2.
Abfyrtides insulae. 24. 1.	Actor. 14. 2. & 17. 1. & 19.
Abfyrtus. 24. 1.	2. & 46. 2. & 74. 2
Acarnan. 65. 1.	Adiante. 29. 2.
Acarnaniae ciuitas. 65. 1.	Admete. 41. 1.
Acastus. 18. 1. & 20. 2. & 74.	Admeti boues gemelliparae
2. & 75. 2.	69. 1.
Achaeus. 12. 1.	Admetus. 14. 2. & 19. 2. &
Acheloi fons. 64. 2.	45. 1. & 69. 1. & 70. 1.
Achelous. 7. 2. & 14. 1.	Adonis. 77. 1.
& 14. 2. & 48. 1.	Adrastea. 52. 1.
Acheron. 9. 2.	Adrastus. 19. 2. & 63. 2. & 72. 2
Achilles & vnde sic dictus.	Adyte. 29. 2.
75. 2.	Aeaci pietas. 74. 1.
Achilles ad Troiam. 76. 2.	Aeacus. 14. 1. & 74. 1.
Achillis prius nomen Ligy-	Aeacus apud inferos. 74. 1.
ron. 75. 2.	Aeeta. 16. 2.
Achiui. 12. 1.	Aectes. 16. 2.
Acontes. 65. 2.	Aegaeon. 65. 1.
Acrisij mors. 33. 2.	Aegeoneus. 73. 1.
Acrisius 30. 1. & 31. 1. & 68. 2.	Aegeus. 14. 2. & 50. 1. & 89. 2
Acrisius subterraneanum do-	Aegialea. 10. 1. & 19. 2. &
rum struit. 31. 2.	39. 1.
Actra. 6. 2. & 29. 1.	Aegialeus. 19. 2. & 26. 2. &
Actraon. 56. 2.	63. 2.
Acteonis canes, & eorum	Aegimius. 46. 2. & 50. 2.
nomina. 56. 2.	Aegina. 17. 1. & 73. 2.
	Aegina

INDEX.

Aegina infula.	73. 2.	Agelastus lapis.	9. 1.
Aegios.	29. 1.	Agelaus,	50. 1. & 52. 1.
Aegipan.	11. 1.	Agenor.	13. 2. & 22. 1. &
Aegle.	43. 1.	27. 1. & 28. 1. &	52. 2. &
Aegleis.	80. 1.	57. 1.	
Aegyti filij.	28. 1.	Agenoris genus.	52. 2.
Aegypti filiorū cædes.	29. 1.	Aglaia.	47. 1. & 49. 2.
Aegyptus regio.	52. 1. & 43.	Agraulos.	76. 2.
2. & 75. 1.		Agrius.	13. 2. & 38. 2.
Aegyptus.	28. 1. & 29. 2.	Agrius gigas.	10. 2.
Aëllo.	6. 2.	Ajax.	70. 1.
Aëllopus.	22. 2.	Ajax & vnde.	76. 2.
Aemon.	60. 1. & 66. 1.	Alastor.	18. 1.
Aeneas.	71. 2.	Alcæus.	34. 1. & 41. 1.
Aenetus.	17. 1.	Alcathous.	13. 2. & 32. 2.
Aenus.	41. 2.	& 74. 2.	
Acolenses.	12. 2.	Alcestis.	18. 1. & 45. 1.
Aeolia.	13. 2.	Alcestis reditus in vitā.	20. 1.
Aeolus.	12. 1. & 13. 1.	Alcestis Admeto nubit	19. 2.
Aerope.	54. 1.	Alcides.	37. 1.
Aeschraïs.	49. 2.	Alcidice.	17. 2.
Aesculapius.	60. 2. & 70. 1.	Alcimenes.	31. 1.
Aeson.	18. 2. & 20. 1.	Alcinoë.	34. 1.
Aesonis mors.	25. 2.	Alcippe.	81. 2.
Aethlius.	12. 1. & 13. 1.	Alcinus.	69. 2.
Aethra.	70. 1. & 78. 2. &	Alcinous.	24. 2.
79. 1.		Alcis.	29. 1.
Aetna.	11. 2.	Alcmeon.	63. 2. & 65. 1.
Aetolus.	13. 1. & 61. 1.	Alcmæonis furor.	64. 2.
Agamemnon.	54. 2.	Alcmena.	34. 1. & 37. 1. &
Agapenor.	64. 1. & 70. 1.	53. 1.	
Agaptolemus.	29. 1.	Alcmenon.	29. 1.
Agasthenes.	70. 1.	Alcon.	69. 2.
Agathon.	73. 1.	Alcyone.	67. 2.
Agæus.	6. 2. & 29. 1. & 57.	Alebion.	42. 2.
1. & 57. 2.		Alecto.	5. 2.

I N D E X.

A'gor.	21.1. & 60.2.	Amphilochus.	63.2. & 65.
Aletes.	69.2.	1. & 70.1.	
Aleus.	20.2. & 47.2. & 50.1.	Amphimachus.	34.1.
66.2.		Amphion.	18.1. & 58.2. &
Alexander.	50.1.	59.1.	
Alexiars.	49.2.	Amphithea.	19.2. & 19.2.
Alipherus.	65.2.	Amphitrite.	6.1. & 6.2.
Alirrhothius.	77.1.	& 9.1. & 79.2.	
Almenus.	21.1.	Amphitryo contra Thele-	
Alocus.	12.2.	boas.	34.2.
Aloidæ.	12.2.	Amphitryo Thebas petit.	
Aloidarum contra Iouem		34.2.	
bellum.	ibid.	Amphitryo ex Peloponne-	
Alopius.	49.2.	so eijcitur.	ibidem.
Alphesibœa.	77.1.	Amphitryo.	14.2. & 34.1.
Alpheus.	39.2.	Amphitryonis cædes.	32.2.
Althæa.	15.2. & 14.1.	Amphoterus.	65.1.
Althæa, & Cleopatra me-		Amycla.	59.1.
tamorphosis.	15.1.	Amyclæ.	45.2.
Althemenes.	54.1.	Amyclas.	17.1.
Amalthea.	5.2.	Amyclas.	66.1.
Amaltheæ cornu.	48.1.	Amycus.	21.2. & 41.1.
Amarynceus.	15.1.	Amynone.	28.2. &
Amarynthus.	56.2.	29.1. & 38.2.	
Amazones.	47.1. & 40.2.	Amyntor.	49.1. & 80.2.
Amestrius.	49.2.	Amyntor.	49.1.
Amisodorus.	31.1.	Amythaon.	15.2. & 18.2.
Amphianax.	30.1.	& 30.2.	
Amphiaraus.	14.2. & 20.2.	Anactor.	34.1.
& 19.2. & 60.2. & 36.1.		Anaphe.	24.2.
& 61.1. & 70.1.		Anaurus fluuius	20.1.
Amphictyon.	12.1.	Anaxibia.	18.1.
Amphidamas.	43.2. & 66.2.	Anaxo.	34.1.
Amphidicus.	62.2.	Ancaus.	14.2. & 20.2. & 23
Amphilochicum Argos.		1. & 66.2. & 70.1.	
65.1.		Anchinoc.	28.1.
		Anchises.	

I N D E X.

Anchises.	71.2.	Apemofyne.	54.1.
Anchius.	38.2.	Aper erymanthius.	38.2.
Ancyor.	65.2.	Aphareus. 13. 2. & 17. 1. &	
Andramon.	51.2. & 14. 1.	68.2. & 69. 1.	
Androgeos.	41. 1. & 53. 2.	Apheræ.	21. 2.
Andromache.	73. 1.	Aphidas.	66. 1.
Andromeda exposita Ceto		Apia.	26. 1.
marino.	32. 2.	Apis. 13. 1. & 26. 1. & 27. 1.	
Anexibia.	29. 1.	Apollo.	8. 1.
Anicetus.	49. 2.	Apollo à Mercurio lyram,	
Anni in treis partes diuifio.		ac fistulam capit.	68. 1.
77. 2.		Apollo , pugnat contra Gi-	
Annus tempore Cadmi an-		gantes.	10. 1.
norum octo.	55. 2.	Apollo Aeglaus.	24. 2.
Anogon.	70. 2.	Apollinis feruitus.	19. 2.
Antæus.	43. 1.	Apollinis , & Mercurij ob	
Antea.	30. 1. & 31. 1.	abactes boues contentio.	
Anthea.	49. 2.	67. 1.	
Anthemus.	42. 1.	Apollinis, & Neptuni ira in	
Antheis.	80. 1.	Troiam.	41. 2.
Anthelea.	29. 1.	Apri Calydonij uenatio, ac	
Anthippe.	49. 2.	Venatorum nomina.	14. 2.
Antiades.	ibidem.	Arabia.	29. 1.
Antidus.	ibidem.	Arbas.	42. 1.
Antigone.	60. 1. & 63. 1.	Arbelus.	29. 2.
& 74. 2.		Arcas.	66. 1.
Antileon.	49. 2.	Arceſius.	20. 2.
Antilochus.	18. 1. & 70. 1.	Archebates.	65. 2.
Antimache.	66. 2.	Archedicus.	49. 2.
Antimachus.	50. 1.	Archelaus.	29. 1. & 34. 1.
Antinoë.	25. 2.	Archemachus.	49. 2. & 73. 1.
Antioche.	15. 2.	Archemorus.	19. 2.
Antiochus.	34. 1.	Architeles.	47. 1.
Antiope.	49. 2. & 58. 1. &	Area.	53. 1.
67. 2.		Arene.	68. 2.
Antiphus.	12. 2. & 73. 1.	Arestor.	27. 2.
Apemofy-			

I N D E X.

Arete.	24.2.	Ascalaphus. 9.2. & 20.2. &
Arethusa.	43.1.	70.1.
Aretus.	18.1.	Ascalaphi lapis. 44.2.
Arge.	6.2.	Ascalaphus in Bubonem.
Argele.	49.2.	45.1.
Argæus.	49.1.	Ascanius. 73.1.
Argia. 19.2. & 51.1. & 60.2.		Asia. 6.1. & 6.2.
Argi mors.	27.2.	Asopi carbones. 73.2.
Argiope.	7.1.	Asopides. 49.2.
Argius.	29.1.	Asopus. 17.1. & 73.2. &
Argiuarum mulierum furor		74.2.
57.2. & 19.2.		Aslaracus. 71.2.
Argo.	20.2.	Astacus. 62.2.
Argonautæ, & eorum no-		Asteria. 6.1. & 6.1. & 8.1. &
mina.	20.2.	29.1.
Argonautæ ad Circæ.	24.1.	Asteria ciuitas. 8.1.
Argos.	27.1.	Asterion. 53.1.
Argus canis.	57.1.	Asterius. 18.1. & 21.1. & 53.
Argus. 16.2. & 20.2. & 20.		2. & 54.1.
1. & 26.2. & 27.1.		Asteropea. 17.1. & 37.2.
Argorum aquarum penuria		Astra. 6.1.
28.2.		Astræus. ibid.
Argo nauis Neptuno dedi-		Astyanax. 49.2.
catur.	25.2.	Astycratea. 58.2.
Argus nauis verba.	24.1.	Astydamia. 50.1. & 75.2.
Argyphia.	28.2.	Astybiæ. 49.2.
Ariadne.	53.2.	Astygonus. 73.1.
Arion equus.	63.1.	Astyoche. 58.2. & 48.1. &
Arystæus.	56.1. & 56.2.	50.1. & 71.2.
Aristodeme.	73.2.	Astynous. 77.1.
Aristodemus.	51.1.	Astypalæa. 46.2.
Aristomachus. 19.2. & 61.1.		Atabyrium. 54.1.
& 50.2.		Atalanta. 14.2. & 20.2. &
Arnæus.	36.1.	66.2. & 74.2.
Arfinoc. 63.1. & 64.1. &		Atalâtæ, & Pelei lucta. 67.1.
64.2.		Atalâtæ & Melanionis cur-
		sus.

I N D E X.

sus.	ibid.	Aurora	6.1.& 6.2.& 8.2.
Atalantę, & Melanionistrāf		& 17.1.	
formatio.	67.1.	Automate.	29.1.
Athamantia.	17.1.	Automedusa.	32.2.
Atas.	73.1.	Autonoe. 6.2. & 29.1. & 50.	
Ate Phrygię tumulus.	71.2.	1. & 56.1.	
Athamas.	56.1. & 16.1.	Autefion.	51.1.
& 16.2.		Autolicus. 35.2. & 20.2.	
Athenę à Castore, & Pollu-		& 45.1.	
ce capiuntur.	73.1.	Axion.	64.2.
Athenę.	76.2.	B.	
Athenienses Thebas capiūt.		Bacchę in vincula conijciū-	
64.1.		tur.	57.1.
Atheniensium pro Andro-		Bacchi columnę.	57.1.
gei morte supplicia. 81.2.		Bacchi, & Cereris in Atticā	
Atheniensium pueri septem		aduentus.	78.2.
& totidem puellę, ad Mi-		Bacchi furor.	57.1.
notaurum in Cretā quot-		Bacchi mysteriorum inuen-	
annis mittuntur. 81.2.		tor.	7.1.
Atlantea.	29.1.	Bacchi ortus.	56.2.
Atlas mons.	43.1.	Bacchus ad Indos.	57.1.
Atlas. 6.1. & 44.1. & 68.1. &		Bacchus in hędum.	56.2.
76.1.		Balius.	75.2.
Atticę primus Rex.	76.2.	Banus.	56.2.
Atreus.	34.2. & 70.1. &	Batea.	69.2. & 71.2.
79.1.		Baton.	63.1.
Atromus.	49.2.	Bebryces.	21.2.
Atropos.	6.2.	Bellerophontes ad chimę-	
Attis regio vnde.	77.2.	ram.	31.1.
Atymnius.	53.1.	Bellerophontes.	17.1.
Auge. 47.2. & 50. & 66.2.		Bellerophontis certamina.	
Augeę boues.	39.2.	31.1.	
Augeas. 20.2. & 39.2. &		Bellerophontis historia. ibi-	
40.2. & 43.1.		Belus.	28.1. & 52.2.
Aureum vellus. 16.2. &		Benthesicyme.	79.2.
20.2.		Bia.	6.2.
		L 5	Bias.

I N D E X.

Bias. 18. 1. & 18. 2. & 30. 2.	55. 1.		
& 73. 1. & 80. 1.		Cadmus.	52. 2. & 53. 1.
Bistonps.	40. 2.	Carneus.	10. 2.
Bithynis.	21. 2.	Calais.	20. 2. & 22. 1. &
Boreas.	20. 2. & 79. 1. &	79. 2.	
79. 2.		Calchas.	76. 1.
Bores.	57. 1.	Caliandes.	29. 1.
Borus.	74. 2. & 75. 1.	Callias.	52. 1.
Bosporus.	27. 2.	Callichorus puteus.	6. 1.
Brestia.	77. 1.	Callidice.	92. 2.
Briareus.	5. 1.	Calliope.	7. 1.
Bromius.	29. 1.	Calirrhoë.	42. 2. & 64. 2.
Brontes.	5. 1.	& 64. 1. & 71. 2.	
Bryce.	29. 1.	Callisto.	66. 1.
Bucolion.	72. 2. & 65. 2.	Callistus transformatio.	
Bucolus.	50. 1. & 69. 2.	66. 1.	
Buleus.	50. 1.	Calybe.	72. 2.
Busyris.	28. 2. & 43. 2.	Calyce.	12. 2. & 13. 1. &
Butes.	20. 2. & 24. 2. &	29. 1.	
78. 2. & 79. 1.		Calydon.	13. 1. & 13. 2.
Byblij.	27. 2.	Calypso.	6. 2.
C.		Campe.	5. 2.
Cadmi filia.	56. 1.	Canache.	12. 2.
Cadmi vxor.	55. 2.	Cancer hydræ auxilians.	38.
Cadmia.	55. 1. & 55. 2.	1.	
Cadmus, & Harmonia in		Canethus.	65. 2.
dracones.	58. 1.	Capaneus.	61. 1. & 62. 2.
Cadmus annum Marti fer-		& 63. 2. & 69. 1.	
nit.	55. 2.	Capys.	71. 2.
Cadmus ad Enchelienses.		Carnes assandi inuētio.	8. 1.
57. 2.		Carteron.	65. 2.
Cadmus draconis dentes se-		Casius mons.	10. 2.
rit.	55. 2.	Cassandra.	73. 1.
Cadmus Illyricorum re-		Cassiopea.	53. 1.
gnum assecutus.	58. 1.	Cassiopeæ cum Nereidibus	
Cadmus delphos accedit.		contentio.	32. 2.
		Castor	

I N D E X.

Castor. 20.2. & 14.2. & 35.	Cerua cornuta.	38.1.	
2. & 69.2. & 70.2.	Ceteus.	66.1.	
Castoris, & Pollucis immor-	Ceto.	6.2. &	
talitas.	32.1.		
Castoris, & Pollucis uxores.	Ceuthonymus.	44.2.	
68.2. & 70.2.	Ceyx.	12.2. & 48.1.	
Caucasus.	43.2.	Charus.	29.1.
Caucasus mons.	11.2.	Chalbes Ceryx.	43.2.
Caucon	65.2.	Chalciope.	16.2.
Cebren.	73.2.	Chalciope.	80.2.
Cebriones.	73.1.	Chalcodon.	29.1. & 46.2.
Cecropia.	76.2.	& 70.1.	
Cecropis corpus.	76.1.	Chariclo.	6.1.
Cecrops.	79.1. & 80.1.	Cherimachus.	34.1.
& 76.1.		Chersidamas.	34.1. & 73.1.
Celæneus.	34.1.	Chersonesus.	16.2.
Celæno.	29.2. & 67.2.	Chimæra.	17.1. & 31.1.
Celenderis.	77.1.	Chione.	79.2.
Celeus.	9.1. & 78.1.	Chiron.	38.2. & 44.1. &
Celeustanor.	49.2.	69.1. & 6.1. & 56.2. &	
Celeutor.	15.2.	75.2. & 76.1.	
Cenzum.	49.1.	Chiron ab Hercule vulne-	
Centimani.	5.1. & 6.1.	ratus moritur.	39.1.
Cephalicanis.	35.1. & iacu-	Chironis antrum.	56.2.
lum.	79.1.	Chloris.	59.1. & 18.1.
Cephalus.	17.1. & 35.1.	Chromius.	34.1. & 73.1.
& 77.1. & 79.1.	Chriteus.	12.2.	
Cepheus.	14.2. & 20.2.	Chrysaon.	42.1.
& 28.1. & 47.1. & 66.	Chryse.	32.2. & 58.1.	
2.	Chryseis.	41.1. & 49.2.	
Cephisus.	79.1.	Chryses.	53.2.
Cerberus.	44.1.	Chrysispe.	29.1.
Cercestis.	29.1.	Chrysippus.	29.1. &
Cercopes.	45.2.	58.2.	
Ceres.	5.2. & 9.1. &	Chrysopea.	66.1.
18.1.	Chthonia.	79.1.	
	Chthonius.		

INDEX.

Chthonius.	29. 1. & 55. 2.	& 66. 2.
Cibifis quid, & vnde.	32. 2.	Clymenus. 14. 2. & 39. 2.
Cilicia vnde.	53. 1.	Clypei inuentio. 30. 1.
Cilix.	52. 2.	Clyfonymus. 76. 1.
Cilla.	72. 1.	Clytemnestra. 69. 2.
Cingulum Hippolytæ.	40. 2. & 41. 1.	Clytia. 76. 1.
Cinyras.	66. 2. & 77. 1.	Clytippus. 49. 2.
Circæa radix.	79. 1.	Clytius Gigas. 10. 1.
Circe.	16. 2.	Co infulæ sciffio. 10. 1.
Cisseus.	29. 1. & 72. 2.	Cælus primus orbi imperat. 5. 1.
Cithæron.	56. 1. & 57. 2. & 59. 1. & 59. 2.	Cæli vxor. 5. 1.
Cithæronæus leo.	36. 1.	Cæli, & Telluris filij. 5. 1.
Cius vrbs.	21. 2.	Cæranus. 54. 2.
Clametidus.	49. 2.	Cæus. 5. 1. & 5. 2.
Cleobœa.	13. 2.	Colchicorum cum Phæacibus habitatio. 124. 2.
Cometho.	35. 1.	Colonus. 60. 1.
Cleocharea.	68. 2.	Cometho. 34. 1.
Cleochus.	53. 1.	Comarum tondendi mos in funere. 11. 1.
Cleodora.	29. 1.	Comata. 21. 1.
Cleodoxa.	58. 2.	Contumelia. 8. 1.
Cleone.	37. 1.	Copreus. 37. 2.
Cleolaus.	49. 2. & 51. 1.	Corcyra. 24. 2.
Cleopatra.	14. 2. & 15. 1. & 29. 1. & 29. 2. & 79. 1. & 71. 2.	Corethon. 65. 2.
Cleophile.	66. 2.	Corinthus. 17. 1. & 16. 2.
Cletor.	65. 2.	Coronis. 68. 2.
Clio.	70. 1.	Coronus. 20. 2. & 48. 2. & 70. 1.
Clite.	29. 1.	Corui transformatio. 68. 2.
Clitus.	29. 1.	Corybantes. 7. 2.
Clonia.	97. 2.	Corycium antrum. 11. 1.
Clonius.	73. 1.	Coryneta.
Clotho.	6. 2.	Cranæ. 77. 2.
Clymene.	29. 2. & 54. 1.	Cranechme. 77. 2.
		Cranaus.

I N D E X.

Cranæus.	12.1.& 76.2.& 77.2.	Cylene mons.	67.2.& 1.
Cranto.	6.2.	Cymo.	6.2.
Craſthe.	49.2.	Cymothoë.	6.2.
Crateus.	54.2.	Cynęthus.	65.2.
Cratteus.	18.1.	Cynortas.	17. 1.
Cratus.	6.2.	Cynortes.	68. 2. & 69.1.
Crenis.	62.1.	Cyrene.	40.2.
Creon.	34.2. & 49.2.& 59.2.& 25.2.& 63.1.	Cytorus.	16.2.
Creontiades.	36.2.& 50. 1.	Cyzicus.	21.1.
Cres taurus.	40.1.	D.	
Creſphontes.	51.2.& 52.1.	Dædalus.	45.2.& 53.2.
Crete.	54.2.& 53.2.& 54.1.	Dædalus mirandorum operum excogitator primus.	81.2.
Creteus.	17.2.& 18.1.& 54.1.& 19.2. & 20.1. & 74.1.	Dædalus Talaum inuidia necat.	82.1.
Creuſa.	12.1.& 73.1.& 79.1	Dædalus cædis reus in villa Martis.	82.1.
Criafus.	27.1.	Dædali fuga.	ibid.
Crinò.	29.2.	Dajphron.	28.2.& 29.2.
Critheus.	12.2.	Damaſichton.	58.2.
Crius.	5.1.& 6.1.	Damaſippus.	69.2.
Cræſi genus.	50.1.	Damaſitratus.	59.2.
Crocon.	66.1.	Danae.	30.1.
Cteatus.	46.2.& 70.1.	Danaes fabula.	31.2.
Cteſippus.	50.1.	Danai.	28.1.
Curetes.	52.1.& 54.2.	Danai filia.	ibid.
Curetes à Ioue interficiuntur.	27. 2.	Danai fuga,	28.2.
Cyanippus.	19.2.	Danai,& Aegypti discordia.	28.1.
Cybella.	57.1.	Danai des rurfus vitis copulantur.	29.2.
Cychreus.	74.2.	Danaidum expiatio propter viroꝝ eadem.	29.2.
Cyclopes.	5.1.& 6.1.	Danaus.	27.1.
Cyclopes ab Apolline occiduntur.	69.1.	Dardania regio.	71.1.
Cycloꝝ habitatio.	30.1.	Dardanus	
Cygnus.	43. 1. & 48. 2.		

I N D E X.

Derdanus.	71. 2.	Diana.	8. 1.
Dardanus vrbs.	71. 2.	Diana Aloidas perimit	12.
Dascylus Lyci pater	41. 1.	2.	
Daulia.	78. 2.	Diana in pugna Gigantum.	10. 2.
& 49. 1. & 50. 1. &		Diana Oeneo irata.	14. 1.
14. 1.		Dice.	6. 2.
Deianira.	6. 2.	Dictys.	17. 1. & 31. 1.
& 47. 2.		Dino.	32. 1.
Deicoon.	36. 2. & 50.	Diocorystes.	29. 1.
1.		Diogenea.	79. 1.
Deidamia.	76. 1.	Diomeda.	17. 1.
Deimachus.	11. 2. 18. 1.	Diomede.	68. 2.
Deioneus.	79. 1.	Diomedes.	15. 2. & 63. 2. &
Deion.	12. 1. & 17. 1. &	70. 1.	
50. 1.		Diomedis equæ.	40. 2.
Deiopes.	73. 1.	Dione.	5. 1. & 5. 2. & 6. 2.
Deiphobus.	45. 1. &	& 71. 1.	
73. 1.		Dioseuri vnde.	70. 2.
Deiphon.	9. 2. & 52. 1.	Dioxippe.	29. 2.
Deipyle.	15. 2. & 29. 2.	Dirce.	58. 2.
& 60. 2.		Dirce fons.	ibidem.
Deliaades.	31. 2.	Doliche.	45. 2.
Delos.	8. 1.	Doliones.	21. 1.
Delphyne serpens.	11. 1.	Dorion.	29. 1.
Democoen.	73. 2.	Doris.	6. 1.
Demonice.	13. 2.	Dorus.	12. 1. & 13. 1.
Deorum fuga in Agyptū.		Dorienses.	12. 2.
11. 2.		Dorycleus.	69. 2.
Dercynus.	42. 2.	Doryclus.	73. 1.
Dero.	6. 2.	Dotō.	6. 2.
Deucalion.	77. 2.	Dexithea.	53. 2.
Deucalion & eius diluuiū		Draco centiceps.	43. 1.
11. 2. & 53. 2. & 66. 1.		Draconis cuiusdam admi-	
Deucalionis filij.	54. 2.	randa.	55. 1.
Dexamenus.	39. 2.	Draconis dentes.	23. 1.
Diacorystes.	29. 1.	Dryas	

I N D E X.

Dryas.	14.2. & 19.1. & 57.1.	Eleuther	67.2.
Dryopes.	48.2.	Eleutheræ	58.2.
Dryops.	73.1.	Elysius campus	58.1.
Dule.	70.2.	Emarpho	69.1.
Dymas.	51.2. & 72.2.	Einathion	41.2.
Dyamene.	6.2.	Enarete	12.2.
Dynastes	49.2.	Enceladus	10.1. & 28. .
E.		Eleuchea.	50.2.
Echedorus	43.1.	Enchelienses	57.2.
Echemon.	73.1.	Endeis	74.1.
Echemus.	69.2.	Endedides	49.2.
Echephron	73.1. & 18.1.	Endymion	13.1.
Echidna	27.1. & 31.1. & 42.1.	Enipeus	17.2.
Echidne.	47.2. & 43.1. & 59.2.	Ento	31.1.
Echinades insulæ .	22.2.	Enthenis	81.1.
Echion	55.2. & 56.2. & 57.2.	Eone	49.2.
Edoni	57.1.	Epaphus	27.2. & 43.2.
Eetion	73.1.	Epicaste	19.2. & 50.1.
Elara	8.1.	Epidaurus	27.2.
Elata	21.1.	Epidaus	18.1.
Elates	39.1.	Epigoni ad Thebas	63.2.
Elattonus	63.1.	Epilau	49.2.
Elatus	68.2. & 66.1. & 39.1.	Epimetheus	6.1. & 11.2.
Eleuchea	50.1.	Epochus	66.2.
Electra	6.1. & 6.2. & 19.1. & 62.1. & 67.2 & 71.1.	Epopeus	12.1. & 58.1.
Electryon	33.2. & 34.1.	Ephialtes	10.1. & 12.2. & 13.1.
Elephantis	29.1.	Ephyra	17.1. & 48.1.
Elephenor	70.1.	Eratus	49.2.
Elio	35.1.	Erasippus	50.1.
Eleusin	9.2.	Erato	6.2. & 7.2. & 29.1.
Eleusin mons.	39.1.	Erechtheis	67.2.
		Erechtheus	14.1. & 80.2. & 78.2.
		Erginus	20.2. & 36.1.
		Erichthonius.	77.2. & 87.1.

I N D E X.

78. 1. & 71. 2.	39. 1. & 48. 1.
Erichtheus. 76. 2. & 79. 1.	Eueres. 34. 1. & 34. 2. &
Eridanus. 43. 1. & 24. 1.	50. 1.
Erigone. 78. 2.	Euipe. 29. 1.
Erimus. 40. 2.	Euhippus. 13. 2.
Erinnyes. 5. 2.	Eulimene. 6. 2.
Erinnyis formam Ceres ca-	Eumedes. 15. 2. & 49. 2.
pit. 63. 1.	Eumenidum lucus. 60. 1.
Eriphyle. 29. 2. & 60. 2. &	Eumelus. 70. 1.
63. 1. & 64. 1. & 69. 1.	Eumetes. 65. 2.
Erymanthus. 38. 2.	Eumolpe. 6. 2.
Eryfichthon. 76. 2.	Eumolpus. 44. 1.
Erythea. 42. 1.	& 27. 2.
Erythia. 43. 1.	Eumon. 65. 2.
Erythras. 49. 2.	Euneus. 21. 1.
Erythroë. 17. 1.	Eunice. 6. 2.
Eryx. 42. 2.	Eunomia. 6. 2.
Estica. 64. 7.	Eunomus. 48. 1.
Eteocles. 60. 2.	Eupalamus. 80. 1.
Eteoclis, & Polynicis singu-	& 37. 1.
lare certamen. 62. 2.	Euphemus. 20. 2.
Eteoclus. 61. 1. & 62. 2.	Euphrosync. 7. 1.
Ethodæa. 58. 2.	Europa. 42. 2.
Euæmon. 95. 2.	& 52. 1.
Euadne. 27. 1.	Europa regia matrona. 29.
Euadne, in pyram viri se-	1. & 53. 1.
proijcit. 63. 1.	Eurotas. 68. 2.
Euagore. 6. 2.	Euryale. 8. 2. & 32. 2.
Euagoras. 18. 1. & 73. 1.	Euryalus. 15. 2. & 19. 2. &
Euander. 73. 1.	20. 2.
Eubœas. 49. 2.	Eurybius. 18. 1.
Eubotes. 49. 2.	& 49. 2.
Euchenor. 29. 1.	& 50. 1.
Eucrate. 6. 1.	Eurybœa. 6. 1.
Euenus fluuius. 39. 2.	& 6. 2.
Euenus. 13. 2. & 29. 1. &	Eurycape. 49. 2.
	Eu-

I N D E X.

Eurycapylus.	49. 2.	Euxanthius.	53. 2.
Eurýches.	69. 2.	Exolus.	49. 2.
Eurypylus.	52. 1.	F.	
Eurydamas.	29. 1.	Fistulę inuentor.	68. 1.
Eurydice. 7. 1. & 19. 2. & 29. 1. & 30. 1. & 61. 2. & 68. 2. & 72. 1.		Formicarū in homines mu- tatio.	74. 1.
		G.	
Eurygenia.	60. 1.	Gadira	42. 1.
Eurylochus.	29. 1.	Galatea.	6. 2.
Eurymedon. 53. 2. & 41. 1.		Ganymedes. 41. 1. & 71. 2.	
Eurymede.	17. 1.	Genetor.	65. 2.
Eurymenes.	18. 1.	Gerestus.	81. 1.
Eurynome 6. 1. & 7. 1. & 73. 2. & 66. 2.		Geryones & eius boues	42. 1
Euryopes.	50. 1.	Gigantes.	9. 2.
Eurypyles.	49. 2.	Gigatū cū Dijs pugna.	9. 2.
Eurypylus. 13. 2. & 46. 2. & 49. 2. & 63. 2. & 70. 1.		Glauce. 25. 2. & 29. 1. & 74. 1.	81. 1.
Eurysthei filij, & eiusdem mors.	24. 2.	Glaucippe.	29. 1.
Eurysthenes.	51. 1.	Glaucothoë.	6. 2.
Eurystheus. 34. 1. & 37. 1. & 66. 2.		Glaucus. 17. 1. & 31. 1. & 74. 2. & 54. 2. & 73. 1.	
Eurystheus ob timorem se in dolium abdit.	37. 2.	Glaius vaticinandi peri- tiam obliuiscitur.	55. 1.
Eurytes. 76. 2. & 13. 2.		Glycisonetes.	50. 1.
Euryteles.	50. 1.	Gnosia.	70. 2.
Eurythemis.	13. 2.	Gorge. 15. 2. & 14. 1. & 29. 1.	
Eurytion. 14. 2. & 39. 1. & 39. 2. & 42. 1. & 74. 2.		Gorgon.	32. 2.
Eurytus gigas.	10. 1.	Gorgones.	6. 2.
Eurytus. 20. 2. & 35. 2. & 45. 1. & 46. 2. & 49. 1. & 69. 2. & 70. 1.		Gorgonis caput Mineruę datum.	33. 1.
Euterpe.	7. 1.	Gorgonis coma.	47. 2.
Eutyche.	69. 2.	Gorgonum nomina.	32. 2.
		Gorgonis sanguis in salutē, & pnicie, & quomodo	69. 1
		Gorgophone. 17. 1. & 28. 2. & 33. 2. & 68. 2.	
		M	
			Gorg-

I N D E X.

Gorgophonus.	34. 1.	Helanor.	28. 2.
Coryra.	9. 2.	Helas.	33. 2.
Gorgytion.	73. 1.	Helena.	69. 2.
Græci.	12. 1.	Helna a Theseo rapta.	69. 2.
Gratiæ.	7. 2.	Helenæ proci.	70. 1.
Gratijs in Paro sine corō-		Helenam sponso suo proci	
nis immolant.	81. 1.	se defensuros iurāt	70. 2.
Grationigas.	10. 2.	Helenus.	73. 1.
Gyas.	5. 1.	Heliconide.	50. 1.
Gymnici certaminis in sfu-		Helix.	65. 2.
neribus. v. sus.	33. 2.	Helle.	16. 1.
H.		Hellen.	12. 1.
Hæmonius.	43. 1.	Hellenes.	ibid.
Hæmus.	11. 1. & 27. 2.	Hellepoutus.	16. 1.
Hagnius.	20. 2.	Hemation.	72. 2.
Halcyone.	12. 2.	Hephæste.	77. 2.
Halia.	6. 2.	Hephæstine.	29. 2.
Halimede.	ibid.	Heraclidarum per Helladē	
Halocrates.	50. 1.	fuga.	50. 1.
Harmonia.	55. 2.	Heraclidarū reditus in Pe-	
Harpaleus.	65. 2.	loponnesum.	50. 2.
Harpalycus.	ibid.	Heraclidarum, sortitio de	
Harpe adamantina.	32. 2.	Peloponneso, & signa	
Harpes.	5. 1.	vifa.	51. 2.
Harpyiæ.	6. 2. & 22. 1. &	Heræus.	65. 2.
22. 2.		Hercules.	11. 2. & 20. 2.
Harpys.	22. 2.	Hercules a Sole aureum po-	
Hebe Iouis, & Iunonis filia.		culum accipit.	42. 1.
6. 2. & 49. 2.		Hercules, ab Atlante cælum	
Hecale.	53. 2.	suscipit.	44. 1.
Hecate.	6. 1.	Hercules ad Oechaliā.	45. 1.
Hecate contra Gigantes.		Hercules ad Thelpiū con-	
10. 1.		tendit.	36. 1.
Hector.	73. 1.	Hercules ad Tirynthē.	37. 1.
Hecuba, & eius infom-		Hercules ad Troiam.	41. 2.
nium.	72. 2.	& 46. 1.	

I N D E X.

Hercules Callinicus. 46.1.	Herculis immortalitas 49.2
Hercules cōtra Gigātes. 10.	Herculis infantia. 35. 2.
1. & 46. 2.	Herculis labores. 37. 1.
Hercules Co depopulatur.	Herculis magistri. 35. 2. &
46. 2.	37. 1.
Hercules cōtra Pylios. 18. 1	Herculis prima vxor, & ex
Hercules in Augeam bel-	ea filij. 36. 2.
lum mouer. 46. 2.	Hercu. profopographia 36. 1
Hercules in Lacedæmo-	Herculis sagittæ. 38. 1.
nem. 45. 1.	Herculis sacra, in quibus
Hercules in Pylum. 47. 1.	execrandi mos. 43. 2.
Hercules in Solem arcum	Herculis vxor in cælo 29. 2
intendit. 42. 1.	Hermione. 70. 2.
Hercules legum seruator, &	Herse. 77. 1.
eius exilium. 48. 1.	Hermus. 29. 1.
Hercules Nereum compre-	Hesione. 29. 2. & 41. 2. &
hendit. 43. 1.	46. 1. & 72. 1.
Hercules, quādo primū hoc	Hesperidum nomina. 43. 1.
nomine sit dictus. 37. 1.	Helychea. 50. 1.
Hercules Strynmem inna-	Hierax. 27. 2.
uigabilem facit. 42. 2.	Hieromneme. 71. 2.
Hercules venditur. 45. 2.	Hippalmus. 20. 2.
Herculi dies dictus. 36. 1.	Hippasus. 20. 2. & 49. 1.
Herculis arma. 37. 1.	Hippeus. 49. 2.
Hercules Delphici Apollinis	Hippocoon. 47. 1. & 47. 2.
templum spoliat. 45. 2.	& 69. 2.
Herculis, & Centaurorum	Hippocorystes 29. 2. & 69. 2
pugna. 38. 2.	Hippococrates. 50. 1.
Herculis Columnæ. 42. 1.	Hippodamas. 12. 2. & 13. 2.
Herculis cum Plutone pu-	Hippodamia 29. 1. & 31. 2.
gna. 20. 1.	Hippodice. 29. 2.
Herculis facinora. 36. 1.	Hippodromus. 49. 2.
Herculis filij, ex Thespij fi-	Hippolyte. 40. 2. & 41. 1.
liabus & alijs mulieribus.	Hippolytus gigas a Mercu-
42. 2.	rio vincitur. 10. 2.
Herculis furor 37. 1. & 45. 1	Hippolytus. 29. 1. & 45. 2.
Herculis grauitas. 21. 2.	Hippomedon. 61. 1. & 62. 1.

I N D E X.

Hippomedusa.	29. 1.	Hypermetra.	13. 2. & 28.
Hippomenes.	67. 1.	2. & 29. 2. & 30. 1.	
Hipponome.	33. 2.	Hyperphas.	60. 1.
Hipponoë.	6. 2.	Hypseus.	17. 1.
Hipponous.	15. 1. & 61. 1.	Hypsipyle.	21. 1. & 61.
& 73. 1.		- 2.	
Hippostratus.	15. 1.	Hypsista Thebarum porta.	
Hippotes.	51. 1.	62. 1.	
Hippochoë.	6. 2. & 18. 1.	Hyrneto.	52. 1.
& 34. 1.		Hyreus.	67. 2.
Hippochous.	29. 1. & 69. 2.	Hyrtacus.	72. 2.
& 73. 1.		I.	
Hippotus	49. 2.	Ialmenus.	70. 1.
Hippozygus.	50. 1.	Iambe.	9. 1.
Homolois Thebarum por-		Iapetus.	5. 1. & 6. 1.
ta.	62. 1.	Iardanus Omphales pater.	
Homolippus.	49. 2.	45. 2.	
Hopoles.	80. 2.	Iason.	14. 2. & 20. 1. &
Horæ.	6. 2.	75. 2.	
Horus.	65. 2.	Iasus.	27. 1. & 66. 2. &
Hyades.	56. 2.	67. 1.	
Hyacinthus.	70. 1. & 68.	Icaria.	45. 1.
2.		Icarion.	69. 2.
Hylas.	21. 2.	Icarius.	17. 1. & 68. 2. & 70.
Hyleus.	14. 2.	2. & 78. 1.	
Hyllæus.	67. 1.	Icarus.	45. 2.
Hyllus.	49. 1. & 50. 1. &	Ida.	5. 2.
50. 2.		Idæa.	71. 1. & 79. 2.
Hymeneus.	69. 1.	Idæus.	66. 2.
Hyperbius.	29. 2.	Idas.	13. 2. & 14. 2. & 20.
Hyperenor.	62. 2. & 55. 2.	2. & 29. 2. & 68. 2. &	
Hyperychus.	73. 1.	70. 2.	
Hyperion.	5. 1. & 6. 1. & 73.	Idmon.	23. 1. & 29. 2.
1.		Idomene.	18. 2. & 30.
Hyperipte.	29. 2.	2.	
Hyperlaus.	15. 2.	Idome-	

I N D E X.

Idomeneus.	54. 2. & 73. 1.	diuisio.	6. 1.
Idyia.	23. 2.	Iouis, & Iunonis quæstio de	
Ilaira.	68. 2. & 70. 2.	hominis, & mulieris in	
Ilissus.	79. 2.	coitu voluptate.	62.
Ilium vrbs vnde.	71. 2.	2.	
Ilichyia.	6. 2. & 34. 1.	Iouis, & Maiaæ concubitus.	
Ilus.	71. 1.	67. 2.	
Illyrius.	58. 1.	Iouis ex Iunone filij, & a-	
Imbrus.	29. 1.	lij mulieribus.	6. 2.
Imeusimus.	69. 1.	Iouis fulgetra, ac fulmen.	
Inachi filij.	26. 2.	6. 1.	
Inachus.	68. 2.	Iouis, & Typhonis pugna.	
Inachus fluuius.	26. 2.	11. 1.	
Inferni descensus.	44. 2.	Iouis in aurum transforma-	
Ino.	16. 1. & 56. 1.	tio.	31. 2.
Inonis, & Athamantis fu-		Iphianassa.	13. 1. & 30. 1.
ror.	16. 2. & 56. 1.	Iphiclus.	14. 2. & 35. 2. &
Io & eius transformatio.		47. 2. & 70. 1.	
27. 1.		Iphicli vxor, & liberi.	36. 2.
Io pristinam formam reci-		Iphiclus.	13. 2. & 19. 1. &
pit.	27. 2.	20. 2. & 47. 2.	
Iobates.	30. 1. & 31. 1.	Iphimedia.	12. 2.
Iobes.	49. 2.	Iphimedon.	50. 1.
Iocaste.	59. 1. & 60. 1.	Iphimedusa.	29. 1.
Iolaus.	38. 1. & 45. 1.	Iphinoë.	30. 1. & 30. 2.
Iolcus.	18. 1. & 20. 1.	Iphis.	49. 2. & 60. 2. & 63.
75. 2.		2.	
Iole.	45. 1. & 49. 2.	Iphitus.	37. 2. 45. 1.
& 50. 2.		Iphius.	61. 1.
Ion.	12. 1.	Irene.	6. 2.
Ione.	6. 2.	Iris.	6. 2.
Iones.	12. 1.	Iritus.	21. 1.
Ionius sinus.	27. 2.	Isæ.	6. 2.
Iouis contra Saturnum bel-		Ischys.	68. 2.
lum.	5. 1.	Ismarus.	62. 2. & 8. 1.
Iouis cum fratribus regni		Ismene.	27. 1. & 60. 1.

I N D E X.

Ismenus. 58.2. & 63.1. & 73.2.	28.1.	tum esse.	27.1.
Isis.	28.1.	Ixion.	14.2.
Ister.	29.1.	L.	
Istmicorum certamen.	56.1.	Labdacus.	58.1. & 78.
Italia vnde.	42.2.	2. *	
Iton.	48.2.	Labyrinthus.	54.1.
Irys.	78.2.	Lacedæmon.	30.1. & 68.1.
Iuno Acræa.	26.1.	Lacedæmon regio vnde.	
Iuno Amazonum vnus formam capit.	41.1.	68.1.	
Iuno 5.2. & 6.2. & 7.2. & 8.2.		Lachesis.	6.2.
Iuno in pugna Gigantum 10.1.		Ladon.	38.2. & 73.2.
Iuno Sphingem mittit 59.2.		Laertes.	20.2.
Iunonis suspèdium. 7.2. & 45.2.		Lælaps canis nomen.	35.1.
Iupiter. 5.2. & 7.2.		Laius. 58.1. & 59.1. & 2.	
Iupiter ad Alcmenam 35.2.		Lampon.	72.1.
Iupiter ad Calistonem, 66.1.		Lampus.	29.2.
Iupiter ad Lycaonis filios. 65.2.		Lanomene.	49.2.
Iupiter Atabyrius. 54.1.		Laodamas.	63.2.
Iupiter Cenæus. 49.1.		Laodamia.	52.2.
Iupiter in Cygnum. 69.2.		Laodice. 26.2. & 66.2. & 73.1.	
Iupiter in Gigantum pugna. 11.1.		Laodocus. 13.1. & 61.2.	
Iupiter in Taurum. 52.2.		Laomedontis equæ. 41.2.	
Iupiter patrius. 51.2.		Laomedon. 41.2. & 46.1. & 49.2. & 72.1.	
Iupiter Phyxius. 12.1. & 16.2.		Laogoras.	48.2.
Iupiter qua cum muliere mortali primum concubuerit. 26.2.		Laogore.	77.1.
Iupiter Semelè vitiat. 56.1.		Laothoe.	49.2.
Iupiter seruator. 37.2.		Lapithæ.	48.2.
Iusurandum amatum irri-		Lapithes.	68.2.
		Latona.	6.1. & 8.1.
		Λαῶν, denominatio.	12.1.
		Learchus. 16.1. & 16.2.	
		56.1.	

I N D E X.

Leanera.	66.1.	Lycopus.	15.2.
Leades.	62.2.	Lycos.	69.2.
Læda.	67.2.& 70.2.	Lycorinas ficuius.	13.2.
Leitus.	70.1.& 20.2.	Lycurgi furor.	57.1.
Lemniarum mulierum in Venerē contēprus.	21.1.	Lycurgus.	14.2. & 19.2. & 50.1.& 57.1. & 66.2.
Lemnus vitis erbata.	21.1.		69.1.
Leo Nemaus.	37.1.	Lycus.	28.2. & 23.1. & 41.1. & 58.1.
Leon.	65.3.	Lycus fortunatas insulas ha bitat.	67.2.
Leonteus.	70.1.	Lycus.	80.2. & 65.2.
Leophonte.	13.1.	Lyncæi oculorum acumen.	68.2.
Lernæa hydra.	37.2.	Lynceus.	14.2. & 20.1. & 28.2. & 56.2. & 50.1. & 68.2. & 70.2.
Lernæi fotes	28.2. & 29.2.		
Leucippus.	17.1. & 50.1. & 68.2. & 69.1. & 72.1.	Lyses.	49.2.
Leucon.	17.1.	Lyssianiffa	6.2. & 43.2.
Leucones.	49.2.	Lysidice.	33.2. & 49.2.
Leucopæus.	14.1.	Lysimache	19.2. & 73.1.
Leucothea.	56.1.	Lysinomus	34.1.
Libya.	52.2.	Lysippe	30.1.
Libyaregio.	28.1.	Lysippus.	50.1.
Lichas.	49.1.	Lysithous	73.1.
Licymnius.	34.1. & 34.2. & 47.1. & 49.1. & 50.2.	Lyrus	M. 71.2.
Ligyron prius Achillis no- men.	75.2.	Macareus	65.2.
Limnorea.	6.2.	Macednus	65.2.
Linus.	7.1. & 35.2. & 65.2.	Machaon	70.1.
Lixus.	29.1.	Mænalus	65.2.
Locri epicnemides.	49.1.	Mæon	71.2.
Lucifer.	12.2.	Magnes	7.1. & 12.1. & 17.1.
Luna.	6.1. & 13.1.	Maia.	66.1. & 67.2.
Lycaon.	73.1.	Mala aurea Hesperidū	44.1.
& eius filij.	65.2.	Malea.	38.2. & 39.1.
Lycius.	50.1. & 65.2.	Mali punici granum.	9.2.
Lycomedes.	76.1.		

I N D E X.

Mantineus	30. 1.	Megeffarus.	77. 1.
Mantinus.	65. 2.	Melampodum regio.	28. 1.
Manto	64. 1. & 65. 1.	Melampus.	18. 2. & 30. 2.
Marathonius Taurus.	81. 1.	Melanion.	61. 1. & 66. 2. & 67. 1.
Mariandyni	23. 1.	Melanippus.	15. 2. & 63. 1. & 73. 1.
Marpessa.	13. 2. & 14. 2.	Meleagri uxor.	14. 2.
Mars a Neptuno accusatus.	76. 2.	Meleagri mors.	15. 1.
Mars vincus.	13. 1.	Meleager.	14. 1. & 20. 2. & 44. 2.
Marfe.	50. 1.	Melas.	13. 2. & 15. 2. & 16. 2. & 49. 1.
Marfyas.	8. 1.	Melia.	38. 2.
Masculam Venerem Tha myris primus incipit.	7. 1.	Melibœa.	59. 1.
Martis lucus.	16. 2. & 20. 1.	Melicerta.	16. 1. & 16. 2. & 56. 1.
Mecisteus.	19. 2. & 20. 2. & 61. 1. & 63. 2. & 65. 2.	Melie.	6. 2.
Medea Aegeo nubit.	26. 1.	Melieneses, siue Minyeneses.	49. 1.
Medeæ amor in Iasonē.	23. 2.	Meline.	49. 2.
Medeæ in Iasonem ira.	26. 1.	Melissæ.	5. 2.
Medeæ pharmacorum vis.	25. 2. & 23. 2.	Melissa.	26. 2.
Medeæ in Colchos reditus.	26. 1.	Melius.	73. 1.
Medeficasta.	73. 1.	Melpomene.	7. 1.
Media.	26. 1.	Memnon.	72. 2.
Medus.	26. 1.	Memphis.	28. 1.
Medusa.	30. 1. & 32. 2. & 34. 1. & 44. 2. & 73. 1.	Memphis urbs.	28. 1.
Megareus.	81. 1.	Menachus.	29. 1.
Megara.	5. 2.	Menalces, seu Megacles.	29. 1.
Megamede.	36. 1.	Menclaus.	54. 2. & 70. 1.
Megapenthes.	70. 2. & 31. 1. & 33. 2.	Menes.	77. 2.
Megara.	30. 1. & 36. 2. & 45. 1.	Meneſtheus:	70. 1.
Meges.	70. 1.	Meneſthius.	75. 1.
		Menippides.	49. 2.
		Me-	

I N D E X.

Mentor	49.2. & 50.1.	Minerua, & Neptuni con-	
Mercurius.	11.1.	tentio de Attica.	76.2.
Mercurius ab Apolline va-		Minerua Lindia.	28.2.
ricinandi peritiam discit.		Minerua in Atticam.	76.2.
68.1.		Minois filius a morte reuo-	
Mercur. Agriphontes.	27.2.	catur in vitam.	54.2.
2.		Minos	16.2. & 52.2. & 53.1
Mercurij arca virga.	68.1.	Minotauri nomen.	54.1.
Mercurius contra Gigantes		Minyas.	66.2.
10.2.		Minya tributum Thebanis	
Mercurij ortus & furti	68.2.	pendunt.	36.2.
Mercurius superiorum & in		Minytus.	58.2.
ferorum nuntius.	68.1.	Misericordiae ara Athenis.	
Mercurius Talaria, peram,		50.1. & 63.1.	
& galeam a Perseo acce-		Mnemosyne.	5.1. & 7.1.
pta Nymphis restituit.		Mnesileus.	70.2.
33.1.		Mnesimache.	39.2.
Mermerus.	26.1.	Mnestra.	29.1.
Merope.	8.2. & 17.1. & 52.	Mnestheus.	70.1.
1. & 67.2.		Mæta.	78.2.
Merops.	71.2.	Molione.	46.2.
Meta	80.2.	Molorchus	37.1.
Mestor	72.1. & 33.1. & 33.	Molus.	13.2. & 54.2.
2.		Mulierum scommata in sa-	
Metanira.	19.1. & 9.2.	cris Apollinis A Eglæi.	27.1
Metharme Pygmalionis fi-		Mulierum scommata in	
lia.	77.1.	Thesmophorij.	9.1.
Metiadusa.	80.1.	Musæ & ipsarum filij.	7.1.
Metion.	79.2. & 80.1.	Mycenarum ædificatio	33.2.
Metis.	5.2. & 6.1.	Mydon ab Hercule occidi-	
Metope.	73.2.	tur.	41.1.
Midea.	33.2.	Myrmidone.	12.2.
Mideæ ædificatio.	33.2.	Myrrha.	77.1.
Miletus vnde.	53.1.		
Miletus.	53.1.	N.	
Minerua.	77.2. & 72.1.	Nais.	13.1. & 29.1.
		Naubolus	21.1.
		M 5	Nauis

I N D E X.

Navis primus fabricator.	28. 2.	Nereus.	6. 2. & 12. 2. & 41. 1. & 74. 1.
Navis quinquagintiremis.	ibid.	Nessus.	48. 1. & 39. 1.
Naupactus vnde	51. 1.	Nestor.	70. 1. & 18. 1.
Nauplius.	29. 2. & 47. 2. & 54. 2. & 66. 2.	Nestor in expugnatione Pyli servatus.	18. 1. & 47. 1.
Naufimedon.	30. 1.	Nice.	6. 2.
Naufithœ.	6. 2.	Nicippe.	34. 1. & 50. 1.
Næra.	27. 1. & 66. 2.	Nicodromus.	49. 2.
Nebrophonus.	21. 1.	Nicostratus.	70. 2.
Neleus.	17. 2. & 45. 1. & 47. 1. & 59. 1.	Nicothœ.	22. 2.
Nelo.	29. 1.	Niobe.	26. 2. & 58. 2. & 65. 2.
Nemæorum certamen origo.	61. 2.	Niobes transformatio	59. 1.
Nemea.	ibid.	Niobes filij.	58. 2.
Nemesis.	69. 2.	Nisus.	80. 2.
Nemesis in anserem.	ibid.	Nisyros insula.	10. 2.
Neomeris.	6. 2.	Nothus.	54. 2.
Neoptolemus.	76. 1.	Noxæ tumulus vbi.	71. 2.
Nephalion.	41. 1. & 53. 2.	Nycteis.	58. 1.
Nephele.	16. 1.	Nycteus.	58. 1. & 66. 2. & 67. 2.
Nephos.	50. 1.	Nyctimus.	65. 2. & 65. 2.
Neptuni & Iouis contentio de nuptijs Thetidis.	57. 1.	Nymphæ.	43. 1.
Neptuni Tridens.	6. 1.	Nysa mons.	11. 1.
Neptuni vxor.	9. 1.	Nysa.	56. 2.
Neptunus contra Gigantes.	10. 1.	O.	
Neptunus in Atticam.	76. 2.	Ocalea.	30. 1. & 37. 1.
Neptunus Hippothoën rapit.	34. 1.	Oceanides.	6. 1.
Neptunus.	5. 2. & 8. 2. & 17. 2.	Oceanus.	5. 1. & 6. 2.
Nereides.	6. 2.	Ocypeta.	6. 2. & 22. 2. & 29. 2.
		Ocypode.	22. 2.
		Ocythoe.	ibid.
		Oeager.	7. 1. & 10. 2.
		Oeax.	30. 1.
		Oebalus.	

INDEX.

Oebalus.	68. 2 & 69. 2.	chemorus.	19. 2.
Oeehalia.	9. 1.	Opis.	9. 2.
Oedipus.	59. 1.	Opleus.	65. 2. & 12. 2.
Oedipus Thebis eijcitur.		Opopceus.	12. 2.
60. 1.		Opus.	8. 2.
Oedipus anigmata Sphin-		Orax.	54. 2.
gis soluit.	60. 1.	Orci galea.	32. 1.
Oeme.	19. 2.	Orchomenus.	80. 1 & 70. 2.
Oeneus.	13. 2. & 29. 1. & 47.	& 65. 2.	
2. & 48. 1.		Oreas.	49. 2.
Oenoc.	16. 1. & 38. 1.	Orestes	12. 2. & 50. 2.
Oenomaus.	67. 2. & 51. 2.	Orion.	8. 2.
Oenone.	73. 2.	Orithya.	79. 2.
Oenone infula.	ibid.	Orphei sepulchrum.	7. 1.
Oenopion.	8. 2.	Orpheus.	7. 1. & 20. 2. &
Oestrebles.	50. 1.	35. 2. & 36. 1.	
Oeta.	49. 2.	Orsedice.	77. 1.
Olenus.	15. 1.	Orseis.	12. 1.
Ogygia.	58. 2. & 62. 1.	Orthrus.	44. 1.
Oicleus.	14. 2. & 46. 1. &	Ossa.	13. 1.
64. 1.		Otus.	12. 2. & 13. 1.
Oileus.	70. 1.	Oxylus	13. 2. & 51. 2.
Olea satio.	76. 2.	Oxyporus.	77. 1.
Olenius.	15. 2.		
Olympici certaminis inifi-		Palamon.	20. 2. & 50. 1.
tium.	47. 1.	Palamedes.	30. 1. &
Olympufes.	50. 1.	54. 2.	
Olympus.	8. 1. & 13. 1.	Palladium.	72. 1.
Omphale.	21. 2. & 45. 2. &	Palladis templum.	72. 1.
50. 1.		Pallas.	6. 1. & 6. 2. & 7. 2. &
Oncais Thebarum porta.		65. 2. & 72. 1.	
62. 1.		Pallas aduersus Gigantes.	10. 1.
Onchestus.	36. 2. & 18. 2.	Palladis & Mineræ pugna.	72. 1.
Onesippus.	49. 2.		
Opheltes.	61. 2.	Pallas Gigas.	10. 1. & 80. 2.
Opheltes cognomine Ar-			

INDEX.

Pammon.	73.1.	Patrus.	49.2.
Pamphilus.	51.2.	Patroclus	50.1. & 70.1. & 67.1.
Pan	8.1.	Pegasus.	30.1. & 32.2.
Panathenæorū origo.	78.1.	Pelagon	55.2. & 53.2.
Pandion. 29. 2. & 78. 1. & 79. 2. & 80. 1.		Pelagia.	26.2.
Pandora.	11.2.	Pelagus.	26.2. & 65.1.
Pandorus.	79.1.	Pelei & Telamonis exilium	75.2.
Pandrosūm.	76.2.	Pelei & Thetidis nuptiæ.	ibid.
Pandrosus.	76.2. & 78.1.	Peleus	14.2. & 20.2. & 75.2. & 74.2.
Pangeum.	57.1.	Pelia.	80.1.
Panope.	6.2. & 49.2.	Peliæ certamen.	67.1. & 74.2.
Panopeus.	35.1.	Peliæ mors	25.2.
Paphus.	77.1.	Pelias	17.1. & 18.1. & 20.1. & 20.2.
Parçç.	6.2.	Pelium mons.	15.1.
Parçæ contra Gigantes.	10.1. & 11.1.	Pellene	9.2.
Paria.	53.2.	Pelopea	18.1.
Paris cur dictus Alexander.	73.1.	Pelopia	48.2. & 58.2.
Paris a Philocteta vulneratus moritur	73.2.	Pelopis ara	47.1.
Parnafus.	11.2.	Pelops	58.2. & 74.1. & 80.2.
In Paro Gratijs sine coronis. facrificant, & cur.	81.1.	Pelops contra Arcadas	75.1.
Parthaon.	13.2.	Pelor	55.1.
Parthenius mons.	47.2. & 66.2.	Pemphredo	32.1.
Parthenopæus.	10.1. & 61.1. & 62.1. & 2. & 63.2. & 67.2.	Peneleus	20.2. & 70.1.
Parthenope.	30.1.	Penelope	69.2. & 70.1.
Pasiphae.	16.2. & 53.2.	Peneus	39.2.
Pasiphaes amor.	53.2.	Pentheus	56.2.
Pasiphaes pharmaca.	79.1.	Pereus	50.1. & 66.2.
Pasithea.	78.1.		

Peria-

I N D E X.

Periapis.	76.1.	Phegeus.	64.2. & 65.1.
Peribœa.	15.1. & 59.1. & 69.2 & 74.2.	Pheræ.	19.2. & 69.1.
Periclymenus.	18.1. & 20.2 & 47.1. & 62.2.	Pheres.	18.2. & 19.2. & 20.2. & 69.1. & 76.1.
Perieres.	12.2. & 17.1. & 36.2. & 68.2. & 69.1. & 74.2.	Pheres trucidatur.	26.1.
Perilaus.	69.2.	Philæmon.	73.1.
Perimede.	12.2. & 34.2.	Philammon.	7.1.
Perimedes.	50.1.	Philoctetes.	70.1. & 73.2.
Pero.	18.1. & 18.2. & 73.2.	Philodice.	68.2.
Periphas.	29.2.	Philolaus.	41.1. & 53.2.
Peristhenes.	29.1.	Philacus.	17.1.
Perfarum Regū otigo.	33.2.	Philomache.	18.1.
Persei Clypeus.	32.2.	Philomela.	78.2.
Persei filij.	ibid.	Philonoe.	31.2. & 69.2.
Perseis.	16.2. & 53.2.	Philonomus.	34.1.
Perfes.	6.1. & 33.2.	philyra.	30.1.
Persens.	18.1.	Phinei, & aliorum in saxum transformatio.	33.1.
Perseus Argos cōtēdit.	33.2.	Phineus.	15.2. & 22.1. & 27.1. & 33.1. & 65.2. & 79.2.
Perseus ad Cepheum.	33.1.	phlegra.	46.2.
Perseus ad Gorgonē.	3.2. 2.	phlegræi campi.	9.2.
Perseus Tirynthem se confert.	33.2.	phlegya.	58.1.
Peteos.	70.1.	Phlegyas.	68.2.
Peucetius.	65.2.	Phocus.	74.1.
Phædimus.	58.2.	Phœbe.	5.1. & 6.1. & 29.1. & 68.2. & 70.2.
Phædra.	53.2.	Phœnissa.	29.1.
Phaethon.	77.1.	Phœnix.	52.2. & 53.1. & 76.1. & 77.1.
Phalias.	50.1.	Pholoe.	38.2. & 39.1.
Phantes.	29.1.	Pholus.	38.2.
Phanus.	20.2.	Phorbus.	13.1.
Pharte.	29.1.	Pherci filix.	32.1.
Phassus.	65.2.	Phorcyades.	6.2.
Phasis amnis.	23.1.	Phorcus.	ibid.
Pherusa.	6.2.		

I N D E X.

Phoroneus.	13.1. & 26.2.	Pleuron.	13.1.
Phrasimus.	79.1.	Plexippus.	13.2. &
Phrixus.	16.2. & 16.2.	79.2.	
Phrontis.	16.2.	Plisthenes.	54.2.
Phthia.	11.2. & 58.2.	Ploto.	6.2.
Phthius.	65.2.	Pluton.	5.2. & 9.1. & 9.2.
Phiceum.	59.2.	& 47.1.	
Phileidus.	49.2.	Plutonis boues.	42.1. &
Philaca urbs.	18.2.	44.2.	
Philaci boues.	ibid.	Plutonis galea.	6.1. & 10.2.
Phylacus.	17.1.	& 32.1.	
Phylas.	48.1.	Plutus.	6.1.
Phyleus.	50.1.	Podalirius.	70.1.
Phyleus.	39.2. 47.1.	Podarce.	29.2.
70.1.		Podarces.	19.1. & 46.1.
Phylius.	65.2.	& 72.1.	
Pieria.	29.1. & 67.2.	Poeas.	20.2. & 49.2. &
Pierus.	7.1.	70.1.	
Piranthus.	27.1.	Polychus.	65.2.
Pione.	6.2.	Polites.	73.1.
Piren.	27.1.	Pollux.	14.2. & 20.2.
Pirene.	29.1.	& 21.2 & 70.2.	
Pirithous.	14.2. & 44.2.	Poltys.	41.2.
& 70.1.		Polybotes.	10.1.
Pisidice.	12.2. & 18.1.	Polybus.	59.2.
Pisistratus.	18.1.	Polycaste.	18.1.
Pisus.	68.2.	Polyctor.	29.1.
Pittheus.	80.2.	Polydectes.	17.1. & 31.2.
Pityocampes.	81.2.	33.1.	
Placia.	72.1.	Polydectes, & amici in sa-	
Platon.	65.2.	xa.	33.1.
Plectri, & Lyrae inuentor.		Polydore.	74.2.
68.2.		Polydorus.	56.1. & 58.
Pleiades.	67.2.	1. & 73.1.	
Pleione.	ibid.	Polygonus.	41.2.
Plelaure.	6.2.	Polydus.	54.2.
			Poly-

I N D E X.

<i>Polylaus.</i>	49.2.	<i>Promachus.</i>	19.2.&
<i>Polymedon.</i>	73.1.		63.2.
<i>Polymelus.</i>	76.1.	<i>Promethei hominis for-</i>	
<i>Polymnia.</i>	7.1.	<i>matio.</i>	11.2.
<i>Polynices.</i>	60.2. & 63.	<i>Prometheus.</i>	6.1.& 7.2.&
2.			& 75.1.
<i>Polynoe.</i>	6.2.	<i>Prometheus in Caucaſo af-</i>	
<i>Polyphemus.</i>	21.1. &	<i>fixus.</i>	11.2.
21.2.		<i>Prometheus immortalis fa-</i>	
<i>Polyphontes.</i>	59.1. &	<i>ctus.</i>	39.1.
52.1.		<i>Prometheus ſolutus.</i>	44.
<i>Polypemon.</i>	82.1.	1.	
<i>Polypœtes.</i>	13.1.& 70.1	<i>Promethei uinculum.</i>	43.
<i>Polyxene.</i>	73.1.	2.	
<i>Polyxenus.</i>	34.2.& 70.1.	<i>Pronax.</i>	19.2.
<i>Polyxo.</i>	29.1.& 67.2.	<i>Pronoe.</i>	13.1.
<i>Pontus.</i>	6.2.	<i>Pronous.</i>	65.1.
<i>Portheus.</i>	65.2.	<i>Proſerpina.</i>	7.1.& 44.2.&
<i>Potamon.</i>	29.1.		77.2.
<i>Porphyriion gigas.</i>	9.2.	<i>Prote.</i>	56.2.
<i>Præcones facialesue muti-</i>		<i>Proteſilaus.</i>	70.1.
<i>lati ab Hercule.</i>	36.2.	<i>Proteus.</i>	28.2. & 41.2. &
<i>Praxithea.</i>	50.1.& 79.1.		57.1.
<i>Proci Helenam ſponſo ſuo</i>		<i>Prothous.</i>	26.2.& 65.2.
<i>ſe deſenſuros iurant.</i>	70.	<i>Proto.</i>	6.2.
2.		<i>Protogenea.</i>	12.1.& 13.2.
<i>Procles.</i>	51.1.	<i>Protoineduſa.</i>	6.2.
<i>Prœcne.</i>	78.2.	<i>Pſamate.</i>	6.2.& 74.1.
<i>Procris.</i>	17.1.& 49.2.& 79.	<i>Pſophis.</i>	38.2.& 64.1.
1.& 35.1.		<i>Pteleon.</i>	79.1.
<i>Proeti exilium.</i>	30.1.	<i>Pterelai aureus capillus.</i>	
<i>Proetidum infania.</i>	30.1.		34.1.& 35.1.
<i>Proetidum curatio.</i>	30.2.	<i>Pterelai filij Electryonis bo-</i>	
<i>Proëtis.</i>	62.1.	<i>ues abigunt.</i>	34.2.
<i>Proetus.</i>	30.1. &	<i>Pterelaus.</i>	34.1.&
66.2.			35.1.

Prous.

I N D E X.

Prous.	17.1.	Sao.	6.2.
Purgandi per medicinas in- uentio.	30.2.	Sardinia.	48.1.
Pygmalion.	77.1	Sarpedon.	41.2.& 52.2.
Pylaon.	18.1.	& 53.1.	
Pylarge.	29.2.	Sarpedonis tres ætates.	53.1
Pylas.	80.1.	Saturni uxor.	5.2.
Pylius.	44.1.	Saturnus patris regnum oc- cupat.	ibid.
Pylus vrbs.	80.1.	Satyrus Arcadium infestans.	
Pylus.	13.2.	27.1.	
Pyramus.	53.1.	Scæa.	29.1.
Pyrene.	43.1.	Scæus.	69.2.
Pyrrha.	11.2.	Scamander.	72.1.
Pyrrhus.	76.1.	Schedius.	70.1.
Pyrippus.	50.1.	Schœneus.	14.2.& 17.1.
Python serpens.	8.1.	Scironides petræ.	50.2.
Q		Scylla, & charybdis.	24.2.
Quinquertium.	33.2.	Scyros insula.	76.1.
R.		Scyrias.	80.2.
Rhadamanthus.	36.1.& 52.	Seis.	13.1.
Rhadamanthus, & Minos inferorum iudices.	53.2.	Semele.	56.1.
Rhea.	5.1.& 5.2.& 73.2.	Semele ab inferis reuoca- tur.	57.2.
Rhegium.	42.2.	Sepeliendi ante ciuitatem mos.	33.2.
Rhesus.	7.2.	Septem Duces ad Thebas.	
Rhexenor.	80.2.	61.1.	
Rhode.	9.1.& 29.2.	Serapis deus.	
Rhodia.	29.1.	Side.	8.2.
Rhœcus.	67.1.	Sigeum.	16.2.
Rubetæ natura.	52.1.	Silenus.	38.2.
S.		Simois.	71.2.
Salamin.	74.2.	Sinis.	82.1.
Salmonæus.	17.2.	Sinis Corinthiorum Isth- mum insidet.	ibid.
Salmydessus.	22.1.	Sinis in uiatores supplicium ibidem.	
Sandocus.	77.1.		
Sangarius.	72.2.		

I N D E X .

Sipylus.	58.2.	Strymon fluuius.	7.2.
Sipylus urbs.	59.1.	Stygis aqua.	6.2.
Sirenes.	7.2. & 15.1. & 24.1.	Stygne.	29.1.
Sisyphus.	12.2.	Stymphalides aues.	40.1.
17.1. & 31.1. & 62. & 67.2.		Stymphalis.	40.1.
Socleus.	65.2.	Stymphalus.	40.1. & 50.1. & 66.2. & 74.1.
Solis boues in Erythia.	10.1	Styx.	6.1. & 6.2. & 7.1.
Solis boues.	24.2.	Sylca Corinthi filia.	82.1.
Sol.	6.1. & 9.1.	Syleus.	45.1.
Solymi.	31.1.	Symplegades.	22.2.
Sparte.	68.2.	T.	
Sparti.	5.2.	Tanarus.	44.2.
Spartus.	57.1.	Talaus.	19.2. & 60.2. 61.1.
Sperchius.	75.1.	Talus Serram inuenit.	81.2.
Sphinx, & eius ænigmata.		Tantalus.	58.2.
60.1.		Taphius.	34.1.
Spio.	6.2.	Taphus.	34.1. & 35.1.
Staphilus.	20.2.	Tartarus.	5.1. & 2. & 27.1.
Sterope. 13.2. & 14.1. & 15. 2. & 47.2. & 67.2. & 72. 2.		Tauri aripedes.	23.1.
Steropes.	5.1.	Taurus.	18.1. & 25.1.
Sthenele.	29.1. & 76.1.	Taurus in lucem proditus à Nepruno.	53.2.
Sthenelus.	15.2. & 29.1. & 33.2. & 40.1. & 63.2. 70.1.	Taurus cretenfis.	40.1.
Stheno.	32.2.	Taygete.	67.2. & 68.1.
Sthenobœa.	30.1. & 66.2.	Tebrus.	69.2.
Stratiebus.	18.1.	Tegea.	47.2.
Stratobates.	34.1	Tegyrius.	70.2.
Stratonice.	13.2.	Telamon.	14.2. & 20.2. 70.1. & 74.1.
Stratonicus.	49.2.	Telamon primus Troiam ingreditur.	46.1.
Strophades.	22.2	Telchin.	26.2.
Strymo.	72.1.	Teleboæ.	34.1. & 34.2.
Strymon.	42.2. & 57.1.	Tele-	

I N D E X .

Theleboas.	65.2.	Thafus urbs unde.	53.1.
Telegonus.	27.2. & 41.2.	Thaumas.	20.2.
Teleon.	20.2.	Thaumas.	6.2.
Telephassa.	52.2. & 55.1.	Thea.	6.1.
Telephus.	15.2. & 47.2. & 50.1. & 66.2.	Theano.	29.1.
Telés.	49.2.	Thebæ.	55.2.
Telestias.	73.1.	Thebæ unde.	58.2.
Teletragoras.	49.2.	Thebanorum tributum Er- gino.	36.2.
Tellus.	5.2. & 6.2. & 9.2.	Thebanorum murorum cō- structio.	58.2.
Terra dea.	5.1.	Thebarum expugnatio.	64. 1.
Terra. Tartaro admiscetur.	10.2.	Thebarum portæ.	62.1.
Temenus.	51.1.	Thebe.	58.2.
Tenos.	79.2.	Thelxion.	26.2.
Teredaë.	70.2.	Themis.	5.2. & 6.2. & 8.1. & 43.1. & 71.2.
Tereus.	78.2.	Themiscyra.	41.1.
Terpsichore.	7.1.	Themisto.	17.1.
Terpsicrates.	50.1.	Theon.	10.2.
Testudinis iuuentio.	63.1.	Thera.	58.2.
Teucer.	46.1. & 70.1. & 71. 1. & 74.2.	Therimachus.	36.2. & 50.1.
Tethys.	5.1. & 6.1.	Thermodon.	40.2.
Teucris unde.	71.1.	Thermydrę.	43.2.
Teutamias.	33.2.	Thersandrus.	63.2.
Teuthrania.	47.2.	Thersippus.	15.2.
Teuthras.	47.2. & 66.2.	Theseus.	14.2. & 20.2. & 46.1.
Thalia.	7.1.	Theseus Minotaurum ne- cat.	
Thalpius.	70.1.	Thesei facinora	82.1. & 81.2.
Thamyris Venerem maf- culam primus incipit.	7.1.	Thespius.	36.2. & 48.1.
Thanace.	77.1.		
Thafus.	41.2. & 53.1.		

Thespij

I N D E X.

Theſpij filia.	36.1.	Tiſiphone	5.2.& 65.1.
Theſproi.	48.1.& 64.2.	Titanes.	65.2.
Theſprotus.	65.2.	Titanes	5.1.& 5.2
Theſſalicotum montium di luuij immunitas.	11.2.	6.1.	
Theſſalus.	50.1.	Titanides	5.1.
Theſſalus.	ibid.	Titanum proles	6.1.
Theſtius.	13.2.& 69.2.	Tithonus	43.2. & 72.
Thetis.	6.2.& 7.2.	1.& 77.1.	
& 57.1.& 75.1.		Tityus	8.1.
Thia.	5.1.	Tlepolemus	48.1.&
Thiodamas.	48.2.	50,1,	
Thoas.	21.1.& 69.2.&	Tmolus	45.2.
77.1.		Tomi	24.1.
Thoon gigas.	10.2.	Torones	41.2.
Thoricus.	35.1.	Toxeus	14.1.
Thraſius.	43.2.	Toxicrates	50.1.
Thraſius traiectus.	30.2.	Trachin	48.1.
Thraſymedes.	18.1.	Triops,	12.2
Thraſius campus.	76.2.	Triptolemi curruſ	9.2.
Thriſippas.	49.2.	Triptolemus	9.1.
Thyefteſ.	34.2.	Triton	69.1.& 72.1.
Thyone.	57.2.	Triton fluiuius	7.2.
Thyreus.	14.1.	Troezen	44.1.
Tibiarum inuentio.	8.1.	Troia	48.2.
Tigaſis.	49.2.	Troia regio	71.2.
Tigres.	22.2.	Troilus	73.2.
Tilphuſius fons.	64.1.	Tros,	71.2.
Timandra.	69.2.	Tydeus	15.2.& 60.2
Tiphys.	20.2.& 23.1.	& 63.1.	
Tiphyle.	50.1.	Tydeus ad Eteoclem.	61
Tireſia ſceptrum.	62.1.	2.	
Tireſias.	35.2.& 62.1	Tydeus aduerſus Thebas,	
Tiryns.	50.1.	15,2,& 61.1.	
Tiſamenus.	50.2.51.2.	Tyndareus	63.1.& 69.2.&
			47.2.&

I N D E X .

47. 2. & 17. 1.		Deorum ſententia. 76. 2.
Typhon. 10. 2. & 31. 1. &		Vulpes, Cadmiã deuaſtat.
37. 1. & 42. 1. & 43. 1. &		35. 1.
59. 2.		Vulpes in lapidẽ. ibid.
Tyrannus. 34. 1.		Vulpes Thebanum agrum
Tyria. 29. 1.		inſeſtans. ibidem.
Tyro. 17. 2. & 18. 1.		X.
Tyrrheni in Delphines. 57.		Xandidus. 49. 2.
2.		Xanthippe. 13. 2.
	V.	Xanthippus. 15. 2.
Vdæus. 55. 2. & 62. 1.		Xanthis. 49. 2.
Venti. 6. 1.		Xanthus. 75. 2.
Venus. 6. 2.		Xenodamus. 70. 2.
Veſta. 43. 1.		Xenodice. 45. 2. & 53. 2.
Vitis inuentor. 57. 1.		Xuthus 12. 1. & 17. 1. & 79. 1.
Vitis prima plantatio. 14. 1.		Z.
Vlyſſes. 70. 1. & 76. 1.		Zelus. 6. 2.
Volcanus. 7. 2. & 77. 2.		Zetes. 20. 2. & 22. 1. & 29. 2.
Volcanus contra gigantes.		Zethus. 58. 1. & 67. 2. &
10. 1.		58. 1.
Vrania. 7. 1.		Zeuxippe. 78. 2.
Vrbium prima occupatio ex		

FINIS.

